X

SAMAEL AUN WEOR

NOŢIUNI FUNDAMENTALE DE ENDOCRINOLOGIE ŞI CRIMINOLOGIE

• PARTEA ÎNTÂI • ENDOCRINOLOGIE •

◻ CAPITOLUL 1 ◻ GLANDA PINEALĂ ◻

Glanda pineală este situată în partea posterioară a creierului.

Această mică glandă nu are decât cinci milimetri în diametru. Este înconjurată de un ţesut fin, foarte important. Glanda pineală este o masă mică de ţesut roşu-gri. Această glandă este în relaţie strânsă cu organele sexuale. Glanda pineală secretă anumiţi hormoni care reglează creşterea, evoluţia şi dezvoltarea organelor sexuale. Ştiinţa

oficială asigură că după ce aceşti hormoni şi-au atins obiectivul, care este dezvoltarea totală a organelor sexuale, glanda pineală degenerează într-un ţesut fibros, incapabil de a mai secreta hormoni. Descartes afirmă că această glandă este lăcaşul sufletului. Orientalii asigură că această glandă este un al treilea ochi atrofiat. Când ştiinţa medicală a lumii occidentale a descoperit că această glandă nu era decât o mică masă de ţesut roşu-gri, a respins afirmaţia lui Descartes şi a orientalilor. Ar fi fost mai bine să se studieze toate conceptele într-o manieră eclectică şi didactică, fără a ne închide în dogme ştiinţifice.

Yoghinii din India afirmă că glanda pineală este fereastra lui Brahma, ochiul de diamant, ochiul polivederii, care, graţie unui antrenament special ne dă percepţia lumii de Dincolo. Ştiinţa occidentală ar trebui să studieze toate aceste concepte ale Yogăi orientale. Ştiinţa occidentală nu reprezintă întreaga ştiinţă. E indispensabil să se studieze şi ştiinţa orientală. Avem nevoie de o cultură integrală, completă.

Microscopul ne-a permis să percepem obiectiv micul infinit. Telescopul ne-a permis să vedem marele infinit. Dacă glanda pineală ne permite să vedem dincolo de toate lucrurile, ar trebui să studiem Yoga orientală şi să dezvoltăm această glandă minunată.

Yoghinii din India au practici, graţie cărora se poate intensifica funcţionarea şi mări activitatea obişnuită a glandei pineale. Percepem atunci dimensiunea de Dincolo. A nega aceste afirmaţii ale Yogăi orientale nu este ştiinţific. Trebuie studiat şi analizat.

Savanţii orientali spun că puterea (potenţa) sexuală depinde de puterea glandei pineale. Acum putem înţelege bazele ştiinţifice ale castităţii.

Fără îndoială, marii văzători (vizionari) ai Bibliei au fost mari pienalişti. Castitatea ştiinţifică combinată cu anumite practici le-au permis să vadă dimensiunea de dincolo a Naturii.

Gnosticii spun că în glanda pineală se află autorul Spiritului Sfânt. Biologia este chemată să investigheze toate aceste lucruri. Orientalii afirmă că în glanda pineală se găseşte Lotusul cu o mie de petale. Ea este indiscutabil, Coroana sfinţilor.

Oamenii de geniu au glanda pineală foarte dezvoltată. S-a descoperit că la cretini glanda pineală este atrofiată.

Marile fenomene de fascinaţie în masă, atât de comune în India, nu

sunt posibile decât atunci când veritabilul Fakir are o glandă pineală foarte dezvoltată.

Secreţiile glandelor endocrine sunt absorbite direct în sânge. Sângele aduce secreţiile glandelor endocrine altor organe şi glande care astfel se văd incitate la un efort mai mare, la o munca mai intensă. Cuvântul **hormon** are origine greacă şi semnifică a excita. Într-adevăr, hormonii au puterea de a excita sau stimula întreg organismul, de a-l obliga să muncească.

Secreţiile glandelor endocrine influenţează şi mentalul. Înţelegem în prezent de ce hinduşii se forţau să controleze mentalul. Prin intermediul mentalului putem conduce (metriza) funcţiunile noastre hormonale. Există în India înţelepţi care au rămas îngropaţi mai multe luni fără a muri. Trebuie ca biologii să cerceteze toate aceste minuni ale Asiei.

Emmanuel Kant admite existenţa unui „nisus formativus” pentru corpul nostru fizic. Înţelepţii orientali cred că acest „nisus formativus” se află într-un corp fluidic care ar fi în contact cu sistemul nervos al marelui simpatic şi cu sistemul nervos lichid. Acest corp fluidic este fără nici o îndoială corpul astral al medicilor medievali. Mentalul uman şi toate aceste principii pur animice se găsesc în interiorul corpului astral. Simţurile acestui corp astral par a creşte asemeni florilor de lotus pornind chiar din profunzimile glandelor endocrine. Acest Lotus cu o mie de petale menţionat de yoghinii din India este un simă animic al corpului astral.

Dezvoltarea specială a glandei pineale ne permite să percepem corpul astral şi simţurile sale care, asemeni florilor de lotus, emană...

Ştiinţa medicală se joacă cu mecanica fenomenelor dar nu cunoaşte fenomenul vital. Dezvoltarea accentuată a glandei pineale ne permite să vedem însuşi fondul vital.

□ Capitolul II □
GLANDA PITUITARĂ □

Glanda pituitară este foarte mică. Biologia afirmă că această glandă nu este mai mare decât un[...]

În această glandă întâlnim o minunată trinitate; regula triunghiului guvernează întreaga creaţie. Glanda pituitară este compusă din trei părţi: doi lobi şi o parte mediană. Iată triunghiul. Legea admirabilă a

întregii creaţii! Fără lobul frontal sau lobul anterior al glandei pituitare, biologii cred că viaţa ar fi absolut imposibilă.

Lobul frontal al acestei glande are sarcina de a inspecta dimensiunea structurii comunităţii celulare. Noi trebuie să ştim că această inspecţie implică şi o regularizare şi un control. Putem astfel înţelege că viaţa devine imposibilă fără lobul anterior al glandei pituitare.

Hiperfuncţionarea lobului anterior al glandei pituitare produce fiinţe umane gigantice. Atunci când funcţionarea lobului frontal este insuficientă este vorba de pitici. Astfel, este logic de presupus că fără lobul frontal al glandei pituitare viaţa ar fi imposibilă, dat fiind că el reglează mărimea structurii comunităţii celulare.

Unele forme de idioţie şi de orbire sunt datorate în egală măsură unor anomalii de funcţionare ale lobului frontal ale glandei pituitare.

Funcţionarea lobului posterior al glandei are ca scop tonificarea muşchilor involuntari ai organismului. Secreţia glandei pituitare acţionează şi asupra secreţiei de apă a rinichilor.

Medicii se servesc de asemenea de un hormon secretat de partea posterioară a glandei pituitare pentru a ajuta în cazul naşterilor dificile.

Maestra H.P. Blavatsky spune că glanda pituitară este pajul şi purtătorul de făclie al glandei pineale. Doctorul Arnold Krumm-Heller, profesor de medicină la Universitatea din Berlin, spunea că între glandele pineală şi pituitară există un canicul sau capilar foarte subtil care dispare foarte repede la cadavre. Deci, aceste două glande sunt conectate prin acest canal fin. Nu există nici o îndoială asupra realităţii electrobiologiei şi a forţelor bioelectromagnetice. De ce să nu acceptăm atunci schimbul bioelectromagnetic între glandele pituitară şi pineală?

A sosit momentul să se analizeze toate posibilităţile domeniilor senzorial şi psihosomatic, fără fanatism, fără prejudecăţi şi fără dogmatism.

Yoghinii din India spun că din glanda pituitară se naşte floarea de Lotus cu două petale. Oamenii de ştiinţă occidentali, în loc să râdă în faţa acestor afirmaţii, ar trebui să le studieze profund. Această floare de lotus se află situată, în corpul astral, exact între cele două sprâncene. Înţelepţii din Industan dau acestor flori de lotus numele de „chakras”. Yoghinii din India asigură că chakra pituitară ne face clarvăzători.

În pământul sacru al Vedelor, există multe practici secrete pentru a

dezvolta clarvederea. Hinduşii spun că chakra frontală posedă opt puteri majore şi treizeci şi şase de puteri minore.

Clarvăzătorul poate percepe dimensiunea de dincolo a naturii. Clarvăzătorul poate vedea corpul astral, în interiorul căruia se află toate principiile animice şi spirituale ale omului. Clarvăzătorul percepe a patra dimensiune.

Energetismul glandelor nu trebuie neglijat de biolog. Schimbul bioelectric-magnetic al glandelor pituitară şi pineală ne face clarvăzători.

Se pare că există o anumită relaţie între atomul de cupru şi glanda pituitară. Unii înţelepţi au utilizat cuprul pentru a dezvolta clarvederea. Nostradamus rămânea ore întregi privind fix apa conţinută într-un recipient de cupru pur. Acest medic savant a făcut profeţii care s-au realizat cu mare exactitate de-a lungul timpului. Astrologii afirmă că glanda pituitară este influenţată de Venus şi că, de asemenea, cuprul este influenţat de Venus. Suntem astfel în măsură să înţelegem strânsa relaţie care există între cupru şi glanda pituitară. Atunci când preoţii catolici veniţi din Spania în America, în timpul cuceririi, au sosit în faţa unui grup de preoţi azteci, s-a întâmplat un lucru interesant. Tradiţia spune că preoţii catolici au început să-i catehizeze pe indieni şi să le vorbească de îngeri, de arhangheli, etc. După aceea preoţii azteci îi invitară pe preoţii catolici la cină. Se spune că preoţii catolici au mâncat, printre alte alimente, şi un cactus foarte savuros. Acest cactus trezea momentan clarvederea preoţilor spanioli; şi atunci văzură îngerii, arhanghelii... Mirarea lor fu teribilă; preoţii catolici nu mai ştiau ce sa facă. Între timp, preoţii azteci spuseră zâmbind: „Aceşti îngeri şi arhangheli de care ne-aţi vorbit, noi îi cunoaştem de mult timp!”

Istoria relatează că preoţii catolici au făcut ca preoţii azteci să fie omorâţi, acuzându-i că ar fi vrăjitori.

Fără îndoială, acest cactus are puterea de a trezi instantaneu clarvederea celui care îl consumă. Acest cactus este PEYOTL. Nu putem obţine, în statul Mexic, cactusul utilizabil pentru clarvedere. Cel care vrea să-l aibă trebuie să-l caute în regiunea Chihauahaua sau în San Luis Potosi. Trebuie mestecat şi utilizat doar peyotl copt; cel uscat nu e folositor.

Biologia nu trebuie să subestimeze peyotl-ul şi nici să declare în mod dogmatic şi intransigent că percepţiile de clarvedere sunt doar halucinaţii. Dacă primii savanţi care au putut vedea microbii cu ajutorul

microscopului ar fi afirmat că aceşti microbi nu existau şi că ceea ce vedeau nu erau decât halucinaţii, atunci am ignora şi astăzi existenţa microbilor. Trebuie să fim mai puţin dogmatici, trebuie să fim mai studioşi, mai eclectici, mai didactici.

Glanda pituitară secretă şapte feluri de hormoni. Valoarea glandei pituitare în domeniul obstreticii este incalculabilă.

Însemnatul Doctor Georges Adoum, remarcabil scriitor gnostic şi mare Maestru al Misterelor Majore ale Lojei Albe, spune că în glanda pituitară se găseşte atomul Christului Cosmic, în timp ce atomul Tatălui se află în câmpul magnetic de la rădăcina nasului.

Biologia analizează şi studiază conceptele tuturor savanţilor şi înţelepţilor. Biologia este degajată acum de oribilul materialism al secolului optsprezece şi începe să studieze toate potenţialităţile fizice, animice şi spirituale ale glandelor cu secreţie internă.

◻ Capitolul III ◻
GLANDA TIROIDĂ ◻

Glanda tiroidă are o frumoasă culoare roşu-închis. Glanda tiroidă are doi lobi pe care endocrinologii îi cunosc foarte bine. Biologului îi place să contemple aceşti doi lobi adecvat reuniţi printr-un istm minunat (avem acolo încă un triunghi perfect).

Cei doi lobi ai glandei tiroide se află situaţi exact de o parte şi de alta a mărului lui Adam.

Glanda tiroidă este expusă la două boli fundamentale: hipertiroidism şi hipotiroidism. Hipertiroidia poate fi remediată chirurgical. Hipotiroidia nu poate fi remediată pe cale chirurgicală; nu se poate vindeca decât administrând pacientului tiroxină (un element esenţial al hormonului secretat de tiroidă). Tiroxina este un compus iodat, foarte important în medicină.

Tiroxina se află în strânsă relaţie cu întreg metabolismul corpului fizic al omului. Atunci când pacientul suferă de hipotiroidism, excesul de tiroxină angrenează intens combustia alimentelor. Rezultatul este atunci o creştere a ritmului respiraţiei şi al inimii. În hipotiroidie, metabolismul devine mai lent. Dacă un copil este atins de hipotiroidie, întreaga dezvoltare a corpului şi creierului copilului acuză o întârziere teribilă. Atunci când hipotiroidia atinge un adult, acesta devine obstruat (mărginit) mental, pielea sa devine seacă, scuamată şi puţin

grasă.

Iodul biologic dezinfectează întreg organismul. Fără iodul biologic al tiroidei, organismul uman nu ar putea trăi. Medicii Rozacrucieni afirmă că glanda tiroidă este influenţată de Venus iar glandele paratiroide sunt influenţate de Marte. Celebrul medic Arnold Krumm-Heller, profesor de medicină la Universitatea din Berlin susţinea că între Venus şi Marte există o luptă teribilă care se repetă între glandele tiroidă şi paratiroide. Într-o zi, un ţăran bătrân, care nu ştia nici să scrie nici să citească, ne-a asigurat că s-a vindecat de gută graţie aplicării pe gâtul său a unei plăci de plumb; acest om ne-a povestit că a făcut, într-o placă dreptunghiulară de plumb, două găuri mici pentru a putea trece prin ele un fir sau o coardă. Cu ajutorul acestei corzi, îşi ataşă placa de plumb la gât, fixând această placă la baza guşii. Ţăranul a afirmat că a purtat această placă pe gât timp de trei luni şi că s-a vindecat radical. Ne-a povestit că unii dintre apropiaţii săi s-au vindecat şi ei chiar cu aceeaşi placă de plumb.

Metaloterapia este practic încă în stare embrionară. Nu există nici o îndoială asupra imenselor posibilităţi ale metaloterapiei.

Am cunoscut unii ţărani sud-americani care utilizau sare şi salivă prevalată dimineaţa ca unic remediu împotriva guşii. Ei amestecau aceste două ingrediente atunci când luna era descrescătoare, apoi aplicau acest remediu şi astfel, spuneau ei, se vindecau de această boală groaznică. Biologia este dispusă să studieze profund toate aceste metode terapeutice ale ţăranilor, deoarece suntem convinşi că multe dintre aceste formule ale bunicilor noastre au salvat în numeroase cazuri viaţa unor oameni iluştri.

Yoghinii din India spun că chakra laringiană îşi are rădăcina în glanda tiroidă. Shivananda, marele medic din Industan, asigură că această chakră are şaisprezece petale de lotus. Oamenii de ştiinţă occidentali râd de ceea ce nu cunosc. Ar fi mai bine să studiem ceea ce nu cunoaştem. Savanţi occidentali admit realitatea unui „super-auz” capabil să înregistreze undele dimensiunii de Dincolo. Acest auz super-ascuţit este numit clar-audiţie.

Chakra laringiană este centrul claraudiţiei. Hipertiroidia [...] mentalul, ceea ce demonstrează intima relaţie a glandei tiroide cu mentalul. Dacă tiroida şi mentalul se află într-o inter-relaţie atât de strânsă, de ce să nu admitem teza orientală asupra chakrei tiroidei şi sintetismul conceptual[...]? Înţelepţii din India spun că dezvoltând chakra

laringiană se obţine sincretismul conceptual. Fizica admite Eterul. Hinduşii spun că eterul nu este altceva decât condensarea Tattwei Akasha. Marii Yoghini asiatici afirmă că materia este o condensare a eterului, şi că eterul, la rândul său, este o condensare a Tattwei Akasha în care se găseşte, într-o ultimă analiză, rădăcina primordială a materiei. Hinduşii consideră că Akasha este un sunet primordial şi că instrumentul său la om este laringele creator.

Medicul Shivananda asigură că odată cu dezvoltarea chakrei tiroidiene controlăm Tattwa Akasha şi obţinem posibilitatea de a trăi chiar în timpul nopţilor profunde ale marii Pralaya.

Medicul Shivananda, eminent endocrinolog şi Yoghin hindus, certifică faptul că trezind Chakra glandei tiroide trezim Claraudiţia. Dacă un yoghin se [...] în fiecare zi în meditaţie cu intenţia de a auzi un prieten îndepărtat, atunci, în momentul în care va aţipi, va putea auzi cuvintele prietenului său. Meditaţia interioară ne permite să trezim Claraudiţia.

Secreţiile glandelor endocrine se află într-o relaţie intimă cu întreaga ordine şi controlul sistemului nervos autonom, a muşchilor zişi involuntari.

Secreţiile glandulare guvernează cu o supremă înţelepciune fiziologico-cosmică metabolismul minunat al organismului fizic. Secreţiile endocrine controlează creşterea şi dezvoltarea marii comunităţi celulare.

Secreţiile glandelor endocrine controlează în totalitate caracteristicile sexualităţii.

Glanda tiroidă posedă o radiaţie a aurei cu adevărat minunată.

□ Capitolul IV □
GLANDELE PARATIROIDE □

Glandele paratiroide nu pot fi [...], deoarece este indubitabil dovedit că odată cu ablaţiunea acestor glande survin convulsii teribile şi o moarte inevitabilă.

Cele două perechi de glande paratiroide reglează cu o admirabilă [...] toate valorile de calciu care abundă în celule şi sânge.

Secreţiile celor patru minunate glande paratiroide deţin responsabilitatea întregii munci de control asupra calciului din celule şi

din sânge. Această sarcină dificilă e posibilă doar graţie secreţiilor celor patru glande ***paratiroide***[1].

Aceste glande sunt într-adevăr foarte mici şi se află situate pe partea posterioară a celor doi lobi ai tiroidei. Observând cu atenţie, biologii pot observa pe fiecare din lobi o pereche de corpuri mici, de mărimea unui bob.

Astrologia susţine că aceste glande sunt guvernate de Marte.

Ştiinţa oficială nu vede glandele decât dintr-un punct de vedere pur materialist.

Ştiinţa savanţilor nu merge mai departe.

În fiecare atom există un trio de materie, de energie şi de conştiinţă. Întreaga celulă este un trio de materie, energie şi tehnologie.

Fiecare glandă cu secreţie internă este un veritabil laborator microcosmic. Inter-relaţia glandelor endocrine, savantul schimb de produse biochimice, perfecţiunea infinită cu care lucrează glandele, toate acestea ne demonstrează până la saturaţie existenţa unei anumite coordonări inteligente a cărei rădăcină trebuie căutată în conştiinţa cosmică.

Peste tot unde există viaţă există şi conştiinţă. Conştiinţa este inerentă vieţii aşa cum umiditatea este inerentă apei. În Rusia sovietică există în prezent cincisprezece milioane de musulmani; aceasta demonstrează cu claritate că materialismul lui Marx a eşuat total.

Orice maşină este organizată după nişte legi. Orice maşină are o cârmă, o pârghie de manevră de unde se comandă şi un pilot care o controlează şi o dirijează. De ce ar trebui ca organismul nostru uman să fie o excepţie? Corpul uman este o maşină perfectă construită în atelierele naturii de conştiinţă cosmică. Această maşină are şi ea cârma sau pârghia de manevră care o guvernează şi o dirijează; această cârmă este sistemul nervos mare simpatic. Pilotul care controlează această maşină este Intimul (Spiritul). Astfel deci, Intimul învăluit în corpul său astral controlează prin intermediul sistemului nervos mare simpatic tot organismul şi toate secreţiile hormonale.

---

[1] Parathormon-ul, hormomul secretat de paratiroide regularizează nu numai proporţia de calciu în organism, dar şi întregul metabolism al fosforului, şi cunoaştem importanţa acestor minerale pentru constituţia osoasă şi sistemul nervos.

◻ Capitolul V ◻
GLANDA TIMUS ◻

Atunci când fiinţa umană atinge maturitatea sexuală, glanda timus intră în [...], este un lucru care a fost demonstrat.

Glanda timus este situată la baza gâtului, în spatele sternului. Glanda timus are o structură de formă total neregulată.

Această glanda este în relaţie strânsă cu glandele mamare. Înţelegem acum de ce laptele de mamă este de neînlocuit.

Glanda timus regularizează vitalitatea corpului.

Astrologii spun că această glanda este influenţată de Lună. Înţelepţii gnostici vor să-şi conserve glanda timus şi să nu o lase să intre în [...]. Când această glanda este activă, organismul nu îmbătrâneşte. Savanţii medici ai Antichităţii spuneau că vocala *„A”*, atunci când e pronunţată aşa cum trebuie, are puterea de a face să vibreze glanda timus.

Vechii medici ai Antichităţii utilizau această mantră, atât de vulgarizată de oameni, numită *ABRACADABRA*, pentru a păstra activă spuneau ei, glanda timus pe parcursul întregii vieţi. În templele păgâne se pronunţa acest cuvânt de patruzeci şi nouă de ori, în felul următor: *ABRACADABRA, ABRACADABR, ABRACADAB, ABRACADA, ABRACAD, ABRACA, ABRAC, ABRA, ABR, AB, A*.

Se spune că prelungeau sunetul vocalei *„A”*.

Unii medici încep să [...] cu sunete muzicale; este bine de ştiut că vocea medicului şi fiecare dintre cuvintele sale este sursă de viaţă sau de moarte pentru pacienţi. Ştiinţa endocrinologică trebuie să studieze strânsele relaţii care există între muzică şi glandele endocrine. Ar fi mai bine să investigăm, să analizăm şi să înţelegem decât să râdem de ceea ce nu cunoaştem.

Când copilului îi este foame, mama trebuie să-i dea sânul. Toate aceste cărţi, aceste ABC-uri ale maternităţii, care fac copii să sufere de foame timp de ore întregi, sunt o crimă împotriva sănătăţii publice.

Faptul, pentru fiinţa umană, de a dori să corecteze natura este total absurd. Când copilului îi este foame, plânge, şi este o crimă contra naturii să nu i se dea hrana pe care o cere.

◻ Capitolul VI ◻
INIMA ◻

Inima este realmente o dublă pompă. O parte a inimii pompează sângele într-un sens, în timp ce partea cealaltă pompează sângele în alt sens, urmând două direcţii opuse, dar care se completează şi se armonizează ***minunat***[2]. Inima este într-adevăr soarele organismului nostru. Inima este minunea cea mai mare a creaţiei. Totuşi, există persoane eminente, cultivate şi educate care nu cunosc fiziologia inimii.

E admirabil să contempli trecerea sângelui prin acest puternic fluviu al aortei. Această arteră este realmente un fluviu cu debit abundent şi armonios. Ne umplem de admiraţie şi beatitudine mistică văzând cum acest mare fluviu, plin de viaţă se ramifică în râuri mai subţiri, apoi în mici artere şi în final în capilare care poartă viaţa peste tot, pentru a hrăni şi a da viaţă milioanelor de creaturi microscopice.

Toate aceste creaturi sunt un trio de materie, energie şi conştiinţă. Toate aceste fiinţe din infinitul microscopic ne adoră ca pe Zeul lor. Ramificaţiile sanguine cele mai fine sunt vasele capilare. În ţesătura acestor capilare se află celulele diverselor ţesute şi organe.

Astfel, celulele trăiesc din torentele de sânge pompate de inimă. Celulele sunt compuse din molecule iar acestea din atomi. Întreg atomul este un veritabil univers în miniatură. Întreg atomul este un trio de materie, energie şi conştiinţă. Inteligenţele atomice sunt guvernate de către atomul Noűs care sălăşluieşte în ventriculul stâng al inimii.

Atomii aspiranţi ai inimii se supun ordinelor atomului Noűs şi le transmit atomilor ingineri care dirijează activitatea fiecărui organ. Muncitorii atomici ai fiecărui organ se supun ordinelor atomilor ingineri şi lucrează conform acestor ordine.

Există şi o mulţime de atomi indolenţi, care sunt cei care cauzează bolile. Atomul Nous al inimii lucrează dirijat de atomul arhitect iar acesta din urma, sub ordinul Intimului.

Inima este un muşchi striat, de mărimea unui pumn. Seamănă puţin la formă cu o pară. Inima se strânge şi se dilată, se contractă şi se

---

[2] Cele două pompe izolate şi perfect sincronizate ale inimii comandă fiecare un circuit diferit. Partea dreaptă a inimii primeşte sângele de la vene, provenind din tot corpul şi îl trimite plămânilor pentru a fi oxigenat, de unde, fără a fi amestecat cu sângele venos care soseşte, sângele purificat este aspirat în partea stângă a inimii şi pompat prin marea arteră aortă care îl distribuie în tot corpul.

relaxează fără încetare. Este fluxul şi refluxul marelui ocean al Vieţii. Întreaga viaţă îşi are sistola şi diastola sa. Există peste tot pulsaţie, în toate lucrurile există un ritm, un puls, atât în infinitul mic cât şi în marele infinit. „Ceea ce este jos este la fel ca ceea ce este sus, iar ceea ce este sus este la fel ca ceea ce este jos”; este legea marii Vieţi.

În inimă există două polarităţi: pozitiv şi negativ, ca şi cum ar fi fost două inimi pompând neîncetat sângele în două direcţii opuse. Cele două compartimente ale inimii au fiecare câte două camere, una sus iar cealaltă jos. Cele două camere superioare sunt auriculele iar camerele inferioare sunt ventriculele. Doctrina secretă recunoştea şapte camere secrete în inimă şi şapte cavităţi secrete în creier.

Există deci ventriculul drept şi auriculul drept, ventriculul stâng şi auriculul stâng; camerele superioare dreaptă şi stângă sunt auriculele în timp ce camerele inferioare, dreaptă şi stângă sunt ventriculele.

Meditând asupra Lotusului inimii, învăţăm să controlăm Tattwa Vayu, ceea ce ne dă puteri asupra vânturilor şi uraganelor. Hinduşii spun că floarea de Lotus a inimii are doisprezece petale minunate.

Secretul intim de funcţionare al inimii, întregul său fond vital, trebuie căutat în floarea de Lotus cu doisprezece petale a cărei tijă subtilă pleacă din Templul-Inimă.

Vena cavă aduce la inimă sângele plin de deşeuri organice. Auriculul drept primeşte acest torent impur şi îl trimite la ventriculul drept, direct în jos. În momentul imediat următor, ventriculul drept pompează sângele încărcat cu limfă şi deşeuri prin valvula sa pentru a-l face să treacă la plămâni prin intermediul arterei pulmonare.

Inteligenţa cosmică nu a uitat nimic. Este interesant pentru înţelept să contemple tot acest funcţionalism. E admirabil să vezi cum marea arteră pulmonară se desparte în două artere mai mici, una pentru fiecare plămân. În interiorul plămânilor arterele pulmonare se ramifică şi ele până la nivelul minusculelor vase capilare. Fiecare picătură de sânge trebuie să treacă inevitabil prin vasele capilare ale plămânilor unde elimină bioxidul de carbon şi absoarbe în schimb oxigenul din aerul aspirat de plămâni. Sângele îmbogăţit cu oxigen penetrează judicios în mici vene, apoi în vene mai mari. Cele două mari vene pulmonare aduc sângele încărcat din plin cu oxigen la auriculul stâng al inimii. Sângele a schimbat dioxidul său de carbon cu oxigen. Viaţa este acum reînnoită. Din auriculul stâng sângele trece acum în ventriculul stâng, apoi în aortă de unde se deversează în final, sub

impulsul ritmului inimii, în toate arterele şi toate vasele sanguine. Putem vedea în toată această muncă, relaţia intimă care există între Vayu, Principiul Aerului şi inimă. Yoghinii din Industan nu greşesc.

Deci atunci când asociază Vayu cu inima, aceasta ne demonstrează profunda cunoaştere cosmico-fiziologică pe care o posedă orientalii în legătură cu organul inimă. De ce occidentalii nu vor să studieze Yoga orientală? De ce occidentalii râd de ceea ce nu cunosc? Ar fi mai bine să studieze opera marelui Yoghin Shivananda intitulată Kundalini Yoga.

Shivananda este o făclie a înţelepciunii ***orientale***[3].

Cei care vor să îşi aducă corpul în starea de Hinas sau Djinas, adică, cei care vor să înveţe să-şi introducă corpul fizic în interiorul celei de a patra dimensiuni trebuie să-şi dezvolte Lotusul inimii. Un Yoghin, cu corpul fizic în stare de Djinas poate zbura prin aer, poate păşi pe ape aşa cum a păşit Iisus Christos pe apele mării Galileei sau poate traversa focul fără să se ardă, aşa cum o fac în prezent mulţi Yoghini din India. Un Yoghin cu corpul fizic în stare de Djinas poate traversa rocile dintr-o parte în alta aşa cum făceau discipolii lui Buddha. Lotusul inimii se dezvoltă prin meditaţie şi rugăciune. Medicii occidentali spun că inima produce două sunete, unul grav şi surd şi celălalt sonor şi ascuţit: *LUB-DUP.*

Fiziologii asigură că primul sunet este produs imediat după contracţia ventriculelor iar cel de-al doilea este datorat închiderii valvulelor care separă ventriculele de aortă şi artera pulmonară. Medicii hinduşi merg mai departe pentru că ei au simţuri mai fine. Yoghinii din India spun că în inimă există zece sunete mistice.

Primul sunet este asemeni vocii Fiului Omului. Al doilea sunet este Chinbini. Al treilea este sunetul marelui clopot cosmic. Al patrulea este e vuietul (huruit, mormăit, mârâit) intern al Pământului. Al cincilea este sunetul delicios al lăutei iar al şaselea este cel al ţimbalului zeilor. Al şaptelea este sunetul Flautului fermecat. Al optulea este cel al marii tobe. Al nouălea este cel al unui tambur dublu iar al zecelea este sunetul celor şapte tunete, care, în Apocalipsă, acompaniau cuvintele Eternului. Dacă cele două sunete auzite de medicii occidentali sunt sigure, de ce cele zece sunete ale orientalilor n-ar fi sigure?

---

[3]În Cursul ezoteric de Magie Runică, Samael vorbeşte de o altă carte a lui Shivananda, intitulată Hatha-Yoga, carte despre care spune că „nu i-a plăcut prea mult”, comparând posturile complicate... „Niciodată nu am avut ideea, adaugă el, că cineva s-ar putea autorealiza devenind acrobat”. Maestrul precizează totuşi că „Shivananda a muncit intens în marea operă a Tatălui, el este un Gurudeva în sensul cel mai complet al cuvântului”.

Dacă cele două sunete ale medicilor occidentali sunt demonstrate, cele zece sunete ale orientalilor pot fi la fel de bine demonstrate. Este o chestiune de procedee de demonstraţie. Occidentalii au metodele lor ştiinţifice de demonstraţie. Orientul se reculege mental şi meditează asupra celor zece sunete mistice. Spiritul orientalului se absoarbe în cele zece sunete mistice şi atunci, acest nisus formativus, acest corp astral al medicilor medievali, în interiorul căruia se află toate principiile animice şi spirituale ale omului, iese din corpul fizic, extaziat, în mijlocul celor zece sunete mistice ale inimii. Este Samadhi al Yoghinilor din Industan. Astfel, Yoghinul se transportă spre lumile cele mai îndepărtate ale Infinitului.

Medicul occidental, în loc să râdă şi să critice lucruri pe care nu le-a studiat şi nici experimentat, ar trebui să studieze Yoga.

Oamenii din Industan spun că în Chakra inimii există un spaţiu hexagonal de culoarea inefabilă a soarelui. Acolo rezonează cele zece sunete mistice. Occidentalii [...] de toate acestea. Dacă medicii occidentali ar dezvolta Clarvederea, nu [...] pentru că ar vedea. Medicii ştiu fotografia bătăile inimii. Pulsaţia inimii este fotografiată de aparatul numit electrocardiograf. Este uimitor să vezi cum cele patru camere ale inimii îşi sincronizează total bătăile, ca şi cum ar fi doar una singură.

Aceasta nu este posibil decât graţie [...] de fibre celulare, numit şi nod (articulaţie) auriculo-ventricular, [...] într-o manieră minunată şi automată cele două auricule într-o singură bătaie, sau contracţie, slabă şi cele două ventricule într-o singură pulsaţie, puternică.

Dacă encefalograful este capabil să fotografieze bătăile inimii, [...] o lume nouă se deschide în faţa clarvăzătorului. O lume infinită, o lume plină de o imprevizibilă varietate.

În inimă îşi are lăcaşul Christul intern a oricărui om care vine în lume, Fiinţa Noastră Reală.

□ Capitolul VII □
GLANDA PANCRETICĂ □

Pancreasul nu se dovedeşte a fi decât parţial o glandă endocrină cu secreţie internă. Pancreasul este de fapt un organ dublu, compus din celule care secretă sucuri digestive şi, printre ele, [...] lui Langerhans, care nu au nici o funcţie digestivă şi deci, secreţia trece direct în

curentul sanguin. În ce priveşte celulele digestive, ele sunt legate la un sistem de mici conducte care deversează în duoden enzimele pancreatice împreună cu toate sucurile digestive ale organismului prin intermediul faimosului canal al lui Wirsung.

Marele înţelept şi doctor german Arnold Krumm-Heller, spunea în cursul său zodiacal că, constelaţia Fecioarei influenţează abdomenul şi în special insuliţele lui Langerhaus.

Insulina este extrem de importantă deoarece comandă metabolismul hidraţilor de carbon. Insulina este secretată de aceste insule ale pancreasului.

Când aceste insule ale pancreasului nu lucrează corect, survine diabetul. Sarcina principală a pancreasului este transformarea zaharurilor. Când insulele acestea nu secretă suficientă insulină, organismul nu mai poate utiliza zaharurile iar acestea trec direct în sânge şi sunt eliminate prin urină; este ***diabetul***[4].

Tratamentele pe bază de insulină permit ştiinţei medicale să controleze diabetul. Totuşi, acest tratament nu vindecă diabetul. Am cunoscut mulţi diabetici care au reuşit să se vindece graţie faimosului ceai antidiabetic. Iată reţeta acestui ceai:

Frunze de [...], 30 grame;

Frunze de eucalipt, 30 grame;

Frunze de [...], 30 grame.

Se vor fierbe ingredientele câteva minute într-un litru de apa. Se vor lua trei pahare de ceai pe zi, unul înaintea fiecărei mese, pe o perioadă de şase luni ***consecutiv***[5]. Tratamentul cu insulină nu se opune acestui ceai inofensiv.

Hinduşii spun că deasupra buricului se află Lotusul cu zece petale. Această chakră situată în regiunea buricului controlează ficatul, stomacul, pancreasul, etc. Yoghinii afirmă că această chakră are o culoare asemănătoare culorii norilor încărcaţi de electricitate, cu fulgere scânteietoare şi de foc viu.

---

[4] Să subliniem că o cantitate excesivă de insulină, provenind dintr-o injecţie sau dintr-o perturbare celulară a insulelor lui Langerhaus, produce o diminuare a conţinutului de zahăr în sânge şi poate chiar conduce la comă.

[5] Pentru a mări eficienţa terapeutică a acestui remediu, este important să se lucreze cu elementalii, cu conştiinţa sau esenţa planetelor la care am făcut referire. A se consulta în legătură cu acest subiect tratatul de magie elementară intitulat „Trandafirul Ignic” şi „Tratatul de Medicină ocultă şi de magie practică” ale Maestrului Samael Aun Weor.

Yoghinii din Industan care au reuşit să-şi dezvolte această chakră a ombilicului (buricului) pot sta în mijlocul focului fără să se ardă. Înţelepţii din India afirmă că în această chakră scânteiază eclatant Tattwa Tejas (Eterul ignic).

Biologii occidentali spun că este imposibil. Savanţii occidentali ar trebui să călătorească în Industan pentru a investiga această problemă. Numeroşi occidentali sceptici care au călătorit în India au fost stupefiaţi văzând aceşti Yoghini stând în foc fără a se arde.

Yoghinii din Industan dezvoltă această chakră prin concentrare şi meditaţie. Se concentrează timp de ore întregi asupra buricului. Când hipnotizorii occidentali călătoresc pe teritoriul Industanului, Pakistanului, al Mongoliei, Chinei şi Tibetului şi văd toţi aceşti asceţi orientali concentraţi asupra ombilicului presupun că fac acest lucru pentru a se autohipnotiza. Realitatea diferă de această presupunere; realitatea este că toţi aceşti mistici se concentrează şi meditează ore întregi asupra Chakrei din regiunea buricului pentru a o dezvolta.

◻ Capitolul VIII ◻
FICATUL ◻

Ficatul este glanda cea mai mare din organism. Ficatul este situat în partea dreaptă sus a cavităţii abdominale chiar sub diafragmă. El are o culoare brun-roşiatica; cântăreşte în jur de patru livre şi măsoară aproximativ de 9 (nouă) ori lungimea degetului mare, 7 (şapte) degete ca lăţime şi 4 (patru) degete de epainsseur în partea cea mai groasă. Ficatul este numit de către medici organul celor cinci [...]. Kabaliştii ştiu că 5 este numărul lui Geburah, Rigoarea, Legea. Unii mistici spun că avem un Christ crucificat în ficat. Nu este nici o îndoială că ficatul ar fi lăcaşul apetiturilor şi al dorinţelor. Din acest punct de vedere, cu siguranţă nu este abuziv să afirmăm că avem un Christ crucificat în ficat.

Ficatul posedă cinci lobi minunaţi, cinci grupe de canale armonioase, cinci minunate canale sanguine şi cinci funcţii fundamentale.

Acest număr cinci al ficatului ne aminteşte Legea, Némésis, care guvernează asupra tuturor acestor acţiuni fiice ale dorinţei şi ale întregului rău.

Pe ficatul de bronz descoperit între ruinele din Piacenza, în ***Italia***[6], sunt gravate inscripţii reprezentând cele douăsprezece semne ale zodiacului. Se spune că vechii astrologi pronosticau consultând ficatul unui animal. Ei priveau ficatul şi pornind de la observaţiile lor emiteau pronosticuri.

Întregul zodiac al Microcosmosului-om îşi are legile proprii şi semnele înscrise în ficat.

Sub dublul înveliş care înconjoară ficatul se găsesc o multitudine de lobuli, separaţi unii de alţii şi funcţionând fiecare în maniera unui organ autonom.

Lobulul ficatului conferă unitatea sa de structură şi unitatea funcţiilor (funcţiunilor) hepatice.

Când biologul studiază această glandă hepatică, poate constata că minunatul lobul al ficatului este ca un ficat în miniatură. Este ceva admirabil! Cel care cunoaşte perfect lobulul cunoaşte într-o manieră practică întregul ficat. Lobulul ficatului este o masă de celule unite admirabil printr-un minunat ţesut conjunctiv. Fiecare lobul numără cinci sau şase [...] şi posedă propriul său sistem de vase minuscule, propriile celule secretoare şi propriile conducte. Un grup de mici lobuli hepatici formează un lob al ficatului iar ficatul este constituit din cinci lobi. Este legea numărului cinci.

Celulele ficatului secretă bila atât de indispensabilă digestiei grăsimilor. Ficatul produce glucoza atât de necesară pentru ţesuturi. Această muncă de transformare a zahărului în glucoză este o admirabilă operă de alchimie.

Există o secreţie internă a ficatului care examinează şi controlează transmutarea alchimică a glucozei în glicogen şi a glicogenului în zahăr sanguin.

Ficatul controlează caloriile din organism.

Ficatul produce, în laboratorul său alchimic, substanţe care favorizează sau împiedică coagularea sanguină.

Astfel, el fabrică fibrinogenul şi protorombinul, substanţe proteice indispensabile pentru formarea cheagului de sânge în cazul unei răniri. Pe de altă parte, ficatul fabrică un anticoagulant, hiparina, care împiedică coagularea în vasele sanguine.

---

[6] Acest ficat de origine etrusc amintete de numeroasele figurine în lut ars reprezentând un ficat, gravate i ele cu inscripii, gsite în Mesopotania.

Aceste cinci funcţii ale ficatului sunt toate fundamentale pentru viaţa organismului. Ficatul are sarcina să filtreze şi să distrugă în laboratorul său alchimic toate celulele îmbătrânite şi uzate, formând un reziduu care este uşor eliminat.

Artera hepatică furnizează ficatului tot sângele necesar. Ţesutul conjunctiv care înveleşte ficatul pătrunde în interiorul organului însuşi şi îl separă în cinci compartimente distincte. Fiecare mic lobul al ficatului este asemeni unei insule înconjurata de o mulţime de vase sanguine.

Sângele venos ajunge la ficat prin vena de intrare. Această venă se ramifică în interiorul ficatului în nenumărate vase. Fiecare lobul al ficatului are propria venă. Fiecare celulă a lobilor ficatului este înconjurată de o reţea de vase sanguine minuscule.

Există şi venulele intralobulare. Fiecare celulă a unui lobul al ficatului primeşte sânge venos provenind de la stomac, de la [...], de la pancreas şi intestine prin intermediul faimoasei vene [...] care, asemeni unui fluviu de viaţă foarte pură aduce ficatului substanţe nutritive. Insulele izolate de celule hepatice primesc alimentul lor sanguin din venulele intralobulare. Nimic nu rămâne fără viaţă în ficat, totul primeşte viaţă. Fiecare celulă a ficatului primeşte hrană şi viaţă. Fiecare celulă a ficatului este un veritabil laborator alchimic însărcinat să transmute în mod savant alimentul pe care-l primeşte în substanţe de o importanţă capitală pentru toate celulele organismului. Tot sângele transformat iese prin venele intralobulare şi trece într-un vas numit vena centrală sau supra-hepatică.

Venele centrale se varsă toate în acest fluviu mare cu debit abundent, cunoscut sub numele de venă cavă. Celulele hepatice care trăiesc în ficat ca nişte mici lucrători conştienţi şi inteligenţi trebuie să transforme un mare număr de substanţe în bilă pentru a ajuta la digestie. Bila este colectată în vezica biliară până în momentul în care este nevoie de ea. Atunci ea se deversează în secţiunea duodenală a intestinului.

Înţelepţii din Industan văd, cu simţul clarvederii, ieşind din această glandă hepatică o splendidă floare de lotus, chakra hepatică.

□ Capitolul IX □
GLANDELE SUPRARENALE □

Adrenalina are o importanţă extremă în organismul uman; ea serveşte la menţinerea tonusului, a contractilităţii pereţilor vaselor sanguine. Cele două capsule suprarenale se compun din două părţi, una exterioară sau corticală, iar cealaltă centrală sau medulară. Adrenalina este produsă de partea medulo-suprarenală. Partea cortico-suprarenală este într-o relaţie intima cu dezvoltarea glandelor sexuale. Nu este nici o îndoială asupra influenţei foarte marcante a cortico-suprarenalei asupra sexului; cortexul suprarenalelor influenţează dezvoltarea glandelor şi toate caracteristicile sexualităţii.

Faimosul medic Paracelsus, vorbind despre rinichi, spune: „Natura şi exaltarea lui Venus se regăsesc în rinichi, în măsura şi predestinarea care corespund planetei sau viscerelor. Dar, pentru că operaţia pe care o realizează Venus este dirijată spre fructele de pământ care trebuie (engendrčs), rezultă că puterea rinichilor se concentrează în fructul uman (el se referă, fără îndoială, la organele sexuale) fără de care Venus nu va ajunge niciodată să [...] corpul”.

„Este normal că rinichii realizează această funcţie şi într-adevăr, nici un alt organ n-ar putea-o îndeplini mai bine. Astfel, atunci când Venus primea de la marea Entitate puterea concepţiei, rinichii îşi trag forţa din sentiment (sensus) şi din voinţa omului”.

Ceea ce Paracelsus afirmă aici poate fi demonstrat de către medicii psihanalişti. Psihanaliza lui Freud a adus o adevărată inovaţie în câmpul medicinii. Practicienii care n-au vrut să accepte psihanaliza sunt depăşiţi şi retrograzi. Yoghinii văd în rinichi două chackre, una pe fiecare rinichi. Înţelepţii din Industan spun că în aceste două chackre sunt (arătate, indicate) reflectate castitatea sau (fornicarea) desfrâul omului. Să ne amintim această frază din Apocalipsa Sfântului Ioan: „Eu sunt cel care scrutează rinichii şi inimile, şi voi da fiecăruia după operele sale”.

Marii clarvăzători văd două flori de Lotus, câte una pe fiecare rinichi. Ei spun că atunci când fiinţa umană e desfrânată, aceste flori au culoarea roşu sângeriu, iar când este castă, aceste flori sunt albe. Glandele suprarenale sunt situate pe polul superior al rinichilor. Aceste glande seamănă cu adevărate piramide în miniatură (galbene şi largi). Fiecare dintre aceste două (capsule) suprarenale comportă o parte corticală şi una medulară, care diferă între ele prin structura şi funcţiile lor.

Hormonul[7] celei corticosuprarenale controlează sodiul şi potasiul din sânge şi din celule.

Secreţia cortexului de către capsulele suprarenale depinde de ACTH, stimulantul lobului anterior al glandei pituitare. Corticosuprarenala este un frumos exemplu al capacităţii glandelor endocrine de a duce (a trimite) în sânge substanţe extrem de simple şi de a fabrica un hormon foarte complex; glandele cu secreţie internă sunt mici laboratoare alchimice, care realizează veritabile (podrige) de sinteză chimică de o complexitate pe care nici un chimist n-ar putea-o egala. La fel ca majoritatea glandelor endocrine, glandele suprarenale (suprarenalele) sunt indispensabile vieţii: ablatizarea sau distrugerea lor ar însemna moartea într-un interval de 24 de ore.

Psihanaliza a demonstrat că în momentele de frică, durere, mânie, etc., medulo-suprarenala secretă o cantitate mai mare de adrenalină, care pregăteşte toate celulele organismului uman pentru a înfrunta orice fel de situaţie de urgenţă.

Câinele este un animal dotat cu un simţ al mirosului foarte fin. Când cuiva îi este frică de el, percepe mirosul adrenalinei secretată de capsulele suprarenale ale celui care resimte frica şi încearcă atunci să muşte persoana. Graţie mirosului său, câinele ştie cui ii este frică de el.

Excesul de adrenalină interferează într-o manieră nefastă cu procesul de digestie. O emoţie puternică poate cauza o indigestie.

◻ Capitolul X ◻
FICATUL ◻

Ficatul este un organ care are una dintre cele mai mari importanţe pentru organismul uman. Atunci când soseşte ora somnului, Sufletul învelit în corpul său astral părăseşte corpul fizic şi (dcambule) în lumea celei de-a patra dimensiuni. Dar, în timpul acestui voiaj al sufletului, ceva rămâne în corpul fizic; acest ceva este dublul eteric. Acest dublu, este Linga Sarira a înţelepţilor din Industan. Medicul Paracelsus numea acest dublu eteric Mumie.

Mumia este un al doilea organism, din materie eterică; este lăcaşul vital, fondul vital total necunoscut de medicina occidentală dar foarte

[7] Este vorba despre aldosteron care joacă de asemenea un rol important în metabolismul apei. Cortico-suprarenala secretă printre altele un hormon foarte cunoscut, cortizonul, care intervine în diverse procese metabolice.

bine cunoscut de medicii orientali.

Mumia lui Paracelsus este o condensare termo-electro-magnetică. Acest corp vital îşi are chakra fundamentală în ficat. Floarea de Lotus a ficatului atrage, absoarbe şi concentrează curenţii vitali ai soarelui. Vedem atunci cum în ficat globulele albe se transformă în globule roşii.

Energia vitală captată de chakra splenică trece la (în) plexul solar şi se propagă apoi prin toate canalele nervoase ale sistemului mare simpatic, umplând de viaţă întregul organism al fiinţei umane. Glanda tiroidă colaborează la această muncă cu iodul său biologic dezinfectând toate canalele sistemului nervos mare simpatic. Atunci când sufletul învăluit (închis înconjurat) în corpul său astral intră în corpul fizic, acesta este regenerat.

În timpul zilei, în vasele sistemului nervos mare simpatic se acumulează multe deşeuri organic care împiedică circulaţia fluidului vital; atunci apare senzaţia de somn şi în timpul somnului organismul se reconstruieşte.

Un mediu în stare de transă poate, prin ficat, (cu ajutorul ficatului) să protejeze Mumia sa. Această mumie este utilizată atunci de unele entităţi dezîncarnate care intră în ea şi apoi se condensează sau se materializează în plan fizic. Astfel au reuşit să se facă vizibile şi tangibile unele persoane care trăiesc în „l'outre tombe".

Plăcile fotografice nu pot minţi, faptele sunt fapte.

Doctorul Luis Zea Chibe, medic eminent şi profesor de medicină la Facultatea Naţională din Bogota era ateu, materialist şi incredul sută la sută. Atunci când acest savant a văzut, atins şi simţit aceste fantome într-un laborator din Napoli s-a transformat radical şi a devenit spiritualist, sută la sută.

Acolo, la Napoli, materializările pe care le-a realizat faimoasa mediu Eusopia Paladino au fost studiate şi examinate într-un laborator ştiinţific. Oamenii de ştiinţă cei mai increduli au văzut cu această ocazie atunci aceste materializări, le-au auzit, le-au fotografiat le-au atins şi au crezut.

◻ Capitolul XI ◻
FONDUL VITAL ◻

Oamenii de ştiinţă care pun la îndoială existenţa Eterului n-au nici o

bază ştiinţifică pentru a face acest lucru. Într-adevăr, ei se joacă cu cuvintele, cu termenii. A spune că Eterul este radioactivitatea sau câmpul magnetic nu adaugă şi nici nu scade nimic la ceea ce este realitatea Eterului. În orice caz, îndoielile lor, analizele şi controversele lor terminologice nu au nici o utilitate pentru studiul şi cunoaşterea a ceea ce numim Eter. Majoritatea timpului noi oamenii ne „batem" pentru o chestiune de termeni; dar în fond, faptele sunt fapte.

Savanţii ruşi au descoperit, graţie puternicelor lor telescoape, au descoperit lumi în stare protoplasmatică. Aceste lumi protoplasmatice au ieşit din Eter. Putem, prin simplă inducţie logică, [...].

Poate că acest termen nu place unor oameni de ştiinţă, dar termenul contează prea puţin, importante sunt (realităţile/adevărurile).

Absolut totul, înainte de a fi protoplasmatic, există în stare eterică. Marele om de ştiinţă hindus Rama Prasa spune: „Totul iese din Eter, totul se întoarce în Eter".

Dacă protoplasma iese din Eter, trebuie să acceptăm că eterul este fondul vital a tot ce există.

Misticii orientali spun că, corpul eteric al omului este format din patru feluri de eteruri. Oamenii de ştiinţă occidentali refuză să admită acest lucru, dar atunci când vor studia în sfârşit Eterul (puţin contează numele pe care i-l vor da), vor trebui să accepte prin simpla analiză şi prin experienţa proprie, existenţa celor patru eteruri orientale.

Corpul eteric al omului este compus deci din patru eteruri: Eterul chimic, Eterul de Viaţă, Eterul lumii Nous şi Eterul reflector. Fiecare dintre aceste patru eteruri are funcţiile sale particulare, în relaţie intimă cu întreaga economie organică.

Eterul chimic este în raport cu toate procesele de asimilare şi eliminare organică. Eterul de Viaţă este legat de procesele de reproducţie a rasei. Eterul luminos este în relaţie cu toate procesele de percepţie senzorială. Eterul reflector se află într-o strânsă relaţie cu facultăţile memoriei, imaginaţiei, voinţei, etc.

Corpul vital controlează întregul sistem nervos neuro-motor, el este lăcaşul vieţii. Fiecare atom eteric pătrunde în interiorul fiecărui atom fizic şi îl face să vibreze. Dacă înlăturăm (luăm) definitiv corpul vital al unei persoane, aceasta va muri inevitabil. Este culmea absurdităţii să presupunem, chiar şi pentru un singur moment, că un organism fizico-chimic poate trăi fără corpul vital. Chiar şi ateii materialişti ruşi, după

ce au studiat profund materia, au început să fie mai prudenţi atunci când era vorba de a formula concepte asupra fondului vital al materiei vii.

Explorând organismul uman, omul de ştiinţă se apropie de corpul eteric. El va ajunge inevitabil la acest corp eteric şi curând va putea să-l condenseze cu electroplasme pentru a-l putea studia în laborator. Toate funcţiile organismului nostru, toate activităţile, reproducţia, combustia, metabolismul, etc., îşi au baza în fondul vital. Atunci când corpul vital pierde din vigoare (slăbeşte), corpul fizic se îmbolnăveşte.

◻ Capitolul XII ◻
TATTWAS şi HORMONI ◻

Există Eterul în stare ignică (Tčjas) ca elementul foc; există Eterul în stare gazoasă sau fluidică, ca principiu al aerului (Vayu); există Eterul în stare lichidă, ca principiu al apei (Apas); există Eterul în stare solidă (pietroasă), ca principiu mineral (Prithvi). Acestea sunt Tattwas ale hinduşilor. Când aceste tattwas se cristalizează sau se condensează, apar elementele fizice: focul, aerul, apa şi pământul.

Corpul nostru eteric este format din Tattwas. Tattwas şi chackrele sunt într-o relaţie intimă. Tattwas intră prin chackre şi trec apoi în glanndele cu secreţie internă. În interiorul glandelor, Tattwas intensifică munca din aceste minuscule laboratoare endocrine transformându-le în hormoni.

Tattwas intră în organism dar nu mai ies.

Tattwas se transformă şi în gene şi în cromozomi care mai târziu se vor transforma în spermatozoizi.

Totul iese din Eter, totul se întoarce (revine, se reîntoarce) în Eter. Eterul este condensarea unei substanţe numită Akasha. Această substanţă este prima radiaţie din rădăcina Mulaprakriti, materia primordială nediferenţiată pe care alchimiştii o numeau l’Ens Seminis (entitatea Semenului).

Akasha este radiaţia ignică a materiei primordiale. Akasha este conţinută în Semen. Alchimiştii spun că apa este habitatul focului. Akasha este Kundalini a hinduşilor.

Materia primordială este reprezentată de apele din toate genezele religiilor. Protoplasma întregii nebuloase a fost mai întâi eterică. Dacă

mergem mai departe, trebuie să acceptăm că în spatele oricărui efect există (orice efect are) o cauză. Şi Eterul trebuie să aibă o cauză. Am învăţat de la Yoghinii din Industan că în spatele Eterului este Akasha. Înţelepţii orientali spun că Akasha este o mare de foc. Acest foc supra-astral este închis în Ens Seminis (Mulaprakriti a înţelepţilor din India). Ens Seminis este constituită din atomii-sămânţă a întregii materii cunoscute.

Akasha este sunetul primordial. Akash este focul supra-astral. Sunetul se condensează prin medierea (intermediul) Akashei. Şarpele Kundalini este foc şi el este sunet. Nimeni nu ar putea încarna Verbul fără a ridica şarpele sacru. Fără Akasha este imposibil de concretizat şi de cristalizat sunetul.

VAYOU PRANA sunt unde sonore ale Akashei. Aceste unde sonore se condensează în Tattwas ale Eterului. Tattwas se cristalizează în cele patru elemente ale naturii: focul, aerul, apa şi pământul. În concluzie, lumea fizico-chimică (se dovedeşte a fi) rezultă a fi o materializare a sunetului. Lumea fizico-chimică este sunet condensat. Nu acceptăm un Zeu antropomorf şi dogmatic dar ştiinţific admitem că sunetul este cauza causorum a Universului.

Trebuie să existe şi o cauză pentru sunetele precosmice. Marii înţelepţi ne vorbesc de Logosul Solar. Doctorul Krumm-Heller spune că Logosul visează. Desigur, Logosul este Unitatea-Multiplă-Perfectă. Logosul este „Armata Cuvântului”. LOGOSUL ESTE VERBUL. „La început era Cuvântul, şi Cuvântul era cu Dumnezeu, şi Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin el, şi nimic din ce a fost făcut nu s-a făcut fără el. În el era viaţa şi viaţa era lumina oamenilor. Şi lumina străluci în tenebre, dar tenebrele nu au cunoscut-o”. (Ioan, I, 1-5). Logosul nu este un individ. Logosul este o Armată de fiinţe inefabile.

□ Capitolul XIII □
PROSTATA □

Această glandă de o mare importanţă este foarte mică. Bărbatul şi toate mamiferele mascule au o prostată. Un examen atent ne permite să vedem că această glandă minunată este situată la ieşirea din (vessie).

Ştiinţa oficială nu cunoaşte încă perfect întreaga funcţionare a

prostatei. Prostata secretă un lichid albicios şi vâscos. Savanţii medicinei ştiu că la femeie uretra nu măsoară decât aproximativ 35 milimetri şi că este foarte dilatabilă. La bărbat, se constată că uretra are o lungime între 20 şi 27 centimetri.

Medicii magi din Grecia, Egipt, Samothraca, Troia, India, etc., au acordat întotdeauna o mare importanţă prostatei. Swami Shivananda, marele medic yoghin al Indiei, spune că Lotusul prostatei are şase petale.

În dimensiunea de dincolo a naturii, în a patra dimensiune, un mare număr de fiinţe trăiesc în corp astral. Înţelepţii asiatici spun că această chakră le conferă conştiinţa tuturor acestor fiinţe.

Marii Înţelepţi din Industan se concentrează în fiecare zi asupra chakrei prostatice. Ei îşi imaginează că această chakră se învârte de la stânga la dreapta ca o roată (roue) magnetică. Vocalizaţi litera *„M”*, cu gura închisă, imitând puţin mugetul taurului dar fără modularea vocii, adică pe acelaşi ton, continuu... Este un sunet ondulatoriu şi prelungit. Această practică trezeşte chakra prostatică, dacă e efectuată zilnic timp de mai mulţi ani.

Atunci când intră în activitate, chakra prostatică ne oferă puterea de a ieşi din corpul fizic în astral. Putem să ne deplasăm atunci în acest corp astral independent de materia fizică. Cu corpul astral, fiinţa umană poate să călătorească spre alte planete. Cu ajutorul corpului astral, omul poate studia direct marile mistere ale Vieţii şi ale Morţii. Chkra prostatică ne conferă puterea dedublării personalităţii. Peytol este un cactus mexican care are proprietatea de a produce dedublarea personalităţii umane. Graţie acestui cactus, orice fiinţă umană poate ieşi conştient în corpul astral.

Acest cactus nu are spini, are flori roşii sau albe-rozalii şi fructe roz-pal. Vechii mexicani, Aztecii, adorau Peytol-ul ca pe o plantă sacră. Epiderma acestui cactus este foarte netedă, acoperită cu un puf albicios, iar (le bouton), partea care iese din sol, comportă de la cinci la douăsprezece secţiuni bine separate prin linii armonioase.

Numele tehnic al Peytol-ului este Anhalonium Williamsii. Peytol-ul care serveşte dedublării personalităţii umane nu se găseşte nici în regiunea capitalei mexicane, nici în statul Mexico. Cine vrea să descopere autenticul Peytol va trebui să-l caute în împrejurimile localităţii Chihuahua, la indienii Tarahumoros sau la San Luis Potosi, adică, în nordul Mexicului. Planta trebuie mestecată. Ea trebuie să fie coaptă şi

foarte proaspătă, dacă este uscată nu mai este folositoare. Mestecând acest cactus, discipolul trebuie să se concentreze asupra Intimului său, asupra Fiinţei sale interne. Trebuie să aibă în acel moment o atitudine mistică. Să ne amintim că Fiinţa noastră internă este Dumnezeu însuşi. În timp ce mestecăm Peytol, trebuie să ajungem într-o stare de semisomn şi să ne concentrăm asupra Zeului nostru interior. Rezultatul precis va fi dedublarea. Ieşim atunci în corpul astral. Astfel vom putea vedea, auzi şi atinge lucrurile care se găsesc în dimensiunea de dincolo a naturii.

Viziunile Peytol-ului nu sunt halucinaţii aşa cum cred ignoranţii. Intelectualul nu va accepta niciodată aceste concepte dacă ele nu au baze ştiinţifice. Intelectualul ştie că există o a patra dimensiune; orice om cultivat o ştie. Ştiinţa a demonstrat că percepţia celor cinci simţuri ale noastre este foarte limitată: sub roşu, este o gamă de infra-roşu şi peste violet este gama de ultra-violet, aceasta, ştiinţa nu o ignoră.

Pierderea de elasticitate a cristalinului împiedică formarea imaginii pe retină. Este ceea ce se numeşte o focalizare rea. Într-adevăr, nimeni nu percepe obiectul însuşi ci doar imaginea obiectului. Peristilismul ne împiedică să vedem imaginea unui obiect apropiat, miopia ne împiedică să vedem imaginea unui obiect îndepărtat. Există şi daltonismul; inflamarea retinei cauzează daltonismul, confuzia culorilor.

Pe scurt, ochiul uman nu percepe decât imagini sensibile. Există şi imagini SUPRASENSIBILE în dimensiunea de dincolo a naturii şi simţuri condiţionate pentru a primi (recepta) aceste imagini. Cu Peytol, aceste simţuri intră în activitate şi percepem imagini din dimensiunea de dincolo a naturii. Dacă imaginile acestei dimensiuni ar fi halucinaţii, cum spun ignoranţii, atunci imaginile sensibile care se formează pe retină ar fi şi ele halucinaţii. Trebuie să ieşim din materialismul secolului XVIII. Trebuie să fim mai analitici, mai puţin dogmatici şi mai didactici.

Materia este energie condensată. Energia se condensează în mai multe stări diferite. Există mase în care gradul de vibraţie energetică este atât de ridicat, atât de rapid, încât ele scapă, prin însăşi acest fapt, percepţiei celor cinci simţuri ale noastre. Există mase ale căror nivel de vibraţie este atât de lent încât ele se află sub limitele noastre de percepţie senzorială.

Sub şi deasupra limitelor de percepţie senzorială există deci mase fizice pe care fiinţa umană nu reuşeşte, în mod normal să le perceapă.

Doar cu puterile corpului astral putem percepe alte dimensiuni ale Universului şi ale Vieţii.

Peytol are puterea de a captiva, chiar dacă numai momentan, aceste minunate facultăţi care ne permit să investigăm a patra dimensiune a Naturii.

Mulţi spun că nu cred. Aici nu este o chestiune de a crede sau de a nu crede; în aceste lucruri ale ştiinţei, ceea de ce avem nevoie este analiza logică, investigarea ştiinţifică liberă de orice fanatism şi prejudecăţi, ceea ce ne trebuie este experimentarea.

Trebuie explorate profund toate ungherele fiinţei umane. Nu trebuie să ne închistăm într-un dogmatism ştiinţific intransigent. Trebuie să fim mai liberali în analiză. Materialismul a eşuat chiar şi în Rusia sovietică, lucru demonstrat de faptul că există, în plină inimă a Rusiei, cincisprezece milioane de mahomedani.

Percepţiile dimensiunii de dincolo sunt la fel de naturale ca şi cele cinci simţuri obişnuite (ordinare); nu sunt delir halucinant aşa cum cred ignoranţii. Nu este vorba de sugestii convulsive şi patologice, nici de divagaţii emanând din fanatici ignoranţi care [...].

Avem nevoie de mai mult studiu şi de mai puţin orgoliu. Percepţiile dimensiunii de dincolo există şi trebuie să fie studiate.

Indigenii care, în Republica Haiti, practică vandou, pot fi criticaţi pentru practicile lor de magie neagră sau pentru lipsa lor de cultură, dar noi nu dispunem cu adevărat de nici o bază ştiinţifică pentru a aprecia cu toată precizia logică necesară percepţiile lor suprasensibile. Nu negăm faptul că se produc paroxisme psihice însoţite de convulsii, asemeni unei exaltaţii „pythique” în toate manifestările sale delirante, etc. Crizele pytonice, criza numită Loa, care caracterizează starea de transă a haitienilor, criza extatico-convulsivă în timpul căreia survin percepţii suprasensibile, sunt în fond absolut necunoscute de psihologia şi chiar de psihiatria clinică însăşi.

Dacă lăsăm deoparte orgoliul nostru intelectual, ajungem la concluzia că putem analiza fenomenele sensibile, stările fizice obiective ale organismului uman, dar ştiinţa oficială nu posedă încă autoritate ştiinţifică pentru a judeca exact percepţiile dimensiunii de dincolo.

Fanatismul este cu siguranţă cel mai mare duşman la raţiunii şi al logicii. Universitarul cade şi el în fanatism.

Atunci când râdem de clarvăzători şi de crize extatico-convulsive,

atunci când credem că toate viziunile care survin în timpul acestor crize sunt halucinaţii, nebunie, etc., cădem, din orgoliu, în fanatism, devenim fanatici ignoranţi, sugestionaţi de teoriile pe care le-am învăţat şi de principiile intelectuale cu care am modelat intelectul nostru de universitari.

Dacă îi credem pe ceilalţi ignoranţi, şi ei ar putea să ne califice drept ignoranţi, pe noi care ne credem cultivaţi.

Nu suntem maeştrii cunoaşterii.

În faţa manifestării convulsive şi patologice, intelectualul se converteşte adeseori într-un fanatic intolerant.

Negrii din Haiti, în timpul şedinţelor de Vandou, percep cu ajutorul (prin intermediul) clarvederii realităţi surprinzătoare care apar în dimensiunii de dincolo a Naturii. Pentru a discuta despre un lucru este indispensabil să îl cunoşti. Opinia unui critic nu are nici o valoare dacă nu este făcută în deplină cunoştinţă de cauză.

Universitarul observă indivizii în crizele lor pytonice, dar nu ştie nimic despre ceea ce văd aceşti oameni în timpul transelor, pentru că nu a trecut prin aceste faimoase crize pytonice. Singurul lucru pe care poate să-l facă în acest caz este să emită opinii fără fundament deoarece el nu are deplină cunoştinţă de cauză.

Chakra prostatică conferă oricărei fiinţe umane puterea de a ieşi în corp astral într-o manieră conştientă pozitivă. Important este să se dezvolte această chakră.

Repetăm, nu este vorba aici de a crede sau nu, important este să studiem, să analizăm şi să experimentăm.

Când intelectualul spune: nu cred acest lucru, demonstrează că este un superstiţios. Omul cultivat, studios şi analitic spune: voi studia, voi face experienţa, voi analiza.

◻ Capitolul XIV ◻
TESTICULELE şi OVARELE ◻

Secreţiile interne ale testiculelor şi ovarelor sunt determinante pentru viaţa fiinţei umane pe pământ. Diferenţele fundamentale între bărbaţi şi femei se datorează secreţiilor testiculelor şi ale ovarelor.

Nu este nevoie pentru reproducerea speciei umane decât de un spermatozoid şi de un ovul, acesta este total ştiinţific, nu vedem de ce

fiinţa umană ar trebui să risipească o sută de milioane de spermatozoizi când în realitate este necesar unul singur. Oul este o mare celulă rotundă al cărei nucleu este compus dintr-o substanţă grasă, protoplasma, care are aspectul gălbenuşului de ou. Spermatozoidul este diferit, este lung şi subţire, are un corp ascuţit, de formă ovală, unde se află nucleul fundamental şi care este prelungit printr-o coadă lungă, ca şi peştele.

Mişcarea oului feminin în mijlocul apelor vieţii este lentă, el aşteaptă cu răbdare ca spermatozoidul bărbatului să-i vină în întâmpinare. spermatozoidul, propulsându-se cu ajutorul cozii sale de peşte în apele chaos-ului sexual, navighează foarte departe în căutarea oului pe care îl speră.

Biologii nu cunosc cu exactitate ştiinţifică totală care este causa causorum care uneşte spermatozoidul cu ovulul. Este o enigmă pentru ştiinţă. Lansăm ipoteze, ca peste tot, opinii mai mult sau mai puţin ştiinţifice, credem printre altele că protoplasma oului posedă o mare atracţie chimică pentru cea a spermei, etc. Nu sunt decât ipoteze, nimic altceva decât aceasta; ipoteze!

Presupunând totuşi că această ipoteză ar fi fondată, aceasta nu ar rezolva deloc problema. Nu putem admite logic că o reacţie chimică poate să se realizeze singură, fără un principiu director conştient. De la protoplasma oului am trece la energetismul oului. Logica ne invită să admitem energia ca fiind forţa [...] spermatozoidul spre ovul. Într-o ultimă analiză, atomul este o sursă de energie. Forţele electromagnetice ale întregii protoplasme sunt o realitate formidabilă. Totul iradiază. Admitem mecanica fenomenelor dar ne trebuie şi o explicaţie a legilor care conduc această mecanică.

Conştiinţa cosmică constituie, de fapt, inteligenţa primară care stabileşte unirea spermatozoidului cu ovulul. Nu putem admite un fenomen inteligent fără o cauză inteligentă. Faptele sunt fapte şi noi trebuie să ne supunem în faţa faptelor.

Gnosticii vorbesc de Al Treilea Logos. Ştiinţa trebuie să ştie că Al Treilea Logos este cu siguranţă inteligenţa primară. Al Treilea Logos nu este un individ. Al Treilea Logos al gnosticilor este inteligenţa primară a naturii.

Energia creatoare al celui de-Al Treilea Logos este inteligenţa primară a Naturii care uneşte spermatozoidul cu ovulul. Energia creatoare a celui de-Al Treilea Logos se bipolarizează în pozitiv şi negativ. Spermatozoidul reprezintă forţele pozitive ale celui de-Al Treilea Logos.

Cei doi poli ai Energiei se unesc pentru a crea. Legea este lege.

Când spermatozoidul pătrunde în ou, el trece prin decapitarea lui Ioan Botezătorul.

Materialiştii darwinişti fac caz de asemănarea oamenilor, fiinţelor – incluzând şi omul – de-a lungul fazei lor embrionare, cu scopul de a demonstra că fiinţele superioare şi mai complexe au apărut prin evoluţia şi transformarea speciilor, a fiinţelor inferioare mai simple.

Noi, Gnosticii, considerăm că asemănarea animalelor, incluzând şi omul, în timpul fazei lor embrionare demonstrează într-un mod strălucit două lucruri: unitatea vieţii şi existenţa unei seminţe originare. Sămânţa a tot ce există doarme în Haos ca sămânţă originală în interiorul atomilor seminali ai marii Vieţi universale. Energia creatoare a celui de-al Treilea Logos fecundează apele Vieţii (SEMENUL UNIVERSAL) şi atunci apar germeni a tot ce există.

Fiecare specie are un prototip universal în Haosul originar. În faimosul Blastodreme, există trei straturi de celule absolut diferite, stratul extern, cel median şi cel extern.

Odată ce zoosperma s-a unit cu ovulul, celula se multiplică prin diviziune celulară şi creează această comunitate celulară numită blastoderm. Starea gelatinoasă a spermei şi a ovulului demonstrează că la începutul universului viaţa era subtilă, fluidică, gelatinoasă şi mai târziu a devenit grosieră, dură. Să ne amintim marea Ţestoasă adorată de indienii Maya; ea este la început subtilă, gelatinoasă şi apoi apare carapacea sa dură plină de constelaţii şi de lumi. CEEA CE ESTE SUS ESTE CA CEEA CE ESTE JOS... Din fericire, oamenii de ştiinţă ruşi au descoperit deja lumi în stare protoplasmatică.

Zoosperma şi ovulul reunite trebuie să treacă printr-un proces de evoluţie şi dezvoltare înainte de a fi convertite într-un nou vehicul al Sufletului Uman.

Cauzele intime ale maturaţiei unui Univers în stare protoplasmatică sunt o enigmă pentru Astronomie şi Astrofizică. Ar fi foarte interesant dacă omul de ştiinţă ar rezolva enigma cromozomilor. De ce oul are doar 48 (patruzeci şi opt) de cromozomi? Şi de ce spermatozoidul are şi el patruzeci şi opt de cromozomi? Enigmă!

Pentru ce motiv secret zoosperma şi ovulul îşi pierd, în timpul maturaţiei, exact aceeaşi cantitate matematică de douăzeci şi patru de cromozomi fiecare? Cine este cel care şi-a dat osteneala să facă un

calcul matematic atât de perfect? De ce, atunci când se unesc pentru a forma o celulă unică, zoosperma şi ovulul sunt ambii compuşi, după maturaţia lor, din aceeaşi cantitate originară de patruzeci şi opt de cromozomi?

Există acolo două operaţii matematice: scădere şi adunare. Capitalul de bază este patruzeci şi opt. Ar putea avea loc operaţii matematice fără o inteligenţă matematică? Toate acestea demonstrează, prin simple inducţii logice, realitatea inteligenţei primare a Naturii, pe care noi Gnosticii o numim Al Treilea Logos.

Odată ce ovulul a fost fecundat de către spermatozoid, coboară încet spre uter unde se fixează; perioada de gestaţie a embrionului este de nouă luni. Celula oului şi a spermei are la început două nuclee cel al spermatozoidului şi cel al ovulului. Aceste două nuclee se unesc înţelept; protoplasma celor două nuclee se amestecă. În interiorul celulei-ou-spermatozoid există o sferă de atracţie. Marea sferă de atracţie se bipolarizează şi ea ascultând inteligenţa primară. Fiecare dintre cele două polarităţi ale acestei sfere de atracţie trage nucleul şi îl alungeşte, transformând sfera într-un fus. În centrul fusului nucleului se mişcă cromozomii şi genele. Genele se află chiar în interiorul cromozomilor. Genele ne transmit ereditatea tatălui şi a mamei.

Totuşi, ceea ce fiinţa umană primeşte nu este în totalitate ereditar. Din familii virtuoase s-au născut mari asasini; din familii mediocre s-au născut mari genii.

Dacă un clarvăzător examinează spermatozoidul care se îndreaptă spre ovul, va putea să vadă pe capul spermatozoidului un atom extrem de important, atomul-sămânţă. Acest atom este un trio de materie, energie şi conştiinţă. Din acest atom iese un fir foarte fin care este legat la o sumă de valori energetice ale Naturii. Aceste valori sunt Fiinţa, Sufletul.

Noi suntem puncte în spaţiu, care consimt să servească drept vehicule unei sume determinate de valori ale Naturii. Moartea este o scădere de fracţii. Odată scăderea efectuată, rămân „valorile”.

Valorile Naturii sunt electro-magnetice. Valorile înlocuiesc corpul fizic, atunci când este mort, printr-un nou corp. Este legea reîncarnării. Legea este lege. Legea se îndeplineşte. Procesele biologice care conduc la apariţia noului corp sunt urmărite îndeaproape de Biologie.

În interiorul atomilor fizici ai oului, există energia. Această energie este

organizată. Această organizare energetică este Mumia. În fiecare atom al Mumiei se află un atom al corpului astral. În corpul astral se găsesc valorile de conştiinţă ale naturii. (Cunoaştem foarte bine constituţia septuplă a omului, aşa cum e enunţată de Teosofie, dar aici sintetizăm.)

Nu avem intenţia să stabilim dogme. Dorim să analizăm faptele concrete; ştim că ştiinţa a reuşit deja să materializeze corpul astral în unele laboratoare... Faptele sunt fapte şi în faţa faptelor trebuie să ne înclinăm.

Virtuţile şi defectele fiecărui om depind de cantitatea de valori care se reîncarnează în el. În epoca dominaţiei maure, în Spania, exista un santou maur în care se studia Coranul. Acest santou fusese adus în Spania în timpul ocupaţiei maurilor. El citea Coranul şi studia biblia. Rezultatul fu că el nu putu digera această cunoaştere şi deveni plin de scepticism.

Acest om muri plin de îndoieli. Valorile acestui om se reîncarnară într-un om care s-a numit Voltaire.

Orice om poate dezvolta clarvederea şi poate vedea valorile evoluând de-a lungul timpului şi spaţiului.

Marele fiziolog de origine franceză Brown-Sčquard, citat de doctorul Krumm-Heller, a inventat un sistem de vindecare care a fost calificat de mulţi, imoral. Acest sistem, menţionat de Krumm-Heller, constă în a excita aparatul sexual fără a ajunge până la risipirea semenului. Atunci, semenul se cerebralizează şi creierul se seminizează. Semenul este asimilat în organism iar sistemul nervos se hrăneşte şi se fortifică total. Acest sistem nu ar fi un obstacol pentru reproducerea speciei. Un spermatozoid poate scăpa cu uşurinţă din organism fără să fie nevoie de răspândirea celor o sută de milioane de spermatozoizi care sunt pierduţi într-o ejaculare seminală.

Sistemul lui Brown-Sčquard este cunoscut în Italia sub numele de caretza. Este vorba de Arcanul A.Z.F...

Doctorul Krumm-Heller spune că, cu ajutorul acestui sistem se poate vindeca impotenţa.

La pagina 174 în romanul său (Rose-Croix) doctorul Krumm-Heller spune: „Studiile (de la Rose-Croix) ne învaţă că semenul este astralul lichid al omului, este viaţa şi că el conţine puterea, dar o putere atât de mare, încât, învăţând să o conducem putem obţine totul. Iată de ce

este atât de important să cunoaştem secretele Rose Croix, deoarece posedăm o armă puternică împotriva adversităţilor destinului”.

Iar la pagina 172, doctorul Krumm-Heller declară: „Magul Rose-Croix resimte aceeaşi excitare nervoasă, operând, ca şi orice altă fiinţă plină de dorinţe. Dacă bărbaţii ar şti ce ar putea face în acest moment de nervozitate, este sigur că ar face totul, fără a urma femeia...”.

Înţelepţii azteci din vechiul Mexic ştiu foarte bine ce poate fi făcut în acest moment de „nervozitate”. Bărbaţi şi femei, în curţile pavate ale templelor aztece, rămâneau goi iubind-se şi unindu-se sexual, timp de luni întregi.

Aceste cupluri ştiau să se retragă înaintea spasmului pentru a evita ejacularea semenului. Aceste cupluri nu permiteau ca minunatul semen să scape din organismul lor. Este faimoasa caretza italiană, sistemul fiziologului francez Brown-Sčquard. Prin acest sistem, obţinem trezirea lui Kundalini. Cu siguranţă, medicii nu vor putea găsi Kundalini cu bisturiul lor, dar dacă practică exerciţiile gnostice roza-cruciene, devin atunci clarvăzători. Orice medic clarvăzător poate să vadă Kundalini. Kundalini este şarpele Quetzalcoatl al Aztecilor, focul Spiritului Sfânt, şarpele Ignic al puterilor noastre magice.

Yoghinii clarvăzători văd o floare de lotus cu patru petale minunate, situată exact între organele sexuale şi anus. Este Biserica din Efes, Chakra Muladhara. Kundalini se află în interiorul acestei Chakre. Ea are forma şarpelui sacru, ea este un foc solar, spiritual, care nu poate fi văzut decât cu ajutorul clarvederii; ea nu poate fi descoperită cu ajutorul bisturiului pentru că nu este materială.

Kundalini este Akasha concentrată. Akasha este cauza eterului şi agentul sunetului. Doar cei care au reuşit să ridice şarpele akashic prin canalis centralis al măduvei spinării pot încarna Verbul.

Kundalini se dezvoltă, evoluează, şi progresează în interiorul aurei Logosului Solar.

Chakra organelor sexuale este sediul Tattwei Prithivi (Eterul pietros). Cel care ştie să conducă Tattwa Prithivi poate controla cutremurele de pământ.

Există, în coloana vertebrală, şapte centri magnetici. Aceşti şapte centri ai măduvei spinării sunt conectaţi cu cele şapte plexuri importante ale sistemului nervos mare simpatic. În aceşti şapte centri se află toate puterile tattwice. Akasha strălucitoare deschide cei şapte

centri tattwici ai măduvei spinării. Devenim atunci maeştri ai Tattwas-urilor.

Primul centru magnetic al măduvei spinării este sediul Tattwei Prithivi, al puterii sexului. Al doilea centru corespunde Chakrei prostatice, este Biserica Tattwei Apas, Eterul lichid. Al treilea centru este situat la nivelul buricului (ombilicului) şi este în relaţie cu plexul solar; este biserica Tattwei Tčhas (Eterul ignic), focul universal. Al patrulea centru al coloanei dorsale corespunde Chakrei inimii, este sediul sacru al Tattwei Vayou (Eterul gazos). Sunt cei patru centri tattwici inferiori ai templui uman. Gâtul şi capul reprezintă turnul templului. În turn există trei centri tattwici superiori. Al cincilea centru este cel al laringelui, este biserica Verbului. Fără Akasha, sunetul nu ar exista. Kundalini devine creatoare cu Cuvântul.

Al şaselea centru magnetic este în relaţie cu Chakra frontală, care este centrul clarvederii. Kundalini deschide acest centru şi fiinţa umană devine clarvăzătoare şi poate vedea atunci dimensiunile de dincolo ale naturii. Al şaptelea centru tattwic este Chakra cu o mie de petale situate în glanda pineală. Atunci când Kundalini deschide această Chakra, primim polivederea, atotştiinţa, etc. Cu sistemul lui Brown-Sčquard primim toate aceste puteri, cu condiţia ca niciodată, niciodată să nu ejaculăm semenul. Sistemul lui Brown-Sčquard este Arcanul A.Z.F...

Savantul Kabbalist nord-american Manly P. Hall, citat de doctorul Francisco A. Propato, spune, în cartea sa despre anatomia ocultă: „Cei care vor fi incapabili să îşi ridice complet focul măduvei spinării de-a lungul canalului Sushumna, vor fi izolaţi într-un regn lateral, asemănător celui al maimuţelor actuale”. (Canalul Sushumna se întinde în interiorul şi de-a lungul canalului medular.)

Arcanul A.Z.F. nu trebuie practicat decât între soţ şi soţie în cadrul unui cămin legitim constituit. Cei care practică Arcanul A.Z.F. cu alte femei comit gravul delict al adulterului.

O persoană adulteră nu va obţine niciodată trezirea puterilor tattwice şi a lui Kundalini. Iniţiatul sau iniţiata gnostică care comit adulterul îşi pierd puterile.

Dumnezeu este Intimul. Dumnezeu este Fiinţa internă a oricărui om care vine în lume. Dumnezeu este hermafrodit divin, Masculin şi Feminin, el nu are nevoie de soţie pentru a aprinde focul, dar omul nu este Dumnezeu. Bărbatul nu-şi poate aprinde focurile fără soţia sa.

Bărbatul are nevoie de o soţie pentru a-şi aprinde focurile pentru că bărbatul nu este Dumnezeu.

Omul trebuie să învingă orgoliul şi să înceteze să se considere Dumnezeu, deoarece omul nu este nimic mai mult decât un mizerabil viermişor care se târăşte în noroiul Pământului.

Marea Yoghină H.P. Blavatsky, după ce a devenit văduva contelui Blavatsky, a trebuit să se recăsătorească, cu colonelul Olscott, pentru a trezi Kundalini şi a obţine puterile tattwice.

În Ordinul Sacru din Tibet discipolul este învăţat Arcanul A.Z.F...

În Misterele Egiptului se transmitea învăţătura Arcanului A.Z.F. tuturor Iniţiaţilor, iar cei care divulgau marele Arcan erau condamnaţi la moarte, erau duşi într-o curte şi acolo, lângă un zid li se tăia capul, li se smulgea inima iar cenuşa lor era aruncată în cele patru vânturi.

În vastele curţi ale aztecilor, cum am spus mai sus, bărbaţi şi femei rămâneau dezbrăcaţi pentru a practica luni întregi Arcanul A.Z.F... Cel care avea nefericirea de a ejacula semenul era condamnat la pedeapsa cu moartea pentru că a profanat Templul şi apoi era decapitat.

Iniţiaţii şcolilor Misterelor din toate timpurile au obţinut Iniţierea graţie Marelui Arcan. Niciodată, absolut niciodată, nu a existat cineva, în nici o şcoală a Misterelor care să nu fi obţinut Iniţierea fără Arcanul A.Z.F., Marele Arcan.

Odată, după o conferinţă pe care am ţinut-o, un discipol celibatar ne-a întrebat dacă era posibil să practice cu o femeie din lumea astrală. I-am răspuns că, Kundalini nu poate fi trezită decât cu o femeie în carne şi oase. Un alt frate celibatar voia să practice cu femei imaginare. Aceasta este extrem de grav! Atunci când mentalul creează o efigie mentală, această efigie primeşte conştiinţă şi se converteşte în demon tentator al planului mental care ne goleşte sexual în timpul somnului prin poluţii nocturne.

Este foarte dificil pentru un student să dezintegreze aceste efigii mentale. Studentul devine în general victima propriei sale invenţii. Cel mai bine este să găsim o soţie care să coopereze în mod real la Marea Operă.

Cei care nu au soţie, trebuie să sublimeze energiile lor creatoare prin sporturi în aer liber sau prin plimbări lungi, să facă excursii, să practice nataţia, să asculte muzică bună, să admire mari opere de artă, sculptură, pictură, etc...

Astfel, celibatarii vor sublima energiile lor sexuale, conducându-le până la inimă. Acolo, în acest centru al vieţii, aceste forţe creatoare se amestecă cu undele luminoase ale Cristului Intern şi sunt duse regiunilor inefabile ale Marii Lumini.

Prin simţul estetic, prin caritate şi iubire reuşim să sublimăm energiile noastre sexuale. Totuşi, în numele adevărului, trebuie să afirmăm că dacă doriţi Iniţierea, dacă aspiraţi la trezirea lui Kundalini şi a puterilor tattwice, trebuie să găsiţi o femeie, pentru că Iniţiatul fără femeie este asemeni unei grădini fără apă.

Mulţi studenţi mistici cred că sunt caşti pentru că nu au soţie. Totuşi, culmea nefericirii, au poluţii nocturne. Astfel pierd în mod mizerabil, Semenul cristic, în care se găseşte geneza Marii Vieţi.

În orice sămânţă, vegetală, animală sau umană se afla latent, focul sacru al Logosului solar (Cristul). De acolo provine puterea de a se reproduce. Bărbatul trebuie să aibă grijă de semen, sămânţa este asemenea aurului potabil. Prin Arcanul A.Z.F, extragem eroic din sămânţă focul sacru al lui Kundalini.

Poluţiile nocturne sunt vindecate radical prin Arcanul A.Z.F... Doar cu Arcanul A.Z.F. dispar pentru totdeauna poluţiile nocturne.

Ne-am născut dintr-un bărbat şi o femeie. Nu suntem copii unei abstracţii, a unei teorii. Verbul, Fiul Omului este fiul unui bărbat şi a unei femei, fiul unei concepţii imaculate. Trebuie să creştem Fiul Omului în interiorul nostru, şi pentru aceasta avem nevoie de femeie.

• PARTEA A-II-A • CRIMINOLOGIE •

□ Capitolul XV □
DIFERITELE TIPURI DE PERCEPŢIE DE CLARVEDERE □

Există cinci tipuri fundamentale de percepţii de clarvedere:

1 — clarvederea conştientă,

2 — clarvederea inconştientă,

3 — clarvederea infraconştientă,

4 — clarvederea subconştientă,

5 — clarvederea supraconştientă.

Aceste cinci tipuri de percepţii de clarvedere produc diferite forme de reacţie mentală.

Psihiatria juridică distinge mai multe specii biotipologice de indivizi. Fiecare personalitate reacţionează în faţa percepţiilor de clarvedere după diagnosticul şi psihopatologia particulară care îi corespunde.

Există paranoicul normal, paranoicul bolnav, schizofrenicul cu reacţii violente, instantanee şi teribile. Există de asemenea neurastenicul cu dublă personalitate (maladivă), oligofrenul, asasinul vulgar, epilepticul, etc.

În cursul unei reacţii ocazionale (dependentă de situaţie), fiecare clarvăzător vorbeşte şi acţionează, condiţionat de genul de personalitate şi psihopatologie care îl caracterizează ca fiinţă umană.

Pentru dezvoltarea clarvederii este necesară o cultură intelectuală. Pentru dezvoltarea puterilor oculte, a chackras-urilor (discuri, roţi magnetice ale corpului astral), este necesară o disciplină intelectuală.

Un clarvăzător fără cultură şi fără nici un fel de disciplină intelectuală degenerează într-un vulgar delicvent. Un clarvăzător fără cultură intelectuală poate să cadă pradă următoarelor delicte: calomnie şi injurii private sau publice, defăimare, insulte şi ameninţări, incest, omucidere, sinucidere, patricid, matricid, fraticid, agresiune, seducţie sexuală cu forţa, acte de violenţă, furt, infanticid şi multe alte cazuri de delicvenţă studiate de Psihiatrie şi Psihologie.

Rolul patogenal de percepţii de clarvedere infraconştiente, inconştiente sau subconştiente trebuie luate foarte serios în considerare deoarece ele pot conduce la calomnie, injurii şi, în general, la tot felul de delicte comune, a se chiar asasinatele. Percepţiile de clarvedere ale infraconştientului, inconştientului sau subconştientului produc diferite reacţii situaţionale dependente de categoria biopatologică a clarvăzătorului.

Clarvăzătorii neurastenici, schizofrenici, oligofreni, epileptici şi schizofrenici de gen hipersensibil, cad în stări de consternare psihopatică, de sugestie, de delir superstiţios, de persecuţie, etc., care îi conduc spre abisul delicvenţei.

Înainte de a ne consacra dezvoltării puterilor oculte, trebuie să ne studiem pe noi înşine şi să facem un diagnostic personal şi

psihopatologic al propriei noastre personalităţi.

După ce am descoperit propriul Eu psiho-biopatologic, trebuie să ne corijăm prin intermediul culturii intelectuale. Avem nevoie de o psihoterapie pedagogică pentru a ne transforma.

Cele patru Evanghelii ale lui Iisus Christos sunt într-adevăr cea mai bună psihoterapie pedagogică. Este necesar să studiem şi să practicăm toate învăţăturile cuprinse în cele patru Evanghelii ale lui Iisus Christos. Doar după ce vom fi transformaţi moral vom putea să începem să ne ocupăm de dezvoltarea Chakrelor, discuri sau roţi magnetice ale corpului astral.

Este în aceeaşi măsură indispensabil să studiem cei mai buni autori ai Teosofiei, ai Rosa-Crucienilor, ai Psihologiei şi ai Yogăi, etc...

◻ Capitolul XVI ◻
CLARVEDERE POZITIVĂ şi NEGATIVĂ ◻

Iniţiatul Roza-Crucian Max Heindel, exponent al concepţiei Roza-Cruciene despre Cosmos, spune că, atunci când chakrele corpului astral se rotesc de la stânga la dreapta, clarvederea se dovedeşte pozitivă. Max Heindel asigură că, atunci când chakrele se rotesc de la dreapta la stânga, clarvederea se dovedeşte negativă.

Clarvăzătorii exersaţi sunt pozitivi. Mediumii Spiritismului sunt negativi. Clarvăzătorul pozitiv ştie să conducă după voinţă facultatea sa. Clarvăzătorul negativ vede fără să vrea şi este înşelat de către tenebroşi.

Crima de la „Mama Coleta”, care a avut loc în 6 februarie 1944 în domeniul San Francisco, cartier Rodrigo, aproape de Cifneutes, pe insula Cuba, este un exemplu concret în ceea ce priveşte clarvederea negativă şi mediumismul spiritist (sau spiritualist, cum îl numim în Mexic).

Cabana „Mamei Coleta” a fost indubitabil scena unor manifestări mediumice proprii spiritismului, clarvederii negative, incestului şi crimei.

Mediumul numit Francisca, cu personalitatea sa psihopatologică şi nervoasă a fost, cu adevărat, victima entităţilor tenebroase care mişună în planul astral. Plină de spaimă, ea a contaminat cu frica ei pe sora sa Candida. Cele două surori se refugiază în patul fratelui lor

Candido şi cad amândouă în delictul incestului. A fost un dublu incest.

Candido trăise cu o concubină şi văzând starea de nervozitate a surorii sale clarvăzătoare deveni neîncrezător în femeia cu care trăise, presupunând că ea ar fi adus vreo vrăjitorie asupra casei. Alarma atinge punctul său maxim atunci când tânărul său frate îi aduce o păpuşă pe care o primise, spunea el, de la fosta concubină.

Urmează a doua parte a dramei care va culmina cu crima de la „Mama Coleta”. Candido consultă un devot care efectuă câteva ceremonii pentru a purifica mediul subtil, în ciuda opoziţiei întâmpinate din partea „Mamei Coleta” şi care declară ca fiind vinovat de nefericirea sa sufletul unui vrăjitor pe nume Barrneta.

După aceasta, devotul conferi mediumului clarvăzător puterea de a îndepărta vrăjile. Acest medium vedea într-adevăr, prin clarvederea sa negativă, entităţile tenebroase. Ea vedea împotriva voinţei sale. Ea vedea demoni peste tot. Ea nu putea să-şi controleze cel de-al şaselea simţ.

Când „Mama Coleta” descoperi incestul, clarvăzătoarea negativă se apără spunând că nu avuse o relaţie carnală cu fratele său ci cu sufletul vrăjitorului Barrneta care intrase în corpul acestuia. În concluzie, conform părerii ei, ea nu comisese crima incestului.

Noaptea, tragedia a fost teribilă, mediul părea nebună. Aruncă mâncarea ce i se adusese crezând că e otrăvită, distruse mobila din casă, aruncă afară rufăria familiei, deliră, zbieră, dansă şi îl văzu pe brujo Barrneta. Întreaga familie îngenunche cu faţa la perete şi cu braţele deschise în formă de cruce. Toată lumea a fost curând copleşită de sugestia masivă, şi toţi fraţii medium-ului îl loviră pe tatăl lor pentru că, spunea ea, brujo Barrneta ar fi intrat în corpul lui. Tot ei o loviră apoi într-un mod oribil şi o uciseră pe „Mama Coleta” pentru că „clarvăzătoarea” văzuse demonii intrând în corpul bietei bătrâne.

Ultima victimă a clarvederii negative a medium-ei a fost unul dintre fraţii săi. „Clarvăzătoarea” îşi văzu fratele transformându-se în vrăjitorul Barrneta şi îl lovi atunci în cap cu o piatră mare, zdrobindu-i oasele craniului şi împroşcând în jur din masa encefalică.

Ultimul lucru pe care îl făcu „clarvăzătoarea” a fost să urce pe un cal şi să galopeze pe stradă, dezbrăcată şi înarmată cu un baston, lansând urlete pentru a răpune demonii. Câteva clipe mai târziu o opri poliţia şi totul se termină la închisoare.

Acesta este un caz concret a ceea ce este clarvederea negativă. Clarvăzătoarea era atinsă de „deficienţă mentală însoţită de amnezie tranzitorie şi de viziuni absolut negative, cu caracter mediumic”.

Acest gen de văzători sunt în general oligofreni care manifestă aceeaşi credulitate ca şi o fiinţă slabă şi necugetată. Aceşti văzători negativi se scufundă în sugestia iscoditoare. Pradă sugestiei iscoditoare sau patologice, aceşti văzători negativi cad în oribilul abis al delicvenţei.

Aceşti clarvăzători văd într-adevăr forme care există în infraconştientul marii Naturi.

Nici un om de ştiinţă adevărat nu ar putea accepta drept infailibile viziunile unui clarvăzător negativ. Doar clarvederea pozitivă cu adevărat este infailibilă. Pentru a dezvolta clarvederea pozitivă este necesară o strictă disciplină intelectuală. Cei care vor să dezvolte clarvederea pozitivă trebuie să practice exerciţiile ezoterice şi să-i studieze pe cei mai buni autori ai Teozofiei, ai Roza-Crucienilor, ai Yogăi, ai psihologiei, etc.

Cel mai rău duşman este ignoranţa. Recomandăm cititorilor noştri marea operă a Maestrei Helena Petrovna Blavatsky, intitulată „Doctrina Secretă”. Recomandăm „Kundalini Yoga” de Shivananda, operele doctorului Arnold Krumm Heller, operele doctorului Adoum şi ale lui Rudolf Steiner...

Doar cu o vastă cultură intelectuală şi o mare disciplină ezoterică putem obţine clarvederea pozitivă. Inteligenţa iluminată este rezultatul clarvederii pozitive.

◻ Capitolul XVII ◻
CONŞTIINŢA ◻

Doar cei care au obţinut trezirea în lumile superioare posedă clarvederea conştientă.

În timpul orelor de somn normal, toate fiinţele umane, învăluite în corpul lor astral trăiesc în lumile suprasensibile.

Umanitatea trăieşte, în timpul somnului normal şi după moarte, în regiunile suprasensibile ale marii Mame Natură. Din nefericire, oamenii se plimbă în dimensiunea de dincolo cu conştiinţa adormită.

Doar sufletele care trăiesc trezite în lumile suprasensibile posedă clarvederea conştientă. Într-adevăr, aceia care au o conştiinţă

permanentă, indiferent de faptul că au corpul fizic adormit sau trezit, sunt totdeauna în stare de veghe, sunt clarvăzători pozitivi, fluxul conştiinţei lor este continuu.

Orice investigaţie adevărată endoterică şi ezoterică porneşte din această stare de vigilenţă perfectă.

Trebuie ca visătorul să se trezească în lumile interne înainte de a se converti într-un investigator competent al lumilor superioare.

Mediumii spiritismului nu au nici o utilitate în investigarea lumilor superioare pentru că ei au corpul mental dislocat.

Mediumii sunt mental dezechilibraţi şi orice investigaţie pe care încearcă să o facă în lumile superioare se dovedeşte a fi un eşec. Stările psihopatice ale mediumilor, sugestia iscoditoate şi patologică la care sunt predispuşi, comportamentul epileptic în timpul transei şi obsesia psihică convertesc mediumii în indivizi fantezişti, anormali şi mental dezechilibraţi.

Pentru a investiga lumile superioare sunt necesare o gândire logică şi o judecată exactă.

Orice viziune cu adevărat pozitivă trebuie să fie total colaborată în concordanţă cu faptele concrete ale lumii fizice. „Adevărul nu se îndepărtează de natura umană. Dacă ceea ce noi considerăm adevăr se îndepărtează de natura umană, atunci acesta nu poate fi adevărul”.

Clarvăzătorul, dacă nu este sfânt, trebuie să fie cel puţin perfect gentilom. Am cunoscut cazul unui clarvăzător paranoic care a calomniat o virtuoasă mamă de familie acuzând-o în public şi calificând-o adulteră, vrăjitoare, etc. Această biată mamă inocentă şi virtuoasă a fost [...] public de clarvăzătorul paranoic. Am cunoscut de asemenea cazul unui clarvăzător neurastenic care a calomniat şi a ameninţat cu moartea un onorabil şi virtuos cetăţean calificând-ul drept vrăjitor şi atribuindu-i puteri diabolice.

Am cunoscut un clarvăzător schizofrenic care s-a înfuriat pe un cetăţean onest acuzând-ul că ar încerca să-i fure soţia; a văzut foarte bine acest lucru, spunea el, prin clarvedere. Dacă ar fi fost un neurastenic, l-ar fi putut asasina pe acel om. Dacă ar fi fost un paranoic, ar fi studiat şi planificat o crimă perfectă. Dacă ar fi fost un oligofren, l-ar fi omorât cu lovituri de cuţit sau cu focuri de armă pe acel om onest care niciodată în viaţa lui nu visase să-i ia soţia clarvăzătorului.

Dacă acel clarvăzător ar fi adus acuzatul în faţa tribunalelor, judecătorii l-ar fi declarat nevinovat. Pentru a condamna pe cineva trebuie găsit corpul delict şi dovedită vinovăţia acuzatului.

Un alt aspect de care trebuie să se ţină seama este justificarea corpului delict.

Dacă acest corp delict nu este justificat de nici una din formele stabilite de codurile penale, acuzatul este inocent. „Să nu faci altuia ceea ce nu ai vrea să ţi se facă ţie”. „Adevărul nu se îndepărtează de natura umană. Dacă ceea ce noi considerăm a fi adevărat se îndepărtează de natura umană, atunci acesta nu este adevărul”.

Iisus Christos a spus: „Nu judecaţi, ca să nu fiţi la rândul vostru judecaţi. Deoarece, cu judecata cu care judecaţi veţi fi judecaţi şi voi, şi cu măsura cu care măsuraţi vi se va măsura”. (Matei, VII, 1-2).

Clarvăzătorul trebuie să fie riguros analitic, un intelectual deschis şi strict ştiinţific.

Cel mai rău duşman al clarvăzătorului este ignoranţa.

Clarvăzătorul trebuie să înveţe să vadă fără ca Eu-l să intervină. Să vadă fără să judece.

◻ Capitolul XVIII ◻
EUL PSHIO-BIO-TIPOLOGIC ◻

Mentalul este închis în Eu. Orice reacţie, dependentă de situaţie, a mentalului este rezultatul Eului Psiho-Bio-Tipologic.

Orice percepţie trece de la simţuri spre mental. Eul traduce toate informaţiile primite de mental în limbajul său propriu, cel al prejudecăţilor, dorinţelor, temerilor, amintirilor, ideilor preconcepute, urei, fanatismului, dorinţei, geloziei, pasiunilor, etc...

Clarvăzătorul are întotdeauna un secretar rău de care trebuie să se elibereze. Acest secretar este Eul, Egoul.

Eul Clarvăzătorului captează toate reprezentările suprasensibile care ajung la mental şi le interpretează conform prejudecăţilor sale, urii sale, răutăţii sale, neîncrederii sale, pasiunilor, amintirilor sale, orgoliului, presupunerii sau dorinţei sale, etc...

În consecinţă, acţiunile clarvăzătorului se dovedesc a fi rezultatul propriului Eu Psiho-Bio-Tipologic.

Clarvăzătorul paranoic este orgolios, îi place să fie izolat de masa de

oameni, frecventează doar câteva persoane, este foarte inteligent, şiret, neîncrezător, se simte infailibil, se crede a fi un mare Maestru, crede că el poate domina lumea, nu admite motivele nimănui, doar el este savant, mare şi puternic. Acest tip de clarvăzători, atunci când reacţionează cu ură, maliţiozitate, suspiciune, etc., poate ajunge chiar la planificarea cu sânge rece a unui asasinat intelectual.

Clarvăzătorul neurastenic are o dublă personalitate; dacă la un moment dat el este pe cale de a se ruga şi a ţine predici despre lucruri inefabile, în momentul imediat următor îl vedem insultând oamenii sau vorbind despre focuri de armă, de lupte, războaie, violenţă, etc. Acest tip de clarvăzători, în faţa unei reprezentări dezagreabile reacţionează calomniind, insultând, lovind, omorând... Atunci când una dintre personalităţile lor se simte complexată sau umilită, ea cere iertare şi vorbeşte cu devoţiune pentru a se înjosi, a se umili. Odată scopul atins, cealaltă personalitate vorbeşte cu orgoliu, mânie, pretenţie, violenţă, trădare...

O analiză profundă ne-a condus la concluzia că Iuda Iscariotul era un neuroastenic. Iuda avea o dublă personalitate, îl urmează el pe Maestru şi tot el este apoi împotriva Maestrului, îl sărută şi apoi îl trădează, se căieşte şi în final se sinucide. Iată tipul neurasteniculuí.

La Crist, Eul nu există. Cristul nu reacţiona la calomnii, afronturi, ironii, ameninţări, biciuire, etc. Cristul uimeşte prin teribila sa seninătate. Cristul crucificat a spus doar: „Iartă-i Tată căci ei nu ştiu ce fac”. În Crist Eul nu există, de aceea el nu reacţionează şi nu judecă pe nimeni. Cristul este un clarvăzător perfect care ştie să vadă cu înţelegere, fără a judeca, fără a răstălmăci pentru că el nu are Eu. Cristul este clarvăzătorul care vede, înţelege şi ştie.

Cristul este Spiritul Universal de Viaţă încarnat în Iisus din Nazaret.

Trebuie ca clarvăzătorul să înveţe să-şi contemple reprezentările interne fără intervenţia Eului. A vedea fără a judeca, fără a răstălmăci, fără apriori, fără fanatism, fără pasiune... Clarvăzătorul trebuie să fie plin de înţelegere.

Un clarvăzător schizofrenic, cu reacţiile sale violente, instantanee şi teribile, poate săvârşi cele mai teribile delicte atunci când reacţionează în faţa unei reprezentări dezagreabile.

Un clarvăzător schizofrenic hipersensibil este de obicei trist, melancolic, concentrat asupra lui însuşi, introspectiv, are idei

melancolice, îl oboseşte orice muncă intelectuală etc. Clarvăzătorul schizofrenic dacă nu este în mod riguros analitic, poate reacţiona în faţa unei reprezentări dezagreabile omorând alţi oameni iar apoi să se sinucidă.

Unui clarvăzător masochist îi place să se autoflageleze în prezenţa unor reprezentări mistice sau să se supună la teribile pedepse culminând cu moartea.

Clarvederea pretinde o gândire logică şi o judecată precisă. Pentru a fi un clarvăzător expert este necesar un echilibru mental perfect. Un clarvăzător atins de traumatisme psihice poate suferi serioase perturbări mentale şi poate crea inconştient în lumea mentală imagini fatale. Atunci când clarvăzătorul cu perturbări ale mentalului contemplă propriile creaţii suprasensibile poate avea un şoc nervos şi emoţional sau o izbucnire violentă, un acces emoţional imprevizibil şi violent care conduce direct la abisul delictului. Traumatismul psihic este rezultatul unei mari dureri morale, unui moment de frică intensă sau pierderii unei persoane dragi...

Clarvăzătorul sado-masochist a atins un asemenea grad de perversiune sexuală încât se converteşte uşor într-un asasin mistico-erotic. Clarvăzătorul sado-masochist iubeşte cruzimea şi participă uneori la culte falice dintre cele mai sângeroase. Mesele negre din Evul Mediu cu femei nude aşezate pe altar şi uciderea unor copii inocenţi sunt exemple impresionante despre acest gen de clarvedere tenebroasă şi fatală. Sacrificiile umane din toate timpurile şi din locurile sunt rezultatul clarvederii sado-masochiste. Obiceiul barbar de a ucide oameni pe altar, în timpul ritualului liturgic, este un exemplu viu despre ceea ce este clarvederea de tip sado-masochist.

În secolul XV, se celebra mesa neagră cu sacrificii umane în castele medievale. Mareşalul Gilles de Retz, la Tiffauges, în Franţa, avea în castelul său o biserică unde preotul celebra mese negre. Gilles de Retz a fost acuzat de asasinarea a două sute de copii în timpul meselor sale negre în care erau sacrificaţi copii inocenţi. Sabatul, cu mesele sale negre şi vrăjitoria sa rivaliza cu preoţii Sfântului Scaun, a Inchiziţiei Catolice, în care erau omorâţi copii nevinovaţi. Iată ce este de fapt clarviziunea sado-masochistă criminală şi teribil de perversă.

Doar prin decapitarea şi dizolvarea Eului Psiho-Bio-Tipologic pe care îl purtăm în interiorul nostru putem deveni clarvăzători perfecţi.

□ Capitolul XIX □
MENTALUL UMAN □

Creierul are cinci componente fundamentale:

1 — encefalul,

2 — cerebelul,

3-creierul mijlociu (mezencefalul),

4 — măduva alungită sau creierul mijlociu alungit şi,

5 — „pons”-ul sau podul lui Varoli.

Cei care pretind că encefalul guvernează inteligenţa, memoria, voinţa, etc., aceia nu cunosc în realitate cele şase volume ale „Doctrinei Secrete” ale căror autoare este Elena Petrovna Blavatsky.

Creierul este făcut pentru a elabora gândul dar el nu este gândul. Am spus atunci că în interiorul astralului se află mentalul precum şi principiile animice şi spirituale ale omului. Mentalul este un minunat corp subtil a cărui supra-fiziologie şi supra-patologie sunt în relaţie intimă cu sistemul nervos cerebrospinal şi cu creierul.

Gândirea este o funcţie a corpului mental. Omul poate gândi fără creierul fizic într-o manieră independentă de materia cerebrală. Acest lucru a fost deja demonstrat în laboratoarele ştiinţifice în care s-a reuşit materializarea unor entităţi dezîncarnate.

Suntem pe cale să vorbim despre fapte concrete, demonstrate deja; dacă cititorul nu a citit nimic despre materializările doamnei Katie King, efectuate de medium-ul Florence Cook în laboratorul lui William Crookes, nu este vina noastră. Realitatea concretă este aceea că astralul defunctei Katie King s-a materializat pe parcursul a trei ani consecutivi într-un laborator ştiinţific. Atunci savanţii văzură, auziră şi pipăiră. Această entitate a fost supusă la tot felul de experienţe. N-a fost nici o înşelăciune pentru că oamenii de ştiinţă au controlat cu rigurozitate până la cea mai infimă posibilitate de fraudă.

După aceşti trei ani de experimente, Katie King s-a dematerializat lent, în prezenţa aparatelor fotografice, şi chiar a lăsat oamenilor de ştiinţă o buclă din părul său ca probă ultimă a realităţii materializării sale. Vrem deci să vorbim despre fapte demonstrate.

Encefalul este guvernat de către mental, dar mentalul nu este guvernat de către encefal. Encefalul este instrumentul emoţiilor şi al

conştiinţei dar el nu produce nici emoţiile nici conştiinţa. Ceea ce este logic nu poate fi refuzat din ignoranţă. Logica este logică. Cei care afirmă că creierul produce gândirea, emoţia şi conştiinţa, sunt ignoranţi pentru că ei nu au studiat corpul mental. Nimic nu poate fi respins doar datorită ignoranţei. Este necesar ca ignoranţii să studieze.

Cele douăsprezece perechi de nervi cranieni ne demonstrează principiul ermetic care declară: „Ceea ce este sus este asemeni cu ceea ce este jos”. Dacă sus există un zodiac cu douăsprezece constelaţii, există, aici jos zodiacul-om cu cele douăsprezece perechi de nervi cranieni. Fiecare pereche de nervi controlează o anumită regiune a corpului. Cele douăsprezece perechi de nervi ale zodiacului-om se află sub controlul celor douăsprezece constelaţii ale Zodiacului celest.

Aceşti nervi sunt: 1-olfactiv, 2-optic, 3-oculomotor comun, 4-patetic sau trohaic, 5-trigeamăn, 6-abductor sau ocular extern, 7-facial, 8-auditiv sau acustic, 9-glosso-farinfian, 10-pneumogastric sau vag, 11-spinal şi 12-hipoglosse.

Cele douăsprezece perechi de nervi informează mentalul despre tot ceea ce se întâmplă în Zodiacul uman. Biroul care primeşte aceste informaţii este creierul, iar mentalul este funcţionarul biroului.

Informaţiile provenind din lumea exterioară sunt captate de organele de simţ, organele de percepţie. Aceste informaţii merg la biroul cerebral unde sunt analizate şi studiate. Din păcate, funcţionarul responsabil are întotdeauna un secretar rău care îl trădează. Acest secretar este Eul, Egoul. Mergem de exemplu la cinema, unde se proiectează un film erotic. Toate informaţiile percepute din film sunt adunate de funcţionar în cabinetul său cerebral. Funcţionarul studiază filmul, îl contemplă şi se distrează. Secretarul, pe furiş, în mare secret, fură imaginile şi le reproduce pe cont propriu în planul mental al marii Naturi. Aceste imagini se convertesc atunci în efigii vii ale lumii mentale.

Mai târziu, în timpul somnului normal, mentalul închis în Eu se află dintr-o dată pe cale de a se desfrâna cu aceste efigii mentale, ceea ce suscită poluţiile nocturne.

Cel care doarme fornichează cu imaginile mentale pe care le-a creat el însuşi. Cel care doarme vede aceste imagini de o manieră clarvăzătoare. Este clarviziune inconştientă.

Un individ este gelos şi crede că prietenul său încearcă să-i cucerească soţia. Acest individ creează scene care sunt elaborate în secret, urmează visele nocturne în care vede o dramă oribilă, soţia sa comiţând adulterul împreună cu prietenul său, etc.

Iată clarviziunea inconştientă. Dacă este vorba de un clarvăzător oligofren, îşi va asasina într-un mod josnic prietenul. Dacă este un neurastenic probabil că înainte de a-l asasina l-ar insulta şi calomnia. Dacă este un paranoic ar proiecta o moarte tehnică şi perfectă. Dacă este un schizofren, va rupe în mod violent prietenia. Dacă este sado-masochist si-ar putea asasina soţia în modul cel mai înfiorător. Dacă este un schizofrenic cultivat şi cu o bază genotipică epileptică, poate avea un puternic şoc emoţional care l-ar împinge să comită o omucidere, căzând apoi într-o stare de colaps psihic global.

Marea parte a clarvăzătorilor cad în abisul delicvenţei din lipsă de cultură şi de disciplină intelectuală. Să presupunem că un clarvăzător bănuieşte un prieten crezându-l Magician Negru. Eul clarvăzătorului elaborează în inconştient formele cele mai teribile care îi apar apoi în vis. Este clarvedere inconştientă. Această persoană poate avea o reacţie violentă care o va conduce la crimă, calomnie, injurii publice, defăimare, moarte, etc.

Toate percepţiile de clarviziune sunt dirijate spre cerebel. Trecând apoi podul lui Varoli, ele ajung la creier. Percepţiile inconştiente devin conştiente atunci când ajung în creier. Podul lui Varoli leagă creierul mijlociu cu măduva şi cu cele două emisfere cerebrale.

Demult, în timpuri îndepărtate, întreg creierul era format din măduva alungită care controla perfect toate celulele organismului uman. Măduva are şapte centri care controlează strănutul, tusea, sucţiunea şi masticaţia, deglutiţia, vomitarea, funcţionarea glandelor salivare şi gastrice şi închiderea pleoapelor.

O parte a creierului mijlociu uneşte cele două emisfere cerebrale cu cerebelul şi podul lui Varoli prin care trec percepţiile de clarvedere. Toţi centrii care controlează organismul uman se află în diverse regiuni funcţionale ale creierului. Adeseori, o percepţie de clarvedere se gravează într-o mică celulă cerebrală într-o manieră fixă. Este asemeni unei imagini gravate pe o placă fotografică. Mentalul percepe astfel, în fiecare clipă, această imagine de clarviziune inconştientă. Medicii au rezolvat această problemă extirpând celula unde este gravată imaginea.

Un caz clar de clarviziune inconştientă şi omucidere este cel al asasinatului marelui politician columbian Jorge Eličcer Gaďtan. Investigaţiile autorităţilor au demonstrat că asasinul era un membru activ al şcolii AMORC din San Josč (California). Se părea, din ceea ce spunea, că a fost expulzat din această şcoală fiind considerat un dezechilibrat mental. Acest individ era un clarvăzător inconştient. Îşi aprindea într-o zi două lumânări în faţa altarului, după ritualul Roza-Crucienilor Amorc, şi a văzut în oglindă două imagini: cea a lui Simon Bolivar şi cea a lui Francisco de Paula Santander. El se considera reîncarnarea lui Bolivar iar despre Jorge Eličcer Gaďtan credea că este reîncarnarea lui Santander, inamicul lui Bolivar.

Asasinul îşi spuse: Santander m-a ucis în reîncarnarea trecută, însă acum mă voi răzbuna şi îl voi omorî. În data de 9 aprilie, ziua în care s-a desfăşurat crima, îl omora mişeleşte pe Jorge Eličcer Gaďtan în timp ce politicianul ieşea din palatul guvernului din Bogota. Experţii în balistică consideră că asasinul trebuie să se fi antrenat mult înaintea asasinatului. Cele trei gloanţe din spate au fost trase cu justeţe şi precizie.

Ce a urmat a fost înspăimântător. Ucigaşul ului lumea întreagă. Mulţimile încinse se lansară în luptă împotriva guvernului şi dacă nu ar fi intervenit un politician liberal subtil şi foarte dibaci, poporul ar fi luat cu asalt palatul preşedinţiei.

Acesta este un exemplu concret de omucidere legat de clarviziune inconştientă.

Nu încape nici o îndoială că viziunea din oglindă a fost resortul secret al crimei. Restul a fost făcut de duşmanii politici ai Gaďtan. Poate că ei chiar au finanţat crima, l-au cumpărat pe asasin, etc. Dar resortul secret a fost clarviziunea inconştientă; mentalul dezechilibrat al asasinului a crezut în imaginile proiectate în oglindă.

Clarviziunea inconştientă este cauza secretă a sută la sută din omucideri.

Psihiatria juridică trebuie să-şi lărgească puţin domeniul de cercetare. Percepţiile de clarviziune inconştientă rămân adeseori în străfundurile inconştiente ale mentalului uman, transformându-se în tentaţii secrete care conduc la delict. În adâncul oricărei fiinţe umane există factori inconştienţi care o conduc adesea la omor. Resorturile secrete ale oricărei crime sunt inconştiente. Mulţi Sfinţi aveau un inconştient plin de pasiuni carnale, de sadism, furturi, violenţă, crimă, gelozie, ură,

resentimente.

În timpul somnului, aceşti sfinţi au suferit groaznic. Cădeau, în timpul somnului în cele mai înspăimântătoare crime. Aceşti sfinţi erau, în inconştientul lor, foarte răi. Când se trezeau şi înţelegeau oribila mizerie morală se supuneau la teribile penitenţe.

Cei care reuşesc să facă conştiinţa lor conştientă de un defect moral, dezintegrează total acel defect.

Când un om dezintegrează toate defectele sale, Eul este suprimat.

Atunci când Eul este dezintegrat, Adevărul ne parvine. Suntem atunci clarvăzători perfecţi.

Adevărul se naşte din înţelegerea creatoare. Adevărul este atemporal, etern, divin. Eul nu poate cunoaşte Adevărul pentru că Eul este un pachet de amintiri. Eul aparţine timpului. Eul se naşte în timp şi moare în timp. Moartea este o scădere de fracţii. Odată operaţia matematică terminată, rămân doar valorile, care, mai târziu se reîncarnează.

Eul este o iluzie şi orice crimă, orice delict, orice viciu este rezultatul fatal al afirmării Eului, a Sinelui. Originea durerii este Eul. Atunci când anihilăm dorinţa, Eul se dizolvă; acolo unde este Eul, Adevărul nu este pentru că Adevărul şi Eul sunt incompatibile.

Eul este o eroare tranzitorie a Roţii Samsarei (Roata reîncarnărilor şi a karmei). Eul este erezia separativităţii.

Eul este originea egoismului, urii, desfrâului, adulterului, poftei, mâniei, etc. Eul este setea de plăceri şi sursa orgoliului şi a vanităţii. Pentru a încarna Adevărul este necesară dizolvarea Eului. Pentru a atinge Pacea interioară, este indispensabilă dizolvarea Eului. Pentru a ajunge la clarviziune perfectă şi la suprema Iluminare, trebuie dizolvat Egoul.

Adevărul este Cristul intern al fiecărui om.

Eul este Satan pe care îl purtăm în interiorul nostru.

Unde este Eul, Adevărul nu poate fi.

Cei care se divizează între două Euri, unul superior şi celălalt inferior se află pe calea erorii. Cei care afirmă că există un Eu divin, îl divinizează pe Satan.

Spiritul individual nu există. Există doar Spiritul Universal al Vieţii.

Scânteia nemuritoare a oricărui om este Fiinţa, este Spiritul universal etern şi plin de supremă fericire.

□ Capitolul XX □
INFRACONŞTIENTUL □

Clarviziunea infraconştientă este cunoscută vulgar sub numele de coşmar. Există beţia somnului şi starea crepusculară hipnotică?

Beţia somnului are întotdeauna o durată destul de mare. Starea crepusculară este mai scurtă. În beţia somnului intervine îndeosebi cortexul cerebral nu ca şi cauză ci ca şi vehicul a ceea ce numim conştiintă onirică, ale cărei acte reflexe constituie diverse variante de somnambulism. În starea crepusculară are loc o acţiune intensă a mezencefalului, nu ca şi cauză ci ca efect a unor scurt-circuite ale unor curenţi psiho-infraconştienţi. Aceasta dă naştere la efecte psihice şi acte automate adesea criminale.

În cazul beţiei somnului, apare amnezia lacunară subsecventă cu diverse grade şi nuanţe.

În starea crepusculară nu există senzaţia de amnezie din cauza acţiunii definitiv automată.

Factorul comun al celor două fenomene de origine psihică este inhibiţia conştiinţei normale prin procesul natural al somnului.

Să menţionăm acum un caz de clarviziune infraconştientă citat de Shwartzer: „O femeie, la Pest, visa că era urmărită de un câine, ea încercând să-l îndepărteze cu lovituri cu pietre; trezită din acest coşmar, îşi luă în braţe fetiţa, care dormea lângă ea, şi aruncă o piatră imaginară spre perete pentru a-i înspăimânta pe câinii furioşi”.

Un alt caz de clarviziune infraconştientă citat de această dată de către KraftEbing: „O gardă aude în mijlocul nopţii un strigăt venind dintr-o casă din apropiere: „Salvaţi-mi copiii!” Intră şi găseşte mama în haine de noapte într-o stare emotivă şi de perturbare extremă. Camera era în dezordine. Doi copii erau ghemuiţi într-un colţ. Femeia urla fără încetare: „Unde este copilul meu? L-ai luat? Trebuie să-l fi aruncat pe fereastră...” Nefericita îşi aruncase fiul în stradă, prin fereastră, fără să o deschidă. Visase că fii ei o avertizau, strigând că întreaga casă era în flăcări, iar ea, în confuzia mentală din clipa trezirii şi-a aruncat fiul pe fereastră pentru a-l proteja de foc”.

La pagina 203 a cărţii doctorilor Diaz Pardón şi E.C. Hčnriquez, am întâlnit un alt caz de clarviziune infraconştientă: Un om care locuia singur, visă că bandiţii îi atacară casa. La uşa dinspre scări răsunau

lovituri puternice. Locatarul se trezi, luă un revolver, deschise uşa şi fără a privi, ţinti. Focul de armă răni un băiat care aducea o telegramă urgent. Era o oră înaintată din noapte. Criminalul, văzând tânărul mesager la pământ îşi dădu seama că rănise un inocent şi în acel moment se trezi de-a binelea”.

Aceste coşmaruri şi vise urâte sunt fenomene de clarviziune infraconştientă care pot suscita false aprecieri ale căror rezultat este uneori crima.

Când un clarvăzător este un neurastenic ocultist ezoterist, el poate deveni un asasin care ucide cu premeditare şi viclenie.

Un student ocultist de tip neurastenic îl visă pe un cetăţean din oraşul său, şi văzu, cu ajutorul clarviziunii infraconştiente că acest individ îl tortura prin intermediul vrăjitoriei şi a Magiei Negre. Câteva zile mai târziu, neurastenicul îl insulta şi îl ameninţa cu moartea pe sărmanul om care rămăsese perplex şi total consternat. Acest tip de clarviziune infraconştientă, cu premeditare, calomnie şi viclenie este curent în rândul studenţilor ocultişti, spiritişti, etc.

Falsa apreciere mentală a clarvăzătorului infraconştient, esoterist sau spiritist, se datorează fanatismului ignoranţei.

Tulburările mentale ale ignoranţilor fanatici sunt cauzate de teama superstiţioasă, sugestie şi de asemenea, de instinctele agresive ale Eului psihobio-tipologic.

Infraconştienţa există la orice fiinţă umană. Infraconştienţa există şi în natură. În infraconştiinţa naturii sunt adunate amintiri tenebroase din istoria Terrei şi a raselor sale. În infraconştiinţa naturii trăiesc monştrii antedeluvieni. Sunt spectrele trecutului, fantasme din coşmaruri.

Clarviziunea infraconştientă nu percepe decât amintirile cavernoase ale trecutului şi creaturile tenebroase din adâncurile profunde inconştiente ale omului şi ale bestiilor.

În infraconştiinţa naturii există doar fatalitatea.

Fiecare om are un dublu, un opus, care trăieşte în infraconştiinţa naturii. Cel al lui Budha este fratele şi inamicul său Devadata, regele Infernului. Opusul lui Anael, Îngerul Iubirii, este Lilith, contrariul Iubirii.

Un clarvăzător infraconştient poate vedea dublul cuiva iar apoi poate deduce aprecieri eronate ale căror rezultat este calomnia, omuciderea, etc.

Infraconştientul este un reziduu tenebros al unui trecut îndepărtat.

Sadomasochistul este perversul sexual care poate asasina o femeie din pură plăcere sexuală. Perversiunea sexuală este infraconştientă. Valorile infraconştiente ale Eului psihologic constituie străfundurile animalice cele mai sumbre ale fiinţei umane.

Perversiunea sexuală de tip sado-masochist, tiranic, obsesivo-impulsivă, este manifestarea concretă a valorilor infraconştiente.

Valorile de acest gen ajung în mental, precipitând fiinţa umană în delictele homosexualităţii şi a corupţiei de minori, abrutizare şi violenţă...

Perversul sexual devine uneori un mistic neghiob, un bigot, etc. Am cunoscut cazul unui pervers sexual mistic ce dădea bani fetiţelor de şase, şapte ani, pentru ca, spunea el, să-şi cumpere dulciuri. Aşa le cultiva până când creşteau. Apoi le seducea sexual şi le căsătorea cu alţi bărbaţi pentru a evita conflicte şi probleme. Totuşi, acest „satir” era un mistic spiritist. Zâmbea întotdeauna, plin de bunătate, şi aparţinea ierarhiei unei societăţi spirituale.

Perversiunea sexuală a infraconştientului conduce uneori „satiri” în lumea psihonevrozei compulsive care îi conduce la crimele cele mai oribile înregistrate vreodată în analele Poliţiei.

Perversiunea sexuală infraconştientă are doi poli bine definiţi: creierul şi sexul. Hoţii sunt pozitivi, prostituatele sunt negative; sunt cei doi poli ai infraconştiinţei umane. Observaţi strânsa afinitate psihică ce există între prostituate şi hoţi.

Aceşti doi poli ai infraconştientului uman trăiesc într-o permanentă luptă în interiorul fiecărui individ. În exemplul precedent al „satirului” spiritist, observăm clar lupta infraconştientului.

Creierul „satirului” dă fetiţelor bani pentru dulciuri, aşteaptă să crească puţin iar apoi sexul posedă şi consumă crima seducţiei. Creierul „satirului” proiectează, face planuri şi în final căsătoreşte tinerele fete pentru a evita conflictele. Iată lupta între creier şi sex.

Adesea, infraconştientul trădează o soţie virtuoasă şi o conduce la adulter. În bordeluri trăiesc prostituate care înainte au fost nişte soţii minunate. Atunci când perversiunea sexuală a unei prostituate se polarizează în creierul ei epuizat de plăcere, ea comite crime pentru care va trebui să ispăşească în închisoare.

Când ajung în închisoare, aceste nefericite se simt victime ale injustiţiei umane; se consideră inocente. De fapt, aceste sărace femei

sunt victimele unei energii pe care o ignoră. Pe aceste nefericite nu le-a tratat nimeni, nici un psihiatru nu le-a învăţat utilizarea şi mânuirea energiei sexuale. Ele nu cunosc marile mistere ale Sexului. Sunt victimele unei societăţi care le [...] şi le umileşte într-o manieră deplorabilă după ce le-a pervertit.

Societatea corupe aceste nefericite fete ale mizeriei pentru a le închide apoi în [...] oribile şi închisori unde nu se face altceva decât că sunt pervertite şi mai mult.

Infraconştientul nu poate fi închis într-o închisoare.

În închisoare delicventul nu este reformat. Sistemul penitenciar s-a dovedit a fi un eşec complet. În închisoare, ura şi ranchiuna lor contra societăţii cresc.

Problema sexuală în închisori, homosexualitatea şi toate viciile respingătoare contra naturii, demonstrează pe deplin că infraconştientul nu poate fi înlocuit în închisoare.

Cel mai mare păcat este ignoranţa. Nu se poate obţine nici o transformare deplină a delicvenţilor decât printr-o psihoterapie pedagogică. Tratamentul pedagogic corectiv va converti închisorile în adevărate şcoli de reformare. Nu ar trebui să existe închisori, ci doar şcoli de reformare, ferme agricole, ateliere industriale, etc. unde delicvenţii ar putea fi trataţi cu ajutorul psihologiei pedagogice. Condamnaţii trebuie trataţi cu infinită iubire şi milă.

◻ Capitolul XXI ◻
SUBCONŞTIENTUL ◻

Analizând psihogeneza actului criminal comis de un individ dat, trebuie să ţinem cont de factorii subconştienţi, care se reduc la trei, numiţi genotip, fenotip, şi paratip (moştenire, educaţie şi circumstanţe). Conduita socială apropiată de normal a individului provine din echilibrul perfect al celor trei factori.

Când apare un dezechilibru al celor trei factori, rezultatul este crima. Aceşti trei factori pot fi pozitivi sau negativi. Ei sunt pozitivi atunci când se traduc într-o gândire dreaptă, o acţiune dreaptă şi o manieră corectă de a simţi. Sunt negativi atunci când se traduc în gânduri criminale, în sentimente criminale şi în acţiuni criminale.

Vom studia aceşti trei factori.

MOŞTENIREA. Moştenirea este vehiculul Karmei, al lui Nemesis, Legea destinului. Aici nu este vorba despre a crede sau nu; avem nevoie de o analiză şi o explorare profundă a adâncimilor mentalului.

Este caracteristic oamenilor ignoranţi de a aduce problema pe planul lui „a crede" sau „a nu crede". Noi, suntem matematici în investigaţia ştiinţifică şi suntem exigenţi în analiză şi expresie.

Moartea este o scădere. Odată operaţia matematică terminată, rămân şi continuă doar valorile. Acest valori constituie Eul psihologic, Eu, Eu-însumi, EGO-ul, care se reîncarnează pentru a-şi satisface dorinţele frustrate şi pentru a continua într-o altă personalitate.

Eul este un pachet de amintiri, pasiuni, dorinţe, ură, violenţă, desfrâu, etc. Eul, sunt valorile. Aceste valori energetice sunt anterioare celulei seminale primitive. Dacă examinăm toate stările intra-atomice şi interatomice ale celulei seminale originale, nu găsim decât electricitate şi magnetism, nu suntem pe cale de a stabili dogme. Să facem proba, să ducem celula seminală originală la un laborator de fizică atomic. Dacă fracţionăm atomul celulei seminale primitive, eliberăm energie, deoarece, conform legii atomice, fiecare atom este un câmp de energii.

Dacă un om de ştiinţă clarvăzător ar analiza apoi aceste energii eliberate din atomul celulei originare, ar găsi Egoul reîncarnat (valorile).

Existenţa începe în celula elaborată în testiculele şi prostata bărbatului, celulă ce va fi decapitată penetrând în ovulul matern. Factorii moştenirii se găsesc în gene.

Moştenirea este vehiculul crudei Nemesis a vieţii. Moştenirea este rezultatul Karmei (legea acţiunii şi consecinţei, Nemesis). „Cu măsura de care vă veţi servi pentru a măsura, veţi fi măsuraţi". „Aşa acţiune, aşa consecinţă". Este Legea!

Noi transportăm prin moştenire rezultatul acţiunilor noastre rele sau bune. Pentru a vorbi într-o manieră axiomatică, spunem: acţiunile rele sunt Causa Causorum a moştenirii. Această axiomă nu poate fi înţeleasă decât atunci când înţelegem legea reîncarnării şi cea a lui Nemesis (sau Karma).

Valorile unui om care a fost artist se vor putea reîncarna într-o familie de artişti care îi va procura moştenirea de care el are nevoie.

O sumă de valori mistice se va întrupa printre oameni pioşi.

Valorile unui libertin se vor putea reîncarna într-o familie libertină, iar

cele ale unui asasin printre asasini şi hoţi. S-au văzut adesea şi cazuri de sfinţi în familii de bandiţi şi vice-versa: este legea destinului ajustându-şi conturile.

Noi purtăm în subconştient toată această moştenire. Factorii moştenirii ne trădează adesea.

EDUCAŢIA. Să analizăm acum factorul educaţie. Acest al doilea factor al subconştientului are o importanţă extremă. Educaţia începe în sânul familiei. Copilul învaţă mai mult prin exemple decât prin precepte.

În căminele moderne, copilul asistă la adulterul părinţilor si copilul este martor direct al mâniei şi desfrâului celor care i-au dat viaţă. Vede de asemenea, cu uimire, revolverul sau puşca tatălui şi ziarele sau cărţile cu asasini şi hoţi.

Apoi copilul merge la cinema unde se rulează filme cu poliţişti dibaci, bandiţi de drumul mare şi hoţi de bănci. Când soseşte noaptea de Crăciun sau sărbătoarea Regilor Magi, copilul primeşte cadou tunuri, revolvere, pistoale de jucărie pentru a se juca de-a bandiţii sau hoţii de drumul mare.

Toate acestea sunt înmagazinate încetul cu încetul în subconştientul copilului. Proprii părinţi îl otrăvesc încet, cu veninul fatal al delicvenţei.

Timpul trece, copilul creşte iar ideile despre crimă depuse în subconştientul său se dezvoltă, evoluează şi progresează, în timp ce partea vitală conştientă ignoră tot ceea ce se întâmplă în regiunile profunde ale subconştientului. Apoi, într-o zi oarecare, fructul este copt iar recolta este delictul. Tot ceea ce este semnat în subconştient ajunge cu timpul la nivelul mentalului. Reacţia de moment a unui criminal care nu a vrut niciodată să omoare este rezultatul fatal a tot ce a învăţat în copilărie.

Noul gangster, hoţul de bănci, banditul care era înainte un cetăţean onest, sunt rezultatul unei educaţii false.

Romanele pornografice şi filmele erotice provoacă prostituţia, seducţia şi violul... Artiştii de cinema şi scriitorii pornografici sunt pe cale să otrăvească subconştientul copiilor şi adulţilor.

A venit momentul să luptăm împotriva corupţiei morale. Copilul învaţă la şcoală poveşti sângeroase care se gravează în subconştientul său, învaţă viclenia, răutatea, neîncrederea, etc. Toate acestea se gravează în subconştientul său având drept rezultat fatal crima.

CIRCUMSTANŢELE. Vom studia cel de-al treilea factor: circumstanţele.

Unele circumstanţe critice irită subconştientul, provocând reacţii criminale; circumstanţe obiective se combină cu circumstanţe asemănătoare în subconştient, pentru a declanşa delictul.

Imaginile obiective şi subiective se combină pentru a da naştere crimei.

Cei trei factori, genotip, fenotip, şi paratip sunt psihogeneza oricărui act criminal.

Doar o cultură integrală permite extirparea delictului până la rădăcinile sale cele mai adânci. Doar cu o cultură integrală putem trăi într-o manieră [...].

Clarvăzătorul subconştient percepe doar istoria rasei umane de-a lungul secolelor. În subconştient trăieşte amintirea tuturor reîncarnărilor noastre trecute. S-a întâmplat adesea ca un clarvăzător subconştient văzând o amintire, să înfăptuiască o crimă. Se poate întâmpla, de exemplu, ca un clarvăzător să-şi vadă soţia fidelă şi plină de virtuţi pe cale de a comite adulter. Clarvăzătorul este sigur de viziunea sa, ştie că cuvântul halucinaţie a fost inventat de ignoranţi pentru a-şi deghiza propria ignoranţă. El ştie că viziunea există.

Dacă acest clarvăzător este un om incult, fără nici un fel de disciplină intelectuală, el va reacţiona conform Eului său psiho-bio-tipologic.

Un neuroastenic îşi va asasina într-un mod josnic soţia după ce o va fi calomniat. Un paranoic va proiecta intelectual o crimă inteligentă. Un epileptic va reacţiona instantaneu printr-o erupţie explozivă de mânie brutală care, după ce va fi distrus superstructura fenotipică de control personal creată de obiceiurile sociale şi de educaţie, va aduce omul până la asasinarea soţiei sale fidele. Un schizofrenic ar abandona-o imediat. Un oligofren, care este capabil să comită o crimă respingătoare şi oribilă şi-ar asasina în acest fel soţia. Un sadomasochist ar asasina-o în timpul actului sexual, sau după... Iată pericolele clarviziunii subconştiente. Clarvăzătorul nu se îndoieşte de viziunea sa. El ştie că nu este o halucinaţie.

Dacă acel clarvăzător subconştient nu studiază psihiatria, Teosofia, psihologia, Rozacrucianismul, etc., poate cădea în crimele cele mai îngrozitoare. Acea soţie fidelă din exemplul nostru este posibil să fi comis adulterul într-o reîncarnare trecută, şi atunci, clarvăzătorul fără disciplină şi fără cultură intelectuală, ignoră ce este trecutul şi subconştientul. Rezultatul ignoranţei sale şi al lipsei sale de cultură

este crima, calomnia publică, etc.

În numeroase şcoli spirituale, clarvăzătorii îşi jupoaie aproapele, calomniază inocenţi, îi acuză de vrăjitorie, de farmece, magie neagră, adulter, furt, excrocherie, etc. Nimeni nu le scapă, ei calomniază pe toată lumea. Este curios de văzut cum aceşti ignoranţi plini de orgoliu, crezându-se înţelepţi şi profeţind infamii, îşi chinuie aproapele şi acuză buni cetăţeni pentru că în trecutul îndepărtat al vieţilor lor trecute, i-au văzut comiţând erori pe care astăzi ar fi incapabili să le comit. Codul penal este şi pentru clarvăzătorii calomniatori.

Acei clarvăzători pot fi auziţi în mod constant spunând: cutare este un Magician negru şi este pe cale de a lucra asupra mea... Doamnă, această persoană comite adulter cu acel domn; chiar dacă soţia calomniată este o sfântă. Aceşti văzători ignoranţi nu respectă nimic. Totuşi, noi nu le putem incrimina clarviziunea. Cel de-al şaselea simţ este, într-adevăr, la fel de natural şi normal ca şi vederea, auzul, mirosul, gustul sau simţul tactil.

Vinovată de aceste erori nu este clarvederea. Cauza tuturor erorilor rezidă în lipsa de cultură intelectuală şi de respect a aproapelui.

În subconştient trăiesc amintirile tuturor erorilor pe care le-am comis în vechile noastre reîncarnări. Clarvăzătorul fără cultură vede toate aceste erori ale trecutului şi confundă şi calomniază persoane juste şi onorabile.

Clarvăzătorul cultivat, clarvăzătorul intelectual care a studiat psihologia, Teologia, Rozacrucianismul, etc., nu cade în astfel de erori pentru că el are o disciplină intelectuală. Clarvăzătorul cultivat, educat, respectuos şi disciplinat pe plan intelectual profită de o inteligenţă iluminată şi ştie să citească în subconştientul naturii într-un mod total conştient. Este capabil atunci să studieze retrospectiv întreaga istorie a Terrei şi a raselor sale. Este un Iluminat clarvăzător.

◻ Capitolul XXII ◻
SUPRACONŞTIINŢA ◻

Genul de clarviziune cel mai înalt care există în Univers, este Conştiinţa. Toţi Avatarii sau Mesagerii lumilor superioare au fost clarvăzători supraconştienţi. Hermes Trismegistul, Rama Krishna, Budha, Iisus Christos, erau iniţiatori de noi ere în evoluţia istorică.

Imaginaţie, Inspiraţie şi Intuiţie sunt cele trei drumuri obligatorii ale

Iniţierii. Vom examina separat fiecare dintre cele trei trepte.

Să începem cu ***IMAGINAŢIA***. Pentru Înţelept, a imagina înseamnă a vedea. Imaginaţia este Transluciditatea Sufletului.

Important este să învăţăm să ne concentrăm gândirea asupra unui singur lucru. Cel care învaţă să gândească la un singur lucru, realizează lucruri minunate şi prodigioase.

Discipolul care vrea să ajungă la Cunoaşterea imaginativă trebuie să ştie să mediteze profund. Iată cel mai bun exerciţiu pentru a atinge Cunoaşterea imaginativă: Aezaţi în faţa unei plante ne concentrăm asupra ei până uităm totul din jurul ei. Apoi, închizând ochii, aţipim, păstrând în imaginaţia noastră forma, aspectul plantei, structura sa, parfumul şi culoarea sa.

Discipolul trebuie să ajungă într-o stare de aţipire în timpul acestor practici; aţipit, el va medita profund asupra constituţiei interne a plantei. Îşi va imagina celulele vii ale plantei. Celula vegetală are o protoplasmă, o membrană, şi un nucleu. Protoplasma este o substanţă vâscoasă, elastică şi transparentă foarte asemănătoare cu albuşul de ou (materie albuminoasă). Discipolul, aţipit, trebuie să reflecteze asupra celor patru elemente fundamentale ale protoplasmei celulei vegetale. Aceste patru elemente sunt: carbonul, hidrogenul, oxigenul şi azotul sau nitrogenul.

Membrana este o substanţă minunată, incoloră, ce se dovedeşte absolut insolubilă în apă. Această substanţă este faimoasa celuloză.

Menţinând concentrarea perfectă, discipolul îşi va imagina nucleul celulei ca pe un mic corpuscul unde palpită marea viaţă universală. În interiorul nucleului se găsesc filamentul nuclear, lichidul nuclear şi nucleolii, toate învelite de membrana nucleară. Nucleolii sunt corpusculi infinitezimali plini de strălucire şi frumuseţe, produse rezultate din reacţiile neîncetate ale organismului vegetal.

Discipolul, bine concentrat, trebuie să-şi imagineze, cu toată precizia logică necesară, toate aceste substanţe minerale şi combinaţiile organice care au loc armonios în protoplasma celulară a plantei. Gândiţi-vă la granulele de protoplasmă amidon şi la prodigioasa clorofilă fără de care planetei i-ar fi imposibil să realizeze sinteze organice perfecte. Clorofila se prezintă sub o formă granulară şi este fixată în corpusculi numiţi cloroplaste împreună cu un alt pigment de un galben frumos (xantofila). Sub acţiunea razelor solare, clorofila se

colorează în verdele atât de preţios al vegetalului. Întreaga plantă este o comunitate celulară de o perfecţiune incalculabilă. Studentul trebuie să mediteze asupra perfecţiunii plantei şi asupra tuturor proceselor organice savante, într-o stare de beatitudine mistică şi de încântare în faţa acestei frumuseţi incalculabile.

Misticul se extaziază evocând toate fenomenele de nutriţie, de schimb şi de reproducere a fiecărei celule vegetale.

Să contemplăm caliciul unei flori: vedem acolo organele sale sexuale. Aici se află polenul, element reproducător masculin. Acolo se află pistilul sau gyneceul, preţiosul organ feminin, cu ovarul, stilul şi stigmatul.

Ovarul este un sac umplut cu ovule. În raport cu pistilul, staminele (organe bărbăteşti) pot ocupa diferite poziţii: sub ovar, în jurul ovarului sau deasupra ovarului.

Fecundaţia are loc prin fuziunea gameţilor feminini cu gameţi masculini. Polenul, gamet masculin, după ce a ieşit din anteră, ajunge la stigmatul florii şi apoi atinge ovarul, unde ovulul, gamet feminin, îl aşteaptă cu nerăbdare.

Sămânţa este preţiosul ovul, care, după ce a fost fecundat, cade în pământ, se transformă şi dă naştere unei noi plante. Studentul să se întoarcă în acea perioadă în care planta asupra căreia meditează nu era decât o mică tijă delicată abia ieşită din pământ. Să şi-o imagineze crescând încet, până când va vedea, cu ajutorul imaginaţiei crescând ramuri, frunze şi flori. Să-şi amintească şi faptul că tot ce se naşte trebuie să moară; îşi va imagina astfel procesul morţii plantei, florile se ofilesc, frunzele se usucă şi vântul le duce, iar la final nu rămân decât câteva ramuri uscate.

Acest proces al naşterii şi morţii este admirabil.

Atunci când cineva meditează asupra procesului naşterii şi morţii unei plante, când medităm asupra acestei minunate vieţi vegetale, dacă somnul a devenit profund iar concentrarea perfectă, chakrele corpului astral se rotesc, vibrează şi se dezvoltă.

Meditaţia trebuie să fie corectă. Mentalul trebuie să fie bine fixat. Trebuie ca gândirea să fie logică şi concepţia exactă pentru ca simţurile interne să se dezvolte absolut perfect. Orice incoerenţă, orice lipsă de logică şi de echilibru mental obstrucţionează şi deteriorează evoluţia şi progresul chakrelor, discuri sau flori de lotus ale corpului astral.

Studentul trebuie să dea dovadă de răbdare pentru că orice mişcare datorată nerăbdării va conduce la eşec. Avem nevoie de răbdare, voinţă, tenacitate şi o încredere absolut conştientă. Într-o bună zi, în mijlocul viselor, apare, în timpul meditaţiei, un frumos tablou îndepărtat, un peisaj, o figură, etc. Este un semn că progresăm. Studentul se ridică astfel, încet, încet spre cunoaşterea imaginativă. Studentul ridică puţin câte puţin vălul lui Isis. Într-o zi, planta asupra căreia e pe cale să mediteze, dispare şi vede atunci, în locul vegetalului, un copil frumos. Acest copil este elementalul plantei, Sufletul vegetal.

Mai târziu, conştiinţa sa se trezeşte în timpul somnului şi atunci poate spune: „Sunt în corp astral”. Conştiinţa sa se trezeşte puţin câte puţin. Mergând pe această cale, discipolul dobândeşte, la un moment dat, „Conştiinţa continuă”.

Atunci când discipolul dispune de o conştiinţă permanentă, nu mai visează, nu mai poate visa pentru că are conştiinţa trezită. Astfel, în timp ce corpul său începe să doarmă, el se mută conştient în lumile superioare.

Meditaţia exactă trezeşte simţurile interne şi produce o transformare totală a corpurilor interne. Cel care îşi trezeşte conştiinţa a ajuns la Cunoaşterea imaginativă. Se mută în lumea imaginilor simbolice.

Simbolurile pe care le vedea atunci când visa, le vede acum fără a visa; înainte le vedea cu conştiinţa adormită, în prezent se deplasează printre ele cu conştiinţa stării de veghe, în timp ce corpul său fizic este profund adormit. Ajungând la Cunoaşterea imaginativă, studentul vede simbolurile dar nu le înţelege. Înţelege că întreaga Natură este o scriere vie pe care el nu o înţelege.

Trebuie să se ridice până la Cunoaşterea inspirată pentru a putea interpreta simbolurile sacre ale Marii Naturi.

***INSPIRATIA*.** Vom studia acum Inspiraţia. Cunoaşterea inspirată ne conferă puterea de a interpreta simbolurile Marii Naturi. Interpretarea simbolurilor este foarte delicată. Mulţi clarvăzători, am văzut deja, au devenit criminali sau au căzut în delictul calomniei publice pentru că nu au ştiut să interpreteze corect simbolurile.

Simbolurile trebuie analizate cu sânge rece, fără superstiţie, fără maliţiozitate, nici suspiciune, nici orgoliu, nici vanitate, fără fanatism sau prejudecăţi, fără idei preconcepute, fără ură, nici dorinţă, nici

desfrâu, nici gelozie, etc. Toate aceste defecte relevă un Eu, Ego reîncarnat.

Atunci când intervine Eul, traducând, interpretând simbolurile, alterează semnificaţia scrierii secrete şi clarvăzătorul cade într-un delict ce îl poate conduce în închisoare.

Interpretarea trebuie să fie riguros analitică, aprofundat ştiinţifică şi esenţialmente mistic. Trebuie să învăţăm să vedem şi să interpretăm fără intervenţia Eului, în absenţa Eului.

Mulţi mistici găsesc curios faptul că noi, fraţii mişcării gnostice internaţionale vorbim despre divina clarviziune cu Codul Penal în mână. Cei care vorbesc astfel consideră spiritualitatea ca pe ceva ce nu are nici o legătură cu viaţa cotidiană. Aceste persoane merg greşit pe calea lor, greşesc, ignoră că în lumile superioare fiecare Suflet este rezultatul exact al vieţii cotidiene pe care o avem cu toţii în această Vale a lacrimilor.

Dacă cuvintele noastre, gândurile şi actele noastre nu sunt corecte, nu sunt juste, rezultatul lor apare în lumile interne iar Legea este aplicată.

Legea este lege. Ignorarea legii nu scuteşte pe nimeni de îndeplinirea ei. Cel mai grav păcat este ignoranţa. A învăţa pe cel care nu ştie, este o operă miloasă. Pe umerii clarvăzătorului apasă toată formidabila responsabilitate a Legii.

Trebuie să ştim să interpretăm simbolurile Marii Naturi în absenţa absolută a Eului. Trebuie între timp multiplicată autocritica, deoarece atunci când Eul clarvăzătorului crede că ştie un lucru, se simte infailibil, atotştiutor, savant, iar clarvăzătorul ajunge chiar să presupună că vede şi interpretează în absenţa Eului. Clarvăzătorii de acest tip fortifică atât de mult Eul încât sfârşesc prin a se converti în demoni teribil de perverşi. Când un astfel de clarvăzător îşi vede propriul Zeu intern, traduce viziunea după criteriul său tenebros şi exclamă: „Merg foarte bine”.

Trebuie să ştim să interpretăm bazându-ne pe legea Analogiilor filosofice, pe legea Corespondenţelor şi a Kabalei numerice. Recomandăm cartea Kabbala Mistică, de Dion Fortuna. Este o carte minunată, studiaţi-o!

Cel care are ură, resentiment, gelozie, dorinţă, orgoliu, etc., nu reuşeşte să se ridice pe cea de-a doua treaptă numită Cunoaşterea inspirată.

Atunci când ne ridicăm la Cunoaşterea inspirată, sesizăm şi înţelegem că aglomeraţia occidentală de obiecte nu există. Într-adevăr, toate fenomenele Naturii şi toate obiectele sunt intim şi organic legate între ele depinzând interior unele de celelalte şi condiţionându-se reciproc. Nici un fenomen al Naturii nu poate fi înţeles integral dacă îl considerăm izolat.

Totul este într-o mişcare fără întrerupere, totul se schimbă, nimic nu este imobil.

În fiecare obiect există o luptă internă. Obiectul este în acelaşi timp pozitiv şi negativ. Cantitativul se transformă în calitativ. Evoluţia este un proces de complicare a energiei.

Cunoaşterea inspirată ne permite să cunoaştem interrelaţia între tot ce este, a fost şi va fi.

Materia nu este nimic altceva decât energie condensată. Infinitele modificări ale energiei sunt absolut necunoscute atât de Materialismul Istoric cât şi de Materialismul Dialectic.

Energia este egală cu masa înmulţită cu viteza luminii la pătrat ($E=mc^2$). Noi gnosticii, ne disociem de lupta antitetică ce există între Metafizică şi Materialismul Dialectic. Sunt cei doi poli ai ignoranţei, cele două antiteze ale erorii. Noi mergem pe un cu totul alt drum. Noi suntem gnostici. Considerăm viaţa ca un tot integral.

Obiectul este un punct în spaţiu care serveşte drept vehicul unei sume determinate de valori.

Cunoaşterea inspirată ne permite să studiem relaţia intimă care există între toate formele şi valorile Marii Naturi.

Materialismul Dialectic nu cunoaşte valorile, studiază doar obiectul. Metafizica nu cunoaşte valorile şi nu cunoaşte nici obiectul.

Noi, gnosticii, ne îndepărtăm de cele două antiteze ale ignoranţei şi studiem omul şi natura într-o manieră integrală.

Viaţa întreagă este energie determinată şi determinantă. Viaţa este subiect şi obiect în acelaşi timp.

Discipolul care vrea să ajungă la Cunoaşterea inspirată trebuie să se concentreze profund asupra muzicii. Flautul Fermecat de Mozart ne aminteşte de o Iniţiere egipteană.

Cele nouă simfonii ale lui Beethoven şi multe alte compoziţii clasice ne înalţă în lumile superioare.

Discipolul, profund concentrat asupra muzicii, va trebui să se absoarbă în ea asemeni albinei în miere, produsă din toată munca sa.

Când discipolul a atins Cunoaşterea inspirată, trebuie să se pregătească pentru Cunoaşterea intuitivă.

***INTUITIA*.** Lumea intuiţiilor este lumea matematicilor. Studentul care vrea să se înalţe spre lumea intuiţiei trebuie să fie matematician, sau, cel puţin să aibă unele noţiuni de aritmetică. Formulele matematice conferă Cunoaşterea intuitivă.

Studentul trebuie să se concentreze asupra unei formule matematice şi să mediteze profund asupra ei. Apoi îşi va goli mentalul şi îl va lăsa alb; va aştepta ca Fiinţa internă să îl înveţe conceptul conţinut, închis în formula matematică. De exemplu, înainte ca Kepler să fi enunţat public faimosul său principiu conform căruia „pătratele timpilor de revoluţie ale planetelor în jurul Soarelui sunt proporţionale cu cubul distanţelor lor până la Soare”, formula exista deja, ea era conţinută în sistemul solar, deşi savanţii nu o cunoşteau.

Studentul se poate concentra mental asupra acestei formule, [...] îi poate goli mentalul şi apoi poate aţipi cu mentalul „în alb”, aşteptând ca propria Fiinţă internă să-i dezvăluie toate secretele minunate conţinute în formula lui Kepler.

De asemenea, formula lui Newton privind gravitaţia universală poate să ne folosească în Iniţiere. Iată formula: „Corpurile se atrag între ele într-un mod direct proporţional cu masa lor şi invers proporţional cu pătratul distanţei dintre ele”.

Dacă studentul practică cu tenacitate şi supremă răbdare, Fiinţa sa internă îl va învăţa şi îl va instrui în Operă. Va studia atunci la picioarele Maestrului şi se va înălţa spre Cunoaşterea intuitivă.

Imaginaţie, Inspiraţie, Intuiţie, sunt cele trei drumuri obligatorii ale Iniţierii. Cel care a urcat cele trei trepte ale Cunoaşterii directe a ajuns al Supraconştiinţă.

În lumea Intuiţiei găsim numai Atotcunoaştere. Lumea Intuiţiei este lumea Fiinţei, este lumea Intimului. Eul, Egoul nu poate pătrunde în această lume.

Lumea Intuiţiei este Spiritul Universal al Vieţii.

Lumea Cunoaşterii imaginative ne conferă puterea de a interpreta simbolurile.

În lumea Intuiţiei vedem marele Teatru cosmic iar noi suntem

spectatorii. Asistăm la marea Dramă a vieţii. În această lume, întreaga Dramă reprezentată pe scena cosmică se reduce la ecuaţii matematice. Este Amfiteatrul ştiinţei cosmice.

Pornind de la această regiune a matematicilor, vedem că există mase fizice deasupra şi sub limitele percepţiei senzoriale externe. Când mişcarea vibratorie este foarte rapidă, masa se află deasupra limitelor percepţiei senzoriale exterioare. Cu telescopul nu putem vedea decât masele care au gradul de vibraţie în limitele percepţiei senzoriale externe. Peste şi sub aceste limite ale percepţiei senzoriale există lumi, sisteme solare şi constelaţii populate de tot felul de fiinţe vii.

Ceea ce numim materie este energie care s-a condensat într-o infinitate de mase. Cei care ajung să depăşească simţurile percepţiei externe sunt foarte puţini.

Materialismul Dialectic şi Metafizic se dovedesc a fi astăzi total trecute şi depăşite.

Noi, fraţii Asociaţiei Gnostice, mergem pe un alt drum.

Este urgent ca oamenii de ştiinţă să studieze „Tratatul de ştiinţe Oculte” al doctorului Rudolf Steiner, mare medic ungur născut în 1861, prieten şi discipol al lui Nietzche şi Ernst Haeckel şi fondator al Societăţii Antropofizice.

Este indispensabil ca aceşti îndrăgostiţi ai ştiinţei să investigheze în profunzime toată prodigioasa înţelepciune orientală care se varsă asemeni unui fluviu de Aur din paginile nemuritoare ale Doctrinei Secrete. Această operă care are şase volume, este un monument de înţelepciune arhaic. Marea maestră Helena Petrovna Blavatsky este genialul autor al acestei preţioase comori a înţelepciunii antice.

Cei care ajung la Supraconştiinţă se transformă în adevăraţi clarvăzători iluminaţi. Nici un clarvăzător autentic nu îşi glorifică facultăţile. Nici un clarvăzător legitim nu spune că este clarvăzător. Atunci când un clarvăzător adevărat vede ceva important, îşi spune opinia, bazată pe o vastă cultură, dând dovadă de un respect suprem faţă de aproapele său. El nu spune nici o dată: „Văd că...”, ci mai degrabă: „Am avut ideea că..., estimăm că...” sau: „am învăţat că...”. Astfel, toţi cei care au atins treptele inefabilele ale Supraconştiinţei se disting prin nobleţea lor, umilinţa şi modestia lor.

Există o puternică mişcare culturală şi intelectuală internaţională cunoscută sub numele de AGLA (Acţiunea Gnostică Eliberatoare din

America). Studiaţi postulatele AGLA. Citiţi Kundalini Yoga de Shivananda. Meditaţi asupra Marii Fraternităţi Universale preconizată de Maestrul Luxemil (Francisco A. Popato). Scrutaţi comorile gnostice.

Cei care ating înălţimile Supraconştiinţei intră în Amfiteatrul ştiinţei Cosmice.

Triplul drum al ştiinţei, al Filosofiei şi al Misticii cosmice revoluţionare ne conduce în regiunile inefabile ale Marii Lumini.

Gnoza (sau Gnosis) este strict ştiinţifică, profund filosofică, şi transcedentală mistic.

◻ Capitolul XXIII ◻
CAZUL KRISHNAMURTI ◻

În perioada în care Annie Besant era preşedinta Societăţii Teosofice, a apărut un conflict în mijlocul acestei minunate organizaţii a cărei fondatoare a fost marea Iniţiată Elena Petrovna Blavatsky.

Cauza acestui conflict a fost problema cunoscută sub numele de „Cazul Krishnamurti”.

Doamna Besant a luat cuvântul pentru a asigura, în toate zilele, că tânărul indian era reîncarnarea vie a lui Iisus Cristos. Leadbeater, marele clarvăzător, şi un număr de alţi teosofi eminenţi erau total de acord cu doamna Besant şi au jurat că tânărul originar din India era Iisus Cristos reîncarnat.

Să ne amintim că în acea perioadă era fondat Ordinul Steaua Orientului, al cărui unic scop era să-l primească pe Mesia. Mai târziu, acest Ordin a fost desfiinţat de însuşi Krishnamurti.

În acel timp, în sânul Societăţii Teosofice a apărut o ruptură; unii asigurau că Krishnamurti era Mesia, iar alţii, nu acceptau această opinie şi se retrăseseră din Societatea Teosofică.

Printre cei care s-au retras, figura doctorul Rudolf Steiner, puternic clarvăzător iluminat, eminent intelectual şi fondator al Societăţii Antroposofice. Opera lui Steiner este grandioasă. Operele sale sunt [...] de profundă înţelepciune. Grupul spaniol Marc-Aureliu s-a separat şi el de Societatea Teosofică.

Sciziunea ce a avut loc în sânul acestei faimoase Societăţi Teosofice se va dovedi dezastruoasă.

Să analizăm cazul Krishnamurti.

În timp ce unii sunt convinşi că el este reîncarnarea lui Iisus Cristos, alţii spun că este un ignorant, că tot ceea ce ştie să facă este să conducă un automobil, să joace tenis, etc.

De fapt, ce este el din toate acestea? Care este adevărul?

Ceea ce e mai curios şi mai straniu este faptul că cei mai mari clarvăzători ai Societţii Teosofice s-au divizat în două tabere adverse. Survin întrebări absolut îndreptăţite: de ce s-au divizat clarvăzătorii? Clarvăzătorii au văzut Fiinţa internă a tânărului indian, de ce nu au reuşit să se pună de acord? S-ar putea ca unii clarvăzători să vadă într-un fel iar alţii în alt fel? Este posibil ca nişte clarvăzători să se contrazică unii pe alţii? Dacă aceşti clarvăzători au văzut Fiinţa internă a lui Joseph Krishnamurti, din ce motiv nu au ştiut să se pună de acord?

Cu vederea fizică, mii de persoane, văzând un obiect spun: este o masă, sau un scaun, sau o piatră, etc. Sau, văzând o persoană, toată lumea spune: este un bărbat, sau este o femeie, sau este un copil... Ce se întâmplă atunci în cazul clarviziunii? Din ce motiv clarvăzătorii nu au putut să se pună de acord în cazul concret al tânărului indian? Fără îndoială, Krishnamurti a fost o veritabilă bătaie de cap pentru Societatea Teosofică.

Cel mai grav lucru este să vezi clarvăzătorii luptând unii cu alţii. Este ceva ce [...] spiritul celor ce încep aceste studii.

Krishnamurti însuşi a căzut în pesimism şi a rămas sceptic timp de mai mulţi ani, dar, în final si-a realizat misiunea.

Noi, fraţii „endoterici” gnostici, ne-am propus să investigăm în lumile superioare despre cazul Krishnamurti. După munci întreprinse cu răbdare, am ajuns la următoarele concluzii:

1- Orice om este un trio format dintr-un corp, un Suflet şi un Spirit.

2- Când Spiritul puternic câştigă lupta cu materia, rezultă un Buddha.

3- Când Sufletul se purifică şi se sanctifică, este numit un Bodhisattwa.

4- Spiritul lui Krishnamurti este un Buddha.

5- Sufletul lui Krishnamurti este un Bodhisattwa.

Există şi în Asia mulţi Buddha care încă nu au încarnat Cristul.

În interiorul fiecărui om există o rază care îl uneşte cu Absolutul. Această rază este Strălucitorul nostru Dragon al Înţelepciunii, Cristul intern, Coroana sefirotică.

Buddhas care nu au încarnat Cristul lor intern, nu s-au cristificat încă.

Buddha indianului Krishnamurti şi-a încarnat deja Strălucitorul Dragon de înţelepciune, Raza sa particulară, propriul Crist intern.

Atunci când doamna Besant, Leadbeater şi alţii au studiat cazul Krishnamurti, au fost orbiţi de lumina puternică a acestui Buddha cristificat, şi cum nu cunoşteau ezoterismul cristic, crezură că Krishnamurti era reîncarnarea lui Iisus Cristos.

Eroarea nu a fost datorată clarvederii, eroarea a fost lipsa de cultură intelectuală. Ei nu cunoşteau decât Septenarul teosofic. Ei cunoşteau doar corpul, Sufletul şi Spiritul şi ignorau că dincolo orice om are o Rază (Cristul intern) care îl uneşte cu Absolutul.

Ei au văzut Zeul intern al lui Krishnamurti şi au crezut că era Iisus din Nazaret, aceasta a fost eroarea lor. Mai gravă este [...] cauzată tânărului indian. Când i se spune unui Boddhisattwa că este un Maestru, se pierde, se creează un complex.

Tânărul indian şi-a văzut pe instructori contrazicându-se din cauza lui, iar rezultatul a fost un traumatism psihologic pentru personalitatea sa umană. Krishnamurti a suferit un traumatism psihologic.

Fără îndoială că ierarhii teosofiei i-au făcut rău. Ar fi trebuit să-l lase pe tânăr în pace. S-ar fi dezvoltat liber în India iar opera sa ar fi fost minunat. Marele Buddha al lui Krishnamurti nu a putut să-i transmită tot mesajul pentru că Boddhisattwa avea un traumatism psihologic.

Din păcate nu cunoaşte ezoterismul cristic. Tânărul indian a băut din fântâna Evangheliei buddhice. Păcat că nu a studiat Ezoterismul creştin.

Mai târziu, el a amestecat Filosofia buddhistă cu Filosofia oficială a lumii occidentale.

Doctrina lui Krishnamurti este rezultatul acestui amestec.

Doctrina lui Krishnamurti este inspirată din Buddhism. Doctrina Vărstorului va fi rezultatul amestecului Ezoterismului buddhist cu Ezoterismul creştin. Doctrina lui Krishnamurti este un Buddhism liber, însă sursa vie a acestei doctrine este Evanghelia minunată a Domnului Buddha.

Nu suntem împotriva lui Krishnamurti, deplângem doar faptul că Buddha intern a acestui filosof hindus nu a putut să-i transmită întregul mesaj.

Atunci când un clarvăzător descoperă că Intimul (Spiritul) unei persoane este un Maestru, cel mai bun lucru pe care ar putea să-l facă

este să tacă, pentru a nu dăuna persoanei. Când cineva află că Fiinţa sa interioară este un Maestru, se umple de orgoliu şi de aroganţă (din fericire, Krishnamurti a ştiut să rămână umil).

Există şi Boddhisattwaşi căzuţi. Aceştia sunt mai răi decât demonii.

Nu trebuie să se spună nimănui că este un Maestru. Clarvăzătorul trebuie să fie prudent. Clarvăzătorul trebuie să ştie să tacă.

Este posibil ca Spiritul unui om să fi atins gradul de Maestru într-o veche reîncarnare. Boddhisattwa (Sufletul Maestrului) poate să fi căzut mai apoi, iar azi trăieşte pe calea răului.

Maestrul nu cade. Cel ce cade este Boddhisattwa (Sufletul Maestrului). Clarvăzătorul trebuie să fie prudent iar, înainte de a anunţa pe cineva că este un maestru, trebuie să aştepte răbdător mai mulţi ani pentru a vedea cum se comportă omul în carne şi oase, Bodhisattwa terestru. Maestrul poate fi foarte mare dincolo, dar omul în carne şi oase, aici jos, poate fi periculos. Oricum, îl vei cunoaşte după roadele sale.

Doamna Blavatsky spune că misterul dublei personalităţi este unul dintre cele mai mari mistere ale Ocultismului.

Luptele şi erorile Societăţii Teosofice sunt cauza traumatismului lui Krishnamurti. Cazul Krishnamurti este deosebit de important.

Doctorul Steiner cunoştea misterele cristice şi de aceea nu a făcut confuzii.

Steiner era gnostic. Steiner nu a acceptat ideea conform căreia Krishnamurti a fost reîncarnarea lui Iisus Christos. Mulţi l-au urmat pe Steiner, mulţi pe doamna Besant. Clarvăzătorul Steiner a avut o vastă cultură intelectuală, de aceea nu a greşit; era un adevărat Rozacrucian gnostic.

◻ Capitolul XXIV ◻
SUGESTIA ◻

Se prezintă frecvent, în faţa tribunalelor, cazuri de vrăjitorie. Autorităţile râd de aceste cazuri şi judecă, concret, delictele comune excluzând complet poveştile cu vrăjitoare, vrăjitori, sau oricare ar fi numele pe care vrem să-l dm acestor persoane.

Vrăjitorii sau magicienii negri, etc., ştiu deja că autorităţile nu cred în ştiinţa lor tenebroasă. Atunci când vrăjitorul trebuie să răspundă în faţa autorităţilor, ei preferă să vorbească concret de partea exterioară a

delictului, deoarece ştiu din experienţa proprie că autorităţile nu cred în vrăjitorie, farmece, etc. Vrăjitorii consideră autorităţile drept oameni care, chiar dacă ştiu multe lucruri, în ceea ce priveşte vrăjitoria sau descântecele sunt absolut ignoranţi. Aceasta este concepţia vrăjitorilor „oneşti”, cei care cred sincer în religia lor şi în eficacitatea riturilor lor.

Există şi falşi vrăjitori care trăiesc doar din excrocherie, exploatând credulitatea semenilor; sunt pur şi simplu nişte excroci.

Vom studia aici vrăjitorii oneşti.

Este de netăgăduit că autorii sugestiei, cei care fac farmece, sunt oameni ignoranţi. Ignoranţa este, indubitabil, mama tuturor crimelor, dar această problemă, cu siguranţă nu poate fi rezolvată prin tratamente psihologice corective bazate pe cultura strict oficială şi nici prin privarea de libertate sau muncile forţate.

Vrăjitorul continuă să fie un vrăjitor, în închisoare sau în ocnă, fie că este pus sau nu în contact cu cultura oficială. Vrăjitorul spune: „Aceşti oameni ştiu fără îndoială multe lucruri dar ei nu cunosc ştiinţa mea, ştiinţa mea este superioară”.

Pe scurt, metodele oficiale de instrucţie, de corecţie şi de pedepsire nu au nici o utilitate pentru a corija vrăjitorii. Doar prin cultura spirituală superioară pot fi îndreptaţi aceşti ignoranţi. Aceste cazuri ar putea fi tratate cu ajutorul tratamentelor corective pedagogice bazate pe Teosofie, Rozacrucianism, Yoga, etc. Ar trebui să existe profesionişti ale acestor discipline şi centre de corijare speciale pentru tratarea acestor cazuri.

Vrăjitoria se află în spatele a treizeci la sută din delictele comune. Însă delicvenţii tac deoarece ştiu că judecătorii sunt sceptici şi total ignoranţi în materie de vrăjitorie. Efectiv, judecătorii au o cultură intelectuală oficială, dar ei nu cunosc ştiinţa vrăjitorilor. Judecătorii nu îi vor putea elimina scepticismul şi nu se vor putea apropia mai mult de Sufletul poporului decât studiind Gnoza, Teosofia, Rozacrucianismul, Yoga, etc.

Psihanaliza judiciară va putea, cu ajutorul acestor studii, să crească considerabil pentru a explora profund causa causorum a oricărui delict. Responsabilitatea criminală în faţa tribunalelor are rădăcini foarte profunde, atât de profunde încât nici măcar Psihanaliza lui Freud nu le presupune.

Trebuie lăsată la o parte lenea mentală şi ideile preconcepute care

provin din dorinţa de a se conforma opiniilor admise de majoritate, pentru a studia Teosofia, Rosacrucianismul, Gnosticismul...

Înţelepciunea ocultă este baza întregii ştiinţe.

Marele medic german, doctorul Arnold Krumm Heller, în romanul său „Rose-Croix" se referă la cazul unui vrăjitor care, prin intermediul unei haine folosită de victimă şi furată de la aceasta, l-a „lucrat" prin descântece. Victima era o săracă femeie. Nefericita a înnebunit, sau, mai bine zis, vrăjitorul a făcut-o nebună. Atunci când doctorul Krumm Heller s-a prezentat în faţa autorităţilor pentru a-l denunţa pe responsabil, autorităţile au râs de el. Din acest exemplu vedem clar că din cauza scepticismului autorităţilor, vrăjitorii pot comite crimele cele mai oribile fără ca justiţia să-i atingă; sunt protejaţi de scepticismul judecătorilor! Lor le convine acest scepticism al judecătorilor deoarece, gândiţi-vă cât i-ar costa dacă judecătorii ar cunoaşte vrăjitoria...

Un om de ştiinţă rus a inventat un creier electronic capabil să înregistreze forţa mentală a unui om. Atunci când cineva dă un ordin aparatului electronic, acesta receptează radiaţiile mentale, şi, graţie unui mecanism complex, pune în mişcare diferite instrumente. Astfel putem demonstra realitatea forţei gândului. Înainte de aceasta, oamenii de ştiinţă râdeau când li se vorbea de forţa mentală, azi începe să fie folosită pentru a mişca mâini şi a acţiona butoane automate.

Noi nu negăm faptul că sugestionatul şi cel care sugestionează, clientul şi [...] ar fi de tip oligofrenic, ignoranţi fanatici care, atunci când se află într-o stare delirantă, comit crime oribile, însă realitatea este că aceşti oameni mânuiesc forţa mentală, forţă a cărei existenţă este acum demonstrată de aparatul omului de ştiinţă rus. Undele mentale călătoresc în spaţiu şi, în puţin timp, oamenii de ştiinţă vor inventa antene capabile să capteze aceste unde, astfel că, aparate, funcţionând pe acelaşi principiu ca şi aparatele de radio vor fi capabile să facă sonore aceste unde. Atunci nimeni nu va mai putea să-i ascundă gândurile.

Totuşi, există deja, în zilele noastre, aparate capabile să măsoare forţa mentală. Oamenii de ştiinţă o măsoară în termeni de micro-volţi.

A sosit deci momentul, ca judecătorii să înceteze să ia în derâdere aceste lucruri şi să înceapă să le studieze.

Victor Hugo spunea: „Cel ce râde de ceea ce nu cunoaşte este pe calea

idioţiei”.

Să vedem cazul hipnozei: până acum câtva timp, relativ puţin, hipnoza avea o undă de vrăjitorie şi de magie neagră, de practici tenebroase între miezul nopţii şi cântatul cocoşului, în mijlocul capetelor de mori şi a fluierăturilor poliţiei...

Astăzi, hipnoza este acceptată oficial de ştiinţa medicală şi utilizată pentru vindecarea bolnavilor. În unele clinici, există aparate de hipnoză.

Există şi vrăjitori care se servesc de hipnoză pentru actele lor criminale şi acest lucru este prevăzut în Codul penal al diferitelor ţări. Un subiect poate fi sugestionat, influenţat mental de către vrăjitor în timpul somnului hipnotic. Vrăjitorul dă ordinul de a comite o crimă; sugestionează subiectul pasiv, care mai târziu, fără a şti nici cum nici de ce, va îndeplini ordinul primit de la vrăjitor. Astfel au fost comise crime îngrozitoare.

Vrăjitorii au în aceeaşi măsură obiceiul să folosească diferite ***„Embos”***[8] pe care le depun la uşa victimelor lor. Aceste „Embos” atunci când ajung în mâinile autorităţilor provoacă proverbialul râs sceptic al judecătorilor. Poporul cunoaşte deja scepticismul judecătorilor, iar în prezent acuzaţii preferă să ascundă aceste faimoase „Embos” care sunt prafuri speciale, ace, porumb prăjit, pene, păpuşi, bucăţi de haine cu sânge menstrual, etc. Prin forţa gândului şi prin imaginaţia sa exaltată, vrăjitorul proiectează unde cerebrale cu care impregnează „Embos”-ul şi care sunt capabile să facă rău şi chiar să omoare victimele detestate.

Un mare număr dintre aceste victime ale vrăjitoriei şi a „Embos”-ului cad în delirul persecuţiei, se simt ameninţate de forţele supranaturale ale vrăjitorului, sunt isterice şi impulsive, putând comite o omucidere isterică, un act de isterie. Adesea, criminalii de acest fel (care de fapt, sunt victime) suferă de atacuri isterico-epileptice.

Huxley, marele om de ştiinţă materialist, a admis că Eterul (sau Ultra) este populat de tot felul de fiinţe vii.

Materialiştii dialectici resping Eterul şi spun că există doar energii electromagnetice. Este un nou nume dat Eterului, nimic mai mult.

Într-o pictură de apă există, microscoapele ne demonstrează, milioane

[8] Cercetările noastre nu ne-au permis s descoperim un echivalent francez al acestui termen. Probabil exista o analogie cu „volts” sau „voults”, figurine care serveau vrăjitorilor şi vrăjitoarelor la vrăji şi descântece, apropiere ce pare a corobora cazul de vrăjitorie citat de autor în capitolul XXX.

de microbi; orice picătură de apă este un infinit. În lumea eterului trăiesc de asemenea bestii feroce şi monştri pe care omul nu îi poate percepe pentru că ei aparţin altor nivele având diverse modificări ale materiei. Metafizica nu cunoaşte nimic din toate acestea, nimic în plus faţă de Materialismul dialectic. Clarvăzătorul poate percepe aceste fiinţe şi aceste forme vii, chiar dacă materialiştii râd de aceste lucruri.

Ultra-micrometrul poate înregistra până la a zecea milioană parte dintr-un milimetru. Un englez a inventat o lentilă graţie căreia se poate vedea aura, iradiaţie a corpului astral. Vor exista curând lentile care vor permite să se vadă a patra dimensiune. În acel moment Metafizica scolastică şi Materialismul dialectic vor deveni ridicole în faţa verdictului opiniei publice. Deoarece, cu ajutorul acestor lentile vom putea vedea monştrii şi larvele care obsedează spiritul delicvenţilor. Dacă judecătorii râd de toate acestea, ar trebui să râdă şi de microbi şi să renunţe la microscop şi la vaccinuri.

Logica ne invita să gândim că dacă există microbi fizici care se ataşează corpului fizic; la fel există microbi mentali care se ataşează de mental (larve, incube, succube, bazilici, dragoni, etc.). În puţin timp, aceşti microbi mentali vor fi vizibili pentru toată lumea. Ieri a fost inventat microscopul pentru a se vedea microbii fizici, mâine se va inventa ultramicroscopul pentru a se vedea microbii lumii ultra.

Dacă există epidemii care ating corpul fizic, la fel există epidemii morale, mari valuri de sinucidere, de furturi, de violenţă, etc., aşa cum putem constata în oraşe. În ambele cazuri, agenţii propagării epidemice sunt microbii. Logica este logică.

Posedaţii din [...], unde o întreagă familie a suferit de diverse şi stranii perturbaţii mentale, şi afacerea criminală de la „Mama Coleta” despre care am vorbit în capitolul XVI, iată cazuri concrete de obsesie psihică, de epidemie morală, de contaminare mentală.

Agentul activ al acestor epidemii este format din aceste fiinţe vii, aceste entităţi din cealaltă lume, spectre, larve, incube, demoni, etc. Denumiri de acest fel suscită rezistenţa scepticului materialist; să nu ne luptăm pentru o problemă terminologică şi să botezăm aceste entităţi cu numele de microbi ultrasensibili şi toată lumea va fi fericită.

Adeseori oamenii se bat pentru o pură chestiune de termeni. Mai întâi să ne punem de acord asupra termenilor şi apoi să analizăm...

În fond, materialiştii sceptici suferă de un traumatism. Cauza acestui

traumatism este dogmatismul catolic roman. S-au simţit înşelaţi de secta romană şi a rezultat astfel un traumatism psihologic. Ei sunt inamicii lui Hegel. Orice persoană care astăzi simte spiritualitatea le pare inconştient să releve şovinismul catolic roman; aceasta este cu siguranţă traumatismul lor psihologic.

Pentru a putea să ne ascultaţi în absenţa Eului traumatizat şi bolnav, vă informăm că nu suntem nici catolici, nici materialişti. Noi suntem gnostici. Cuvântul Gnoză (de la grecescul Gnosis) înseamnă Cunoaştere, Înţelepciune.

Să studiem deci microbii ultra-sensibili.

Nefericita clarvăzătoare sau medium-ul din capitolul XVI era obsedată mental de vrăjitorul Barreta. Termenul vă deranjează? Vă este teamă să credeţi în vrăjitorie? Dar vă temeţi de microbi. Ce se va schimba dacă numim vrăjitorii microbi şi dacă îi numim pe aceştia din urmă vrăjitori? O simplă chestiune de termeni, nu-i aşa? Atunci pentru ce ne batem? Pentru cuvinte?

Să analizăm fără idei preconcepute. Medium-ul şi toată familia din afacerea „Mama Coleta” era obsedat de larvele spectrale, vrăjitorie, etc., pe scurt, de aceşti microbi ultra-sensibili care vor deveni curând vizibili, atunci când optica va atinge lumea ultra.

Corpul leprosului este îmbolnăvit de bacilul lui Hansen, iar plămânii unui tuberculos sunt atacaţi de bacilul Koch. Trebuie, deci, să analizăm şi să reflectăm. Microbii ultra-sensibili pot obseda mentalul şi conduce omul la crimă. Astfel, există două genuri de epidemii, două tipuri de maladii, (boli): cele fizice şi cele psihice.

În fond, totul se reduce la atom. Atomul este un trio de materie, energie şi conştiinţă. Trebuie să investigăm modurile în care se comportă inteligenţa atomului. În epoca lui Pasteur, nu se admitea existenţa bacililor iar savanţii erau luaţi în derâdere deoarece dezinfectau instrumentele chirurgicale. Nu este deloc straniu că acum se râde de noi, gnosticii, pentru că acceptăm existenţa microbilor ultra-sensibili.

Astfel se desfăşoară viaţa! Când ştiinţa optică va fi progresat, savanţii înşişi vor fi atunci cei mai buni apărători ai noştri. Mereu aşa a fost în cursul istoriei.

Faimoşii „Embos” ai vrăjitorilor sunt substanţe contagioase, veninoase. Aceste substanţe sunt veritabili purtători de microbi ultra-sensibili care

pot afecta sensibil organismul victimelor şi pot să le conducă la nebunie şi la moarte. Deşi ştiinţa medicală a acestui secol ignoră încă toate acestea, le va cunoaşte mai târziu. „Embos” ai vrăjitorilor sunt substanţe purtătoare de bacili, substanţe extrem de periculoase.

Causa causorum a cazului „Mama Coleta” a fost o epidemie psihică. Închisorile sunt pline de delicvenţi bolnavi mental. Microbii ultra-sensibili îmbolnăvesc mentalul şi conduc omul la delict.

Milioane de delicvenţi se simt inocenţi şi încă nu există profilaxie mentală, nici ateliere de sănătate mentală. Se vorbeşte mult despre cultura fizică, dar lipsesc institute de cultură psihică. Se admit ca purtători de bacili infecţioşi curenţii de aer, însă se ignoră posibilitatea că curenţii mentali sunt şi ei căi de transmisie ai microbilor ultra-sensibili capabili să facă rău, să îmbolnăvească şi să ucidă.

Cazul „Mama Coleta” este cazul unei infecţii mentale transmise prin curenţii mentali ai unui vrăjitor. Victimele au ajuns în închisoare sau sunt moarte odată cu izbucnirea dramei, însă asasinul secret rămâne nepedepsit, el nu a fost atins, s-a salvat ascunzându-se în spatele scepticismului judecătorilor.

Cazurile de obsesie psihică trebuie studiate de Psihiatria judiciară. Închisorile sunt pline de bolnavi mental. Medicul are datoria să ia în serios cazul acestor nefericiţi. Mii de delicvenţi sunt inocenţi. Psihiatria judiciară trebuie să-şi lărgească mai mult domeniul.

Pentru orice boală există un antidot specific. Vrăjitorii nu se îndreaptă cu o cultură exterioară. Nici un bolnav nu poate fi vindecat printr-un remediu incompatibil, inadecvat. Nu putem vindeca un caz de tifos cu remedii pentru rujeolă. Fiecare boală necesită antidotul său particular. Acest antidot este înţelepciunea ocultă, Gnoza, Yoga, Teosofia, Rozacrucianismul, etc.

Este de la sine înţeles că atunci când se doreşte condamnarea unui delicvent, trebuie prezentat corpul delictului. Trebuie de asemenea justificat corpul delictului conform cu toate formele legale stabilite de Codurile de procedură penal.

Nu poate fi condamnat un om pentru delictul de Magie neagră dacă nu se cunoaşte corpul delictului. Cu atât mai mult nu va putea fi condamnat dacă corpul delictului (în eventualitatea că este cunoscut) nu a fost cum se cuvine justificat conform formelor stabilite de Codurile de procedură penală.

Atunci când se acuză un cetăţean de Magie neagră, atunci când se semnalează un cetăţean drept magician negru, trebuie să existe corpul delictului, iar acest corp al delictului trebuie să fi fost justificat cum se cuvine, conform procedurilor penale.

Când este acuzat un cetăţean, când este numit magician negru fără corpul delictului, fără antecedente criminale, nici mai mult nici mai puţin fără probe judiciare, cel care acuză comite delictul de calomnie şi defăimare.

Oamenii care se consacră acestor studii de ocultism, teosofi, rozacrucieni, gnostici şi yoghini, cad frecvent în delictul de calomnie, injurii publice, defăimare, etc. Aceşti fraţi trebuie să-şi supravegheze limbajul puţin mai mult pentru că adesea cad în acest gen de delicte. A spune nejustificat că un frate sau o soră este un magician negru este un delict de calomnie şi de injurii la fel ca o defăimare. Fraţii spirituali trebuie să înveţe să îşi controleze cuvintele.

„Îi vei recunoaşte după fructe”. Fiecare persoană se cunoaşte după operele sale. Un cetăţean fără antecedente criminale nu poate fi un magician negru, cu atât mai mult un bărbat sau o femeie care îşi îndeplinesc datoria de tată sau de mamă, care îşi îndeplinesc datoriile, care nu au ucis, furat sau adus injurii nimănui...

Scepticii materialismului râd de toate aceste lucruri. Lăsând la o parte fanatismul sectei materialiste, noi gnosticii, afirmăm cele ce urmează: Cel care râde de ceea ce nu cunoaşte este pe cale de a deveni idiot. Când un om de ştiinţă râde de Yoga asiatică sau de Buddhismul Ezoteric e pe cale de a deveni idiot.

Graţie ştiineţi practice experimentate şi demonstrate a occidentului putem pune materia fizică în slujba noastră. Ştiinţa practică experimentată şi demonstrată a Yogăi orientale permite trezirea simţurilor noastre de percepţie internă cu ajutorul cărora putem vedea, auzi, atinge şi percepe a patra dimensiune. Când un om creşte, îşi deschide simţurile de percepţie, primeşte noi informaţii ştiinţifice care argumentează comoara înţelepciunii sale. Ştiinţa ezoterică este baza fundamentală a naturii.

Când ştiinţa occidentală şi ştiina orientală se vor uni perfect, omul va dispune atunci de o veritabilă cultură interioară, totală, liberă de orice sectarism fanatic.

În zilele noastre, ştiinţa criminologiei este paralizată de superstiţiile

sectei fanatice materialiste.

□ Capitolul XXV □
LES ALIENS? (EXTRATEREŞTRII?) □

Este imposibil de cunoscut cauza fundamentală a dezechilibrului mental fără Psihiatria îmbinată de Teosofie, Rozacrucianism, Yoga, şi înaltul Ezoterism Gnostic. Astfel, Psihiatria va putea dezvălui şi vindeca nebunii.

Am cunoscut cazul unei tinere femei care a ajuns într-o stare de nebunie furioasă. Această tânără a fost internată timp de şase luni într-un spital. A fost supusă la tratamente medicale clasice, cu faimoasele şocuri electrice, dietă, etc. Toate acestea au condus la un eşec complet.

Tânăra se zvârcolea ca un şarpe, pronunţând cuvinte incoerente... Noi, cei care studiem Psihiatria completată, ne-am propus să studiem acest caz în profunzime. Am revelat mai întâi simptomul următor: delirul. Realitatea era că avea idei anormale. Era vorba de un delir psihopatic ciudat, de un delir de persecuţie; se credea căutată de poliţie şi condamnată la moarte. Se credea acuzată şi de furt.

Explorând psihismul bolnavei am descoperit o mare nelinişte în timpul delirului. Fizionomia sa avea uneori expresia de mânie iar în alte momente avea amprenta terorii sau a melancoliei.

În antecedentele evoluţiei sale sociale se pare că adolescenţa, copilăria şi chiar tinereţea s-au derulat normal atât la şcoală cât şi acasă, fără ca nimic să fi intervenit.

Nu prezenta nici un semn de leziune sau rănire. Personalitatea sa psihopatică era de tip total schizoid, introvertit într-un mod anormal. Marii înţelepţi, marii savanţi sunt introvertiţi, însă nu schizoizi; sunt introvertiţi normali. Schizoidia bolnavei aparţinea formei hipersensibile şi hiperemotivă.

Tipul de personalitate schizoid descris de psihiatri este dificil de explorat pentru psihanaliză. Viaţa interioară a acestor subiecţi este un mister permanent. Tipul schizoid este ermetic, contradictoriu, uneori foarte sensibil, caritabil şi tandru, iar alteori foarte rece, crud şi indiferent. Bolnava prezenta şi o anumită auto-agresivitate, un complex sinucigaş. Constituţia schizoidă, tendinţa depresivă şi complexul sinucigaş, cu delir de nelinişte, toate acestea conduceau la

un diagnostic foarte complex. Ştiinţa medicală a capitulat, savanţii, cu toată ştiinţa lor au eşuat.

Noi am studiat Psihologia completată şi am vrut să soluţionăm acest caz. Am studiat antecedentele ereditare şi nu am găsit printre înaintaşi nici un nebun şi nici un dement schizoid. Studiul asupra creierului şi analiza clinică generală nu prezentau nimic singular, nici o anomalie.

Problema era spinoasă. Totul era enigmatic. Familia bolnavei a trebuit să o trimită la un sanatoriu. Ştiinţa eşuase în acest caz.

Cel mai straniu lucru în comportamentul bolnavei era că în timpul crizelor de delir, când se simţea condamnată la moarte, încerca să se elibereze de legături imaginare. Se credea legată cu corzi pe care le lua în mâini şi pe care se lupta pentru a scăpa de moarte.

Ştiinţa materialistă nu a fost capabilă să rezolve acest caz; bolnava a devenit o enigmă pentru medici.

Investigaţiile ştiinţifice ale savanţilor, studiile materialiste, examenul riguros a diverse fenomene chimice, fizice, biochimice, fiziologice, etc., sunt incomplete pentru că savanţii nu au studiat Gnoza, nu cunosc Kundalini Yoga de Shivananda, nu ştiu nimic despre Jnana (sau Gnana) Yoga de Vivekananda, nu au studiat Legile subtile ale naturii ale faimosului savant hindus Rama Prasad. Ei nu au experimentat puterile tattvice, nu cunosc nici Antropogeneza nici Cosmogeneza ezoterică şi endoterică, nu ştiu nimic despre Anatomia Ocultă nici despre Legea Karmei... Pe scurt, ştiinţa materialistă este incompletă, inconsistentă, un edificiu fără fundamente. E suficientă o uşoară atingere pentru a o converti în fărâme!

Cel mai grav lucru nu este ştiinţa materialistă ci fanatismul sectar al partizanilor materialismului dialectic.

Aceşti fanatici nu acceptă nimic din ceea ce nu vine de la pontifii şi preoţii materialişti. Aceşti sectari fanatici nu vor să recunoască nici o altă metodă de investigare şi de verificare ştiinţifică decât pe cele ale pontifilor lor autoritari. Ei cred că au ultimul cuvânt şi că nimeni nu ştie mai mult decât ei. În concluzie, orientul geografic şi cultural, Tibetul, marea Tartaria, China, Siam, Mongolia, nu există pentru ei, deoarece ei se consideră centrul universului. Nimeni nu ştie mai mult decât ei, ceea ce vine de la alţii nu valorează nimic, unicul lucru valabil şi util este cel care provine de la ei, se cred savanţi, puternici, omnipotenţi...

Ceea ce este cel mai ridicol în legătură cu sectarii Materialismului

Dialectic este faptul că nu vor să vadă mai departe de vârful nasului, cu puţina lor inteligenţă impun limite vieţii. Se aseamănă cu oamenii din Evul Mediu care credeau că dincolo de capul Finistere (capătul pământului) nu mai există pământ. Atunci când Cristofor Columb le-a vorbit despre aventura pe care o proiecta, l-au crezut nebun, iar dacă Regina Isabelle Catolica nu l-ar fi ajutat în temerara sa întreprindere, niciodată spaniolii nu ar fi descoperit America. (alte naţiuni le-ar fi luat-o înainte.)

Sectarul materialist care nu vede mai departe de procedeele sale este asemenea unei omizi care crede că frunza pe care trăieşte este singura, unica frunză. Ea ignoră că deasupra şi dedesubt există multe alte frunze, în arborele pe care trăieşte; la fel, peste şi sub limitele percepţiei senzoriale externe există lumi pe care materialistul sectar nu le cunoaşte. Cel mai rău din toată „afacerea" aceasta este că aceşti oameni nu numai că ignoră, dar, printre altele, ei ignoră că ignoră; sunt de două ori ignoranţi.

Nu mergem până la a afirma că investigaţia ştiinţifică materialistă nu serveşte la nimic; ceea ce condamnăm este fanatismul sectei materialiste.

Este de netăgăduit faptul că investigaţia ştiinţifică a fenomenelor materiei este utilă Omului, însă, ştiinţa materialistă nu este întreaga ştiinţă, iar metodele riguroase de investigaţie şi de verificare ştiinţifică ale lumii occidentale şi a savanţilor materialişti nu sunt nici ele singurele. Fiecare domeniu are instrumentele şi metodele sale; nu putem studia astronomia cu un microscop, nici microbii cu un telescop.

Savanţii gnostici roz-crucieni cunosc sistemele de investigaţie ale orientului şi ale occidentului.

Lumile din a patra dimensiune şi ale corpului astral ale omului există, sunt o formidabilă realitate. Lumea fizică materială există şi este de asemenea o formidabilă realitate. Putem investiga lumile ultra ne-fizice şi ale corpului astral cu ajutorul tehnicilor şi metodelor de investigaţie occidentale. Cele două sisteme se completează armonios şi ne vor da în viitor o nouă cultură şi o nouă civilizaţie profund mistică şi extraordinar de tehnică şi de ştiinţifică.

Omul viitorului va utiliza materia în serviciul său; maşina va exista pentru a servi colectivităţii, omul nu va fi victima muncii materiale.

Omul viitorului se va folosi de un intelect iluminat, inteligenţă

iluminată. Va folosi puterea clarvederii şi va face gigantice progrese ştiinţifice şi intelectuale. Va fi profund spiritual şi minunat dezvoltat intelectual.

Sectarismul fanatic al partizanilor Materialismului Dialectic conservator, întârziat, anti-revoluţionar va dispare.

Numărul nebunilor creşte în fiecare zi iar medicii nu îi pot trata pentru că nu cunosc corpul mental. Dacă savanţii materialişti ar studia Yoga orientală, ar cunoaşte corpul mental.

Dacă savanţii materialişti ar fi fost gnostici, ar fi studiat ultra-psihologia, ultra-patologia şi simptomatologia bolilor corpului mental. Ar vindeca atunci mii de nebuni incurabili.

Noi, ca investigatori ai Psihiatriei amplificate, ne-am propus să facem o cercetare, în legătură cu reîncarnarea trecută a tinerei nebune declarată imposibil de tratat de materialişti. Rezultatul acestei cercetări ne-a dat în fine cheia. „Valorile” care s-au reîncarnat în această tânără erau cele ale unui bandit de drumul mare. Acest tâlhar a fost urmărit de poliţie şi împuşcat în epoca lui Don Profiro Diaz. Banditul a fost legat de un copac şi apoi împuşcat. Din acel moment am cunoscut cheia bolii. Am putut atunci înţelege de unde proveneau legăturile imaginare şi delirul persecuţiei. Neliniştea, obsesia morţii tinerei nebune nu mai era pentru noi o enigmă. Întreaga problemă era rezolvată.

Impresiile resimţite în momentul morţii au rămas gravate în subconştientul Egoului reîncarnat. „Valorile” banditului împuşcat s-au păstrat în subconştientul tinerei iar aceasta retrăia aceste amintiri în conştientul său cu toată teribila nelinişte declanşată de această oribilă dramă. Rezultatul a fost nebunia, pe care savanţii materialişti nu au reuşit să o rezolve.

Deşi procedeele noastre deranjează savanţii materialişti, nu putem nega că ne-am văzut obligaţi să recurgem la Taumaturgie (ştiinţă a vindecării) pentru a vindeca bolnava.

După şase luni de tratament cu Medicina Ocultă, bolnava şi-a venit în fire şi era complet vindecată.

A fost o mare victorie pentru Taumatologie şi pentru Psihiatria amplificată.

Azilele de nebuni sunt pline de nebuni furioşi sau pasivi. Boala acestor bolnavi se află în corpul mental. Corpul mental îşi are bolile sale şi

simptomatologia sa. Este necesar ca acestea să fie studiate.

Al Treilea Logos a închis, vindecat rănile corpului mental şi astfel bolnava a fost vindecată radical.

Închisorile sunt pline de criminali nebuni. Mulţi delicvenţi normali au avut o tulburare pasageră şi au comis un delict în acest moment de teribilă surescitare.

Malaria produce uneori delir furibund al cărui rezultat final este crima. Pretinsele halucinaţii, care provoacă stările febrile sunt percepţii legitime ale stării ultra.

Se observă frecvent delirul la bolnavii de scarlatină, variolă, malarie, febră galbenă, etc.

Orice alterare, orice tulburare mentală tranzitorie, orice perturbare a funcţiilor psihice are drept repercusiune biologică delirul.

Impresiile senzoriale subiective din starea de somnolenţă sau din timpul când intervine starea de aţipire, de pe parcursul proceselor patologice nu sunt o iluzie. Aceste impresii sunt adevărate percepţii ultra-sensibile care conţin cheia bolii.

Psihiatria studiază aceste percepţii pentru a găsi cheia care va permite vindecarea bolnavilor.

În timpul unei reacţii ocazionale, cu tulburări mentale tranzitorii, se poate comite un furt, o omucidere, etc. Antropometria nu poate da explicaţii despre cauzele intime ale unei reacţii ocazionale cu tulburare mentală tranzitorie şi despre cauzele delictului care survine. Caracterele somatoscopice şi somatometrice nu pot, nici unele nici celelalte, să furnizeze cu toată exactitatea logică cheile cele mai intime ale unei reacţii ocazionale cu tulburare mentală tranzitorie şi delict.

La cetăţenii normali, care nu comportă antecedente judiciare, se întâlnesc adeseori caractere somatoscopice de hoţi şi asasini.

Doar explorând profund toate colţişoarele ascunse şi profunde ale mentalului, putem descoperi originile secrete ale unei reacţii emoţionale cu deranjament mental tranzitoriu şi delict.

Microbii ultra-sensibili invadează mentalul şi produc aceste reacţii ocazionale cu perturbări mentale tranzitorii şi delict comun.

Afirmaţia noastră va părea absurdă materialiştilor. Oare când afirmaţiile noastre nu le-au părut absurde? Nu sunt oare tot ei cei care au râs de Pasteur şi de microbi? De ce ar fi acum prea ciudat că astăzi râd de microbii ultra-sensibili şi hiper-sensibili? Aceşti microbi sunt deja

clasificaţi: sunt incubele şi succubele, basilici, dragoni, elementali. Ce înseamnă fiecare? Larve, entităţi tantrice, etc.

Dacă doriţi să le vedeţi şi să le analizaţi, începeţi prin a vă procura o lentilă specială. Această lentilă este clarviziunea. Presentimentele, resentimentele clarviziunii vă deranjează? Se pare că sunteţi fanatizaţi! În fond, aveţi un traumatism psihologic. Tot ceea ce simte spiritualitatea provoacă o rezistenţă în mentalul vostru deoarece suferiţi de un traumatism psihologic. Sunteţi veritabili psihopaţi bolnavi.

Cu o cultură integrală profundă, spirituală, socială şi totodată ştiinţifică vom putea schimba radical situaţia actuală a lumii. AGLA (Asociaia Gnostică Eliberatoare din America), cu cele trei puternice mişcări ale sale (Asociaţia Gnostică Internaţională, Acţiunea Eliberatoare din America de Sud şi Shivananda Aryavarta Ashram), este puternicul levier cultural integral cu care vom putea revoluţiona lumea şi vom putea aduce o schimbare totală.

Asociaţia Gnostică Internaţională ne oferă înţelepciunea ezoterică cristică. Acţiunea Eliberatoare din America de Sud ne oferă puternica cultură intelectuală socialistă şi revoluţionară. Shivananda Aryavarta Ashram ne învaţă Yoga într-un mod riguros analitic şi profund ştiinţific.

Înţelepciunea noastră ezoterică rezistă la cele mai riguroase raţionamente inductive şi deductive. În zilele noastre problema nebunilor este extrem de gravă şi doar prin intermediul unei Psihiatrii amplificate o vom putea rezolva.

Înainte de toate este necesar să ne eliberăm mentalul de ideile conservatoare ale materialismului şi de a aprofunda studiile AGLA.

□ Capitolul XXVI □
REVOLUŢIE TOTALĂ ŞI REVOLUŢIE PARŢIALĂ □

Ordinea factorilor nu alterează produsul.

Revoluţia parţială nu este Revoluţia totală.

Ordinea factorilor economici şi politici poate fi modificată fără ca produsul vital să sufere cea mai mică schimbare; viaţa continuă, cu toate suferinţele ei. Revoluţia parţială schimbă ordinea factorilor, însă nu alterează produsul vital final. Fiinţele umane continuă să se tortureze reciproc.

Revoluţia parţială nu ne place, ceea ce dorim este Revoluţia totală. Doar dizolvând Eul, Egoul vom obţine Revoluţia totală. Eul sabotează şi perturbă ordinea revoluţionară. Eul seamănă conflictul, discordia în curentele revoluţionare. Eul vrea să se manifeste, să se ridice, să se distingă şi să îşi manifeste prezenţa peste tot. Eul exploatează, Eul fură, Eul înşeală, Eul calomniază, Eul intrigă şi tulbură apele Revoluţiei. Eul instigă, cauzează conflicte şi probleme în Educaţia publică, în chestiunea agrară, în tranzacţiile comerciale, în Ministerul Public, etc.

Atunci când dizolvăm Eul, guvernele dispar deoarece devin inutile.

Eul este originea delictului şi durerea. Eul a creat durerea.

Spiritul Universal al Vieţii nu a creat durerea.

Eul este autorul durerii. Eul este Satan. Satan a creat durerea.

Dacă Divinitatea nu a creat durerea, dacă Satan a creat durerea, atunci durerea nu foloseşte la nimic, este absurdă şi stupidă.

Cei care afirmă că ajungem la perfecţiune prin intermediul durerii îl divinizează pe Satan (Eul). Cel care iubeşte durerea este sadomasochist şi satanist.

Doar Arcanul A.Z.F. ne permite să decapităm Eul.

Doar o profundă înţelegere creatoare ne permite dizolvarea Eului.

Fiecare om şi-a format o anumită opinie despre Adevăr.

Fiecare religie şi fiecare şcoală îşi are opinia sa despre Adevăr.

Oamenii caută Adevărul.

Noi gnosticii spunem: Cunoaşteţi Adevărul şi Adevărul vă va elibera. Se va produce atunci o revoluţie totală. Totuşi, vă avertizăm că nimeni nu poate căuta ceva ce nu cunoaşte.

Adevărul este necunoscutul din fiecare clipă. Adevărul vine la noi fără a-l căuta.

Durerea nu poate conduce la Adevăr pentru că durerea este Satan.

Orice dorinţă dă naştere la idei. Orice ideie se converteşte în proiecte. Orice proiect este dorinţă. Proiectele ne conduc la delict. Proiectele sunt adevăraţi monştri care îi devorează pe alţii şi, în final, îşi înghit progenitura, sau autorul. Astfel devenim victime ale propriilor invenţii.

Dorinţa se află la originea delictului. Dorinţa se află la originea durerii. Atunci când dorinţa este satisfăcută, delicventul se bucură.

Când dorinţa este frustrată, delicventul suferă.

Orice fiinţă umană este un delicvent, chiar dacă nu se află în închisoare.

Dacă înţelegem procesul dorinţei, Eul este distrus. Atunci când Eul este distrus, factorul originar al delictului este distrus. Când Eul este distrus, va exista atunci o revoluţie totală.

Transmutaţi dorinţa în voinţă. Astfel veţi termina cu dorinţa.

Dorinţa sexuală transmutată în voinţă este Focul arzător care se ridică victorios, prin măduva spinării.

Orice dorinţă poate fi transmutată în lumină şi în foc.

Transformaţi dorinţa în lumină şi Eul se va stinge asemeni unei flăcări diabolice. Atunci survine Revoluţia totală.

Dorinţa se stinge atunci când o transmutăm.

Doar pornind de la o înţelegere creatoare, putem transmuta întreaga dorinţă.

Dorinţa este materia fundamentală a oricărui delict.

Unele dintre delictele cele mai grave sunt mânia şi luxuria. Mânia este rezultatul violent al dorinţei frustrate. Luxuria (Lăcomia) este dorinţa de a acumula. Luxura este dorinţa sexuală.

Mânia poate fi transformată în blândeţe, caritate şi luxura în iubire.

Atunci când omul nu respectă viaţa altui om, înseamnă că supraestimează cu mult propria dorinţă, şi atunci ucide. Când omul fură, o face din dorinţa de a acumula sau pentru că doreşte ceva ce nu are. Impuritatea mentalului este „câinele” dorinţei.

Minciuna este dorinţa de a falsifica adevărul. Calomnia şi bârfa rezultă dintr-o dorinţă frustrată sau din supraestimarea propriilor dorinţe; când cineva se simte frustrat în propriile dorinţe atunci murmură împotriva aproapelui său.

Cel care este capabil de jurăminte false şi cel care aduce o blasfemie Divinităţii, acela supraestimează propriile dorinţe.

Conversaţiile inutile sunt fiicele dorinţei.

Cel care râvneşte ceea ce nu are, îşi invidiază aproapele. Când cineva râvneşte, este pentru că doreşte. Când cineva doreşte este pentru că doreşte ceea ce nu are şi tânjeşte după binele altuia.

Răutatea este dorinţa acumulată. Ura şi ranchiuna sunt dorinţe frustrate.

Ignoranţa este mama dorinţei.

Dorina de a ucide se transmută în ştiinţa de a vindeca şi de a da viaţă. Dorinţa de a fura se transmută în altruism şi în caritate. Impuritatea mentală se transmută în castitate.

Dorinţa de a minţi se transmută în cuvinte adevărate. Dorinţa de a vorbi de rău şi de a calomnia, se transmută în cuvinte de înţelepciune şi de iubire.

Dorinţa de a jura strâmb şi de a blasfemia se transmută într-o supremă veneraţie şi adoraţie pentru Divinitate.

Dorinţa de plăcere prin conversaţii inutile se transmută într-o tăcere sublimă şi în cuvinte înţelepte.

Dorinţa frustrată se transmută în bucurie profundă în faţa binelui aproapelui. Dorinţa de a acumula, caracteristică invidiei, se transmută în bucuria profundă de a da totul, chiar propria viaţă, pentru umanitatea suferindă.

Putreziciunea se transmută în inocenţa copilului. Mânia, ranchiuna şi ura sunt diverse forme ale dorinţei care trebuie transformată în blândeţea supremă, în iertare infinită şi în iubire supremă.

Trebuie să transmutăm gândurile, cuvintele şi acţiunile dorinţei în înţelepciune şi iubire. Astfel anihilăm Eul.

Când anihilăm Eul, vine la noi Atemporalul, Eternul, Adevărul, Cristul intern. Unicul mod de a distruge Eul este prin anihilarea dorinţei.

Transmutările neîncetate ale Alchimiei se realizează în operaţii aritmetice exacte.

Mulţi studenţi masochişti ai Ocultismului, Teosofiei, etc., consideră mizeria, durerea, chiar boala drept surse inepuizabile de lumină şi de înţelepciune. Aceşti bieţi oameni adoră Eul, aceşti oameni sunt satanişti.

Dumnezeu sau CEEA ce este Dumnezeu, sau Divinitatea este fericirea, pacea şi abundenţa.

Mizeria şi durerea vin de la Satan.

Mulţi speră că, prin intermediul evoluţiei şi cu timpul vor ajunge într-o zi la perfecţiune. Aceia sunt şi mai răi decât ceilalţi deoarece vor să-l perpetueze pe Satan de-a lungul secolelor. Aceştia sunt mai răi pentru că vor să-l perfecţioneze pe Satan (Satan este Eul).

Satan este bucuros să se reîncarneze pentru a-şi satisface dorinţele. Satan se bucură să acumuleze experienţe. Experienţele de viaţă

complică şi dau forţă Eului.

Copilul inocent şi frumos, trecând prin adolescenţă, tinereţe şi maturitate, acumulează experienţe care îl complică şi îl transformă într-un bătrân viclean, maliţios, rău...

Omul inocent de acum optsprezece milioane de ani este în prezent omul de cabaret şi omul bombei atomice, omul deturnător de fonduri publice şi al crimei.

Iată evoluţia Eului: un proces de complicare şi întărire a Egoului, proiecţia erorii de-a lungul secolelor. Atunci când Eul este distrus, evoluţia se termină. Este realizată atunci Revoluţia totală.

Absolutul nu se cunoaşte pe sine însuşi. Absolutul vrea să se cunoască pe sine. Fiecare atom supradivin trebuie să se cunoască pentru a avea conştiinţa propriei fericiri. O fericire inconştientă nu este fericire.

În ultimă instanţă, omul nu este nimic altceva decât un atom supradivin al Spaţiului abstract absolut. Acest atom este cunoscut de Kabbalişti sub numele de Aďn-Soph. Este necesar să se cunoască faptul că Aďn-Soph trimite Spiritul său în lumea materiei cu scopul de a acumula ceea ce se numeşte o Auto-Conştiinţă a propriei fericiri.

Când Spiritul, după ce a depăşit stările de conştiinţă minerală, vegetală, şi animală, atinge starea umană, se poate reîntoarce în Aďn-Soph şi fuziona cu Aďn-Soph.

Atunci, Aďn-Soph devine conştient de propria fericire.

Din păcate, omul se confundă cu materia şi dorinţa. Atunci se naşte Eul. Cea mai mare nefericire este persistenţa Eului. Reîncarnându-se, Satan se complică. Reîncarnându-se, Satan suportă consecinţele propriilor erori (Karma).

Satan se naşte în timp şi moare în timp. Satan este timpul. A dori o perfecţionare a lui Satan este o absurditate. A vrea să te eliberezi cu ajutorul timpului înseamnă a-l adora pe Satan.

Ceea ce este Dumnezeu, Divinul, Adevărul este atemporal.

Servindu-se de marea durere a lui Satan, omul pune pe picioare şi organizează şcoli mistice. Omul a convertit durerea într-o mistică. Este Masochism!

Pornind de la un echivoc, de la o confuzie, am forjat teoria complicată a evoluţiei. Omul s-a înşelat atunci când a muşcat din măr, fructul interzis. Atunci s-a născut Eul. (Mărul lui Adam şi al Evei este Sexul.)

De atunci, eroarea trăieşte şi nu încetează să se reîncarneze. Astfel continuă durerea.

Doar prin transmuterea neîncetată dizolvăm Eul. Atunci se termină şi evoluţia. Aceasta este Revoluţia totală.

Revoluţia economică şi politică este o Revoluţie parţială. Noi avem nevoie de o Revoluţie totală.

După moartea absolută a Eului, Spiritul omului se întoarce la steaua sa interioară care i-a surâs întotdeauna. Această Stea este Atomul supradivin al Spaţiului abstract absolut.

Spiritul omului este Raza acestei Stele interioare. Această Rază a fost capturată de oribilul dragon al dorinţei.

Când Raza se eliberează de oribila bestie a dorinţei, se reîntoarce la Steaua sa interioară. Atunci Steaua este conştientă de propria fericire.

Raza se întoarce la steaua sa gravând simbolica Scară a lui Iacob. Pe parcursul întoarcerii, Raza dobândeşte o conştiinţă angelică, arhanghelică, serafică, etc.

Ierarhii divini sunt rezultatul formidabilelor Revoluţii interioare.

Revoluţia parţială nu ne eliberează de durere. Durerea persistă, dar sub o altă formă.

Avem nevoie de Revoluţia totală. Revoluţia totală este suprema fericire.

Criminologia intelectuală este atât de profundă şi de complexă încât am avea nevoie de mii de volume pentru a putea discuta acest subiect. Ne vom rezuma doar la atingerea câtorva puncte.

Criminalitatea intelectuală este prezentă peste tot: în cărţi, reviste, jurnale, curse de tauri, cinema, publicitate, etc., etc.

În numeroase ţări circulă liber reviste pornografice, care prostituează mentalul tinerilor şi bărbaţilor. Atunci când o reprezentare pornografică ajunge în mental, inconştientul captează această reprezentare şi elaborează cu ea conţinutul conceptelor sale. Conţinutul elaborat de către inconştient este rezultatul exact al calităţii reprezentării.

Eul captează reprezentarea în adâncurile inconştiente ale mentalului şi elaborează cu ea conţinutul conceptelor sale. În lumea mentalului cosmic, conţinutul conceptelor este tradus în imagini semi-conştiente; acestea sunt efigiile lumii mentale.

În planul mentalului cosmic, Eul comite adulter cu aceste imagini.

Aceasta este prostituţia mentalului. Poluţiile nocturne sunt rezultatul morbid al prostituţiei mentale.

Există de asemenea reviste în care oamenii se vând. În aceste reviste femeile se anunţă, solicitând un soţ, mare sau mic, gras sau slab, cu bani, etc. Multe tinere urmează acest exemplu ultra-modern. Este prostituţie mentală. Iar rezultatul este foarte grav. Schimbul de epistole începe; se iubeşte deja persoana necunoscută, se fac proiecte, iar în ziua în care bărbatul şi femeia se întâlnesc, apare eşecul inevitabil.

Femei care nu au fost niciodată prostituate, tinere demne şi oneste se lasă înşelate de modernism şi cad în delictul prostituţiei mentale.

Dacă un clarvăzător studiază în plan mental anunţurile de dragoste din aceste reviste, ar putea vedea case de prostituţie. Fiecare dintre aceste anunţuri corespund în lumea mentală cu oribilul alcov al unui bordel mental.

Clarvăzătorul rămâne stupefiat atunci când vede aceste bordeluri din planul mental. În interiorul fiecărei camere din aceste văgăune oribile există o prostituată care aşteaptă. Bărbaţii intră şi ies din aceste camere. Fiecare din ziar corespunde unei astfel de camere. Femeia care a dat acest anunţ stă întinsă în alcovul său. Iată în ce constă prostituţia în plan mental.

Adevărata iubire nu are nici o legătură cu bordelurile planului mental.

Mii de tinere şi femei distinse sunt pe cale de a se perverti datorită acestui gen de reviste.

Adevărata iubire începe întotdeauna cu o scânteie de simpatie. Devine substanţială datorită forţei afecţiunii şi se sintetizează într-o supremă şi infinită adoraţie.

Iubirea adevărată este naturală, fără artificii, ca cea a păsărilor, a peştilor din imensul ocean, asemeni iubirii omului sălbatic din profunzimile pădurii impenetrabile.

Un alt delict intelectual foarte grav este cel al coridei. Primele simptome de delir apar în momentul în care „gringos” (turişti americani), în culmea emoţiei, îşi aruncă hainele şi chiar pantalonii toreadorului.

Emoţia violentă cauzează tulburări mentale tranzitorii. Emoţia violentă este o expresie a Eului instinctiv. Rezultatul emoţiilor violente sunt actele antisociale şi criminale. Emoţiile violente dau naştere la un traumatism psihic momentan.

Senzaţia violentă cauzată de coridă produce în adâncurile mentalului reflexe interne criminale. Reflexele mentale criminale evoluează pe terenul psiho-biologic al Infraconştientului uman.

Cauza secretă a sadismului criminal rezidă în reflexele interne criminale care evoluează pe terenul Infraconştientului.

Există trei tipuri de emoţii: lejere, puternice şi cutremurătoare.

Primul tip nu conduce la alterarea totală a mentalului. Al doilea pune în joc imaginaţia senzuală inhibând analiza intelectuală; vedem atunci manifestări isterico-emotive asemenea meselor negre din Evul Mediu. Fenomenele isterico-emotive de la coride sunt asemănătoare meselor negre din lumea medievală; în ambele cazuri apar ţipete necontrolate, femeile îşi aruncă veşmintele, analiza intelectuală dispare, etc. Al treilea tip de emoţie anulează complet gândirea iar victima ajunge în stare de comă, stupoare, şoc nervos (încremenire emoţională).

Se observă că adeseori la cursele de tauri, coride, persoanele foarte sensibile îşi pierd conştiinţa. În timpul meselor negre, multe femei cu o evoluţie de tip epileptoid şi hiperemotiv cădeau pe pământ fără conştiinţă, zdruncinate de convulsii epileptice. Toţi se arătau atunci satisfăcuţi, considerându-le posedate de diavol.

În ce ne priveşte, credem că aceste persoane sunt mediumuri uşor invadate şi obsedate de microbi hipersensibili (larve astrale, incube, elementali şi tot felul de entităţi inferioare ale astralului).

Tulburările mentale de origine traumatică sunt rezultatul fatal al emoţiilor violente.

Coridele sunt originare din Roma păgână. S-au implantat mai târziu în Spania iar apoi, acest trist spectacol a fost transportat din păcate în America Latină.

Societăţile care protejează animalele ar trebui să lupte împotriva acestor spectacole sângeroase.

Religia romano-catolică poartă întreaga responsabilitate pentru acest gen de spectacole sângeroase. Secta catolică romană este autorul intelectual al acestui spectacol criminal deoarece ea a negat animalelor dreptul legitim de a avea un Suflet nemuritor.

Toreadorul crede că animalul nu are Suflet, de aceea îşi permite să înfingă în corpul victimei sale inocente fără a simţi nici o clipă nici milă nici caritate.

Toreadorul este călăul animalelor inocente. Toreadorul este mai rău

decât tigrul sângeros din Bengal, pentru că el nu ucide pentru a-şi „astâmpăra” foamea nici chiar din instinctul sălbatic care împinge la luptă pentru propria apărare. Toreadorul ucide animalele inocente pentru a distra mulţimile avide şi însetate de sânge şi de plăcere. Toreadorul se aseamănă cu un gladiator roman care după ce a străpuns inima victimei sale exclamă: „Salut, Cezar!”

Cuvântul animal vine din latinescul anima; e suficient să înlăturăm litera finală „l” pentru a obţine cuvântul anima, care înseamnă Suflet. Animalul este un anima. Anima animalului este elementalul inocent şi frumos.

Orice atom este un trio de materie, energie şi conştiinţă. Conştiinţa oricărui atom este întotdeauna un elemental inteligent.

Dacă materialiştii nu sunt capabili să vadă aceşti elementali, este pentru că nu deţin încă procedeele necesare.

Noi avem metode speciale pentru a vedea aceste creaturi.

Atomul este într-adevăr un veritabil sistem planetar infinit de mic. Aceste sisteme planetare atomice sunt compuse din entităţi ternare ultra-atomice care se învârt în jurul centrului lor de gravitaţie.

Atomul, cu razele sale Alfa, Beta şi Gama, este un trio de materie, energie şi conştiinţă.

Monismul materialist al lui Haekel afirmă că forţa şi materia sunt asemenea, unul şi acelaşi lucru. Materialistul Haekel asigură că conştiinţa se află latentă în tot ceea ce există şi trebuie să o căutăm în celulele noastre cerebrale.

Noi mergem mai departe pentru că deţinem cunoştinţe de anatomie ocultă şi cunoştinţe despre corpul astral.

Conştiinţa cosmică se reflectă în toată panorama universului. Ştim că Conştiinţa cosmică operează asupra forţei iar aceasta operează asupra materiei.

Coordonarea tuturor fenomenelor biologice, fiziologice, anatomice, etc., este inteligentă. Întreaga inteligenţă direcţionată este conştienţa. Nu putem admite existenţa de fenomene bio-chimice în afara unei coordonări conştiente.

Puteţi fi siguri că materialistul fanatic, conservator şi retardar respinge în mod dogmatic aceste afirmaţii. Traumatismul psihologic al fanaticilor Materialismului Dialectic este total reacţionar.

Organismul animal este, în definitiv, o sinteză de materie, energie şi

conştiinţă. Conştiinţa animală este elementalul inteligent.

Mineralul, vegetalul, animalul şi omul au un Suflet. Acest Suflet este Conştiinţa cosmică. Este Anima Mundi a lui Platon. Marele Platon. Marea Conştiinţă are aceeaşi esenţă cu Spaţiul abstract absolut. Că numim această Mare Conştiinţă Dumnezeu, Allah, Parabrahman, sau cum dorim, prea puţin contează. Importantă este înţelegerea realităţii Marii Conştiinţe.

Cuvintele umane sunt o ceaţă care întunecă cerul înstelat al Spiritului. Importantă este Marea Realitate.

Toreadorul care ucide nefericitul animal comite o crimă oribilă împotriva marii Fraternităţi universale.

Toate fiinţele sunt Una în Spiritul Universal de Viaţă.

Vânătorul care îşi ucide fraţii mai mici (animalele) comite şi el crima numită „fratricid”.

Boxerul care îşi loveşte fratele pentru a distra mulţimile este de asemenea fratricid.

Campionii luptei libere, boxerii, toreadorii, vânătorii şireţi şi perverşi, cei care fac experimente cu animale în laboratoare, etc., sunt asasini.

Autorul intelectual al acestor crime este religia catolică.

□ Capitolul XXVIII □
PSIHOZA BELICISTĂ □

Presa, radioul, televiziunea, au creat o stare de psihoză bellicistă. AGLA (Asociaţia Gnostică Eliberatoare din America), cu cele trei mişcări, luptă împotriva necronevrozei belliciste.

Psihoza bellicistă evoluează în Infraconştientul uman şi sfârşeşte prin a se converti în violenţă, ură şi război. Psihoza bellicistă cauzează boli: un soldat a orbit pe câmpul de luptă în cel de-al doilea război mondial; cauza orbirii a fost auto-culpabilitatea. Omul a văzut o grenadă aruncată înspre ei, şi, aruncându-se la pământ, a fost protejat de o piatră mare. Dacă şi-ar fi avizat tovarăşii, aceştia nu ar fi murit. Omul s-a simit responsabil, iar sentimentul de culpabilitate a cauzat orbirea. Medicii care l-au consultat nu au descoperit leziuni ale ochilor. Psihiatrul care l-a hipnotizat a reuşit să îl vindece deoarece a descoperit cauza. Bineînţeles, psihiatrul a trebuit să-i dea omului motive convingătoare pentru a-l face să îşi uite vinovăţia.

Lumea latină trebuie să promoveze instaurarea unei civilizaţii şi culturi integrale.

AGLA reuneşte toate şcolile filosofice şi spirituale, toate religiile şi sectele, pentru ca împreună în jurul unei mese rotunde să studieze problemele economice şi sociale ale umanităţii. AGLA munceşte pentru ca într-o zi, fiecare cetăţean să fie într-adevăr liber.

AGLA este o mişcare revoluţionară universală care luptă pentru sosirea noii Ere a Vărsătorului.

Misiunea culturală şi spirituală trebuie să înlocuiască propaganda bellicistă.

AGLA realizează peste tot în lume o gigantică muncă spirituală şi culturală. Propaganda bellicistă este destructivă şi aduce prejudicii. Omul va trebui să-şi rezolve problemele fără războaie şi fără propagandă bellicistă.

◻ Capitolul XXIX ◻
PARANOIA ◻

Paranoicul este aparent normal. Nebunia raţională şi total lucidă este numită Paranoia.

Marii oameni sunt în permanenţă expuşi unor asasinate gândite de paranoici. Mulţi preşedinţi şi oameni de stat au fost ucişi de paranoici.

Paranoicul este de obicei un delirant cu idei false.

Am cunoscut cazul unui conducător Roz-Crucian paranoic. Acest om încerca să monopolizeze ştiinţa Roz-Crucienilor. Era un paranoic care suferea de delirul onorurilor. Se considera unicul cunoscător al Adevărului. Răutatea şi orgoliul acestui paranoic Roz-Crucian era teribil.

Adevărul este necunoscutul de fiecare clipă.

Totuşi, paranoicul Roz-Crucian era convins că este stăpânul absolut al Adevărului. Credea că ştie totul despre Adevăr.

Mulţi ocultişti, teozofi şi rozacrucieni devin paranoici. Orice mistic paranoic se consideră a fi Adevărul încarnat.

Adevărul nu este Eu, pentru că Adevărul nu înlocuieşte timpul. Adevărul este atemporal, etern.

Paranoicul, în delirul său, crede că deţine Adevărul. Omul poate să-şi „bată” capul căutând Adevărul însă nu îl va găsi. Paranoicul crede că

deţine Adevărul. El poate doar să emită opinii despre Adevăr. Mentalul este închis în Eu.

Există idioţi care spun că Dumnezeu există, pe când alţii susţin că Dumnezeu sau Adevărul nu există. Şi unii şi alţii sunt idioţi.

A afirma sau a nega existenţa Adevărului înseamnă a emite o opinie. Orice opinie este o proiecţie mentală a Eului, a Egoului.

Nici o afirmaţie sau o negaţie nu adaugă şi nici nu ia nici un atom din Infinit.

Cei care caută Adevărul sunt imbecili, pentru că nu pot căuta ceea ce nu cunosc.

Paranoicul ocultist, teosof..., crede că poate întâlni şi recunoaşte Adevărul. O persoană nu poate recunoaşte o persoană pe care nu a cunoscut-o. Nimeni nu poate recunoaşte Adevărul pentru că nimeni nu l-a cunoscut.

Să nu vorbim despre Adevăr. Să vorbim mai „degrabă" despre Alchimie.

Doar transmutând dorinţa în înţelepciune şi în iubire, moare Eul. Doar când moare Eul ne parvine Adevărul.

Ocultiştii trebuie să aibă grijă să nu devină paranoici. Delirul paranoicilor este periculos. Hitler era un paranoic, Don Quichotte, eroul lui Cervantes este un exemplu viu de paranoic.

Ideile delirante ale paranoicilor nu rezistă la o analiză psihologică. Mulţi paranoici trec drept inventatori; alţii pretind a fi mari comercianţi, însemnaţi reformatori, extraordinari profeţi, etc. Însă, atunci când le analizăm ideile delirante, vedem că nu rezistă analizei. Atunci când li se arată erorile, resimt o durere supremă şi apoi reacţionează împotriva persoanei care le-a arătat eroarea acuzându-l a fi injust şi invidios...

Paranoicul Roz-Crucian despre care am vorbit a cerut scuze unui critic şi a plâns amar. Dar, când i s-a pretins o retractare publică a reacţionat, acuzându-şi criticul. Aşa sunt paranoicii.

Ocultiştii, teosofii şi roz-crucienii trebuie să studieze ştiinţa sacră fără a-şi pierde echilibrul mental. Din păcate, mulţi studenţi ezoterişti devin paranoici. Cred adesea că sunt reîncarnarea lui Iisus Cristos, Buddha, Mahomed, Maria-Antoaneta, Napoleon, etc. Se convertesc în Don Quichotte, în adevăraţi paranoici.

Este pericolul studiilor ezoterice.

Mulţi ezoterişti sunt posedaţi de delirul grandorii; se cred mari personaje. Devin plini de răutate şi neîncredere şi cred că toată lumea le face farmece; îi calomniază pe alţii că ar fi magicieni negri, etc.

Aşa este paranoicul teosof sau ocultist...

Paranoicul care nu a studiat doctrinele Maeştrilor crede că e descendent al lui Napoleon, sau al unui conte sau geniu faimos. Se crede un supraom şi se pretinde un mare comersant, etc.

În Mexico, a fost cunoscut cazul unui paranoic care a ucis mai multe femei. Când a fost închis, s-a descoperit că şi-a omorât logodnica (fiica unui avocat). El îşi îngropa victimele în grădină. În penitenciar, a afirmat că îi lipsea o singură victimă pentru a descoperi secretul graţie căruia fiinţei umane putea să nu-i mai pese de moarte şi să nu mai moară niciodată.

Paranoicii sunt oameni foarte inteligenţi şi periculoşi.

După criteriul clinic, există mulţi paranoici care trăiesc normal şi nu sunt periculoşi. Totuşi, printre ei există psihopaţi teribil de periculoşi.

De obicei, paranoicul este esenţialmente răutăcios şi suspicios. Paranoicii sunt atât de vicleni încât reuşesc să-i înşele chiar pe psihiatri.

Constelaţia paranoică comportă diverse grade. Psihoza paranoică cea mai periculoasă din punct de vedere social este cea care privează de raţionament pe unii dintre aceşti subiecţi. După ce şi-au pierdut capul, comit crime dintre cele mai oribile.

◻ Capitolul XXX ◻
PSIHOTERAPIA PEDAGOGIC ◻

Autorii crimelor pot fi împărţiţi în două clase. Primul tip este reprezentat de cei care induc altora delicvenţa prin hipnoză, spiritism, intimidare, violenţă, vrăjitorie, constrângere psihologică. Sunt autorii [...].

A doua clasă este constituită din autori imediaţi, cei care comit delictul concret, cei care sunt implicaţi direct, care au reacţii situaţionale criminale.

Noi, partizanii Psihiatriei amplificată de studiile teosofice şi rozacruciene, credem că Criminologia este o ştiinţă foarte profundă.

Adler, Jung şi Freud au dat Psihiatriei A.B.C.-ul Criminologiei ştiinţifice.

Dreptul penal nu este o Criminologie. Dreptul penal este doar o convenţie între oameni pentru a se proteja reciproc, mutual în viaţa socială. Însă, Dreptul Penal nu acoperă toate delictele şi nu ţine cont de cauzele delictului.

Satirii de exemplu, sunt criminali chiar dacă nu sunt în închisoare. Endocrinopatiile conduc la delict, însă Dreptul Penal nu face absolut nici o menţiune.

Erotismul însoţit de durere este în relaţie cu instinctul de putere şi cu instinctul sexual.

Masochistul este cel care se poate bucura simţind durerea. Sadicul aplică durerea partenerului sexual pentru a simţi plăcere. Aceste forme de perversiune sexuală constituie ceea ce numim algomanie.

Instinctul de putere şi instinctul sexual sunt în relaţie cu diencefalul şi cu nucleele de materie cenuşie din creier care le controlează manifestările.

Mânia, originea atâtor vărsări de sânge corespunde instinctului de putere.

Iubirea este în relaţie cu glandele sexuale. De câte ori cele două, iubire şi mânie nu s-au unit, amestecate şi condiţionate reciproc până la a ajunge la crimă! Iubirea şi ura, instinctul sexual şi instinctul puterii îşi au urcuşurile şi coborâşurile lor, datorate bioritmului glandelor cu secreţie internă (recomandăm cartea „Bioritmul” a doctorului Krumm-Heller.)

Iubirea şi mânia îşi au translaţiile lor reciproce şi cele mai capricioase combinaţii psihice.

Traumatismele şi impresiile nervoase perturbează adesea funcţiile sistemului nervos central, ale creierului spinal şi de asemenea funcţionarea sistemului nervos mare simpatic şi ale glandelor cu secreţie internă.

Personalitatea psihopatică sexuală, de exemplu, are origini foarte complexe. Devierea instinctului sexual şi al instinctului puterii dă naştere la personalităţi psihopatice, schizoide şi compulsive de o infinită varietate.

Sado-masochiştii sunt cele mai bune exemple în ceea ce priveşte devierea instinctelor sexual şi al puterii. Sado-masochiştii comit crimele cele mai sângeroase, de o incredibilă monstruozitate.

Fetişismul, cu mesele sale negre şi practicile sale de vrăjitorie, face

parte din această constelaţie criminală.

Ne minunăm, de altfel, să vedem judecătorii că râd în faţa vrăjitoriei, a „Embos”-ilor şi a fetişismului său. Într-o zi, s-a prezentat în faţa Ministerului public, un subiect, o persoană bolnavă care tocmai a depus o plângere împotriva concubinului soţiei sale care, pretindea el, îi făcea vrăji. A prezentat ca şi corp al delictului (obiectul acuzării) o mică păpuşă străpunsă de ace. Autorităţile au râs de om şi pentru a se debarasa de el şi a scurta cauza, au promis că vor face ca soţia sa să compară.

După ce omul a părăsit tribunalul Ministerului public, un angajat a scos, râzând, acele din figurină şi a aruncat „Embos”-ul într-un bazin cu apă. A doua zi, omul s-a prezentat din nou în faţa autorităţilor, radiind de fericire şi sănătate. A mulţumit autorităţilor, crezând cu fermitate că îl vindecaseră pentru că se simţea absolut sănătos.

Ce semnifică aceasta? Ce spune Codul Penal în legătură cu acest subiect? Dreptul Penal nu ţine cont de aceste lucruri. Ştiinţei Criminologiei îi revine studiul părţii ştiinţifice a fetişismului şi vrăjitoriei.

Nu este posibil să se râdă în faţa faptelor demonstrate. A râde de „Embos” în această eră radioactivă şi în momentul în care studiem fizica atomică, se dovedeşte a fi de neconceput şi absurd. Cazul pe care tocmai l-am relatat ar putea revela Psiho-Biologia.

Funcţionarul care a scos acele din „Embos” şi care apoi l-a aruncat într-un rezervor de apă a fost, fără să vrea, medicul acestui bolnav.

Imaginaţia amantului exaltat rănea omul cu ajutorul acelor figurinei. Între „Embos” şi bolnav exista o relaţie psiho-biologică, energetică, subtilă şi reală asemeni undelor radio sau emanaţiilor de radiu şi cobalt.

Angajatul care a scos acele şi a aruncat în apă păpuşa, a distrus instrumentul torturii şi a vindecat astfel bolnavul.

Trebuie să transcendem legii barbare a Talionului şi să studiem Criminologia în lumina Psihiatriei amplificate, Eul inconştient, Eul infraconştient, Eul subconştient, Eul epileptoid, Eul fenotipic, etc. Trebuie explorat profund Eul în străfundurile cele mai secrete ale mentalului iar apoi trebuie instituită o Psihoterapie transcendentală pentru a trata nefericiţii delicvenţi.

Legea Talionului nu transformă pe nimeni. Durerea este inutilă. Avem nevoie de Psihoterapie.

Trebuie studiate sindromurile bolilor psihice. Diagnosticul criminologic trebuie să fie fondat pe Psihiatria amplificată. Alterările mentale trebuie să fie studiate pe baza Teosofiei.

Este indispensabil să cunoaştem corpul mental. Este necesar să amplificăm Psihiatria judiciară. Trebuie să studiem în mod didactic Psiho-Biologia şi Psiho-Patologia.

Munca preţioasă a lui Lombrosso şi a lui Marro în acest domeniu rămâne incompletă fără Teosofie. Studiile de Antropologie criminală făcute de Vervaeck, aplicate sistemului penitenciar, se dovedesc a fi incomplete atunci când studiului Psihiatriei nu se adaugă cel al înţelepciunii teosofice.

Trebuie făcută o analiză psiho-somatică a delicventului. Este indispensabil să i se cunoască psiho-psihologia. Este necesar un studiu al glandelor endocrine ale delicventului şi o analiză a funcţiilor pur psihice ale glandelor endocrine.

Endocrinologia şi Criminologia sunt într-o corelaţie foarte strânsă.

Trebuie apoi studiate sistemele nervos central, spinal şi organo-vegetativ.

După ce s-au efectuat toate aceste studii asupra delicventului, trebuie studiat în profunzime Eul, Egoul în adâncurile profunde ale mentalului.

Diagnosticul şi pronosticul despre personalitatea delicventului sunt exacte în măsura în care cunoaştem Teosofia şi materiile roz-cruciene. Orice ştiinţă este incompletă atât timp cât nu cunoaşte înţelepciunea ocultă, adică GNOZA.

Diagnosticul şi pronosticul despre delicvent trebuie să fie exacte deoarece, în caz contrar, se va continua aplicarea legii Talionului.

Penitenciarele trebuie să fie convertite în clinici de Psihiatrie, spitale, universităţi, şcoli, ateliere, ferme agricole, etc.

Trebuie ca Psihoterapia să fie polivalentă. Fiecare delicvent necesită profesori specializaţi. Tratamentul corectiv pedagogic, psihoterapia pedagogică, trebuie să se afle în responsabilitatea psihiatrilor care au studiat cu adevărat Teosofia, Rozacrucianismul, Ermetismul, Yoga, adică sunt gnostici.

Psihiatrii materialişti nu reuşesc să reformeze delicvenţii, efortul lor se dovedeşte a fi un eşec absolut.

Materialismul a eşuat vădit în Rusia sovietică aşa cum demonstrează faptul că cincisprezece milioane de mahomedani trăiesc în plină inimă

a Rusiei.

Rămân, ici şi colo, câţiva fanatici ai materialismului bastard, care trăiesc la această oră, în plin secol optsprezece.

Muzica bună, conferinţele, cinematograful educativ şi profund spiritual, plimbările în are liber, viaţa sexuală sănătoasă, etc., pot forma din nou şi vindeca delicvenţii.

Legea Talionului a eşuat complet.

În prezent avem nevoie de Psihoterapia pedagogică corectivă.

□ CONCLUZIE □

Endocrinologia este o ştiinţă care este încă în stadiu embrionar. Criminologia este paralizată de ştiinţa materialistă.

În glandele endocrine se află în stare latentă puterile Clarviziunii, Claraudiţiei, Intuiţiei, Telepatiei, Atotştiinţa, etc.

O folosire rea a puterilor psihice este criminală. Ignoranţa este cauza folosirii incorecte a puterilor psihice.

Psihiatria amplificată, cu ajutorul materiilor teosofice şi rozacruciene va scoate Criminologia din starea de stagnare, de paralizie în care se află.

Dreptul Penal trebuie refăcut conform Criminologiei ştiinţifice. Psiho-Biologia fără Teosofie este ca o grădină fără apă.

Orice persoană care studiază Ezoterismul trebuie să fie disciplinată şi să aibă o cultură intelectuală. Ocultistul fără disciplină şi fără cultură intelectuală devine un delicvent.

Folosirea justă a puterilor este o binecuvântare pentru toată lumea. Folosirea improprie a puterilor este o nenorocire pentru toată lumea.

Ignorantul care vrea să-şi dezvolte şi să utilizeze puterile psihice latente în glandele cu secreţie internă, se aseamănă cu un copil care vrea să se joace cu dinamită. Ezoteristul fără cultură intelectuală se transformă într-un delicvent.

Această carte este un Cod etic ştiinţific pentru toţi gnosticii rozacrucieni, yoghini, ocultişti, spiritualişti, etc.

Ezoteristul care studiază şi acceptă această carte se va converti într-un adevărat Maestru al Lojei Albe. Ocultistul care va accepta această carte drept Cod etic ştiinţific nu va cădea în abisul delicvenţei.

Cu această carte, deschidem un nou capitol de investigaţie a Psihiatriei şi Criminologiei.

S.A.W.